

แผนปฏิบัติการ ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๗๐

เทศบาลตำบลรายขาว

อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

คำนำ

สาขาวณกัยมีแนวโน้มเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและซับซ้อนมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสังคม จากสังคมชนบทไปสู่สังคมเมืองอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ประชาชนต้องเผชิญกับความเสี่ยงภัยและมีแนวโน้มที่จะได้รับอันตรายจากสาขาวณกัยที่รุนแรงเพิ่มมากขึ้น ทั้งด้วยธรรมชาติ เช่น อุทกภัย วาตภัย กัยแล้ง ดินโคลนถล่ม กัยหน้า และกัยจากการกระทำของมนุษย์ เช่น อัคคีภัย การรั่วไหลของสารเคมีวัตถุอันตราย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีบทบาทและการกิจในการบริหารจัดการภัยพิบัติในลักษณะ ก่อนที่หน่วยงานภายนอกจะเข้ามาให้ความช่วยเหลือ ซึ่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นของตน จึงถือได้ว่าการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นภารกิจสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องเตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพในการเผชิญเหตุและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยหลังจากสถานการณ์ภัยยุติ

ดังนั้น เทศบาลตำบลทรายชา จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ ความรับผิดชอบและพื้นที่ซึ่งเดียวอย่างเดียวเหมาะสมสมกับบริบทของพื้นที่และมีความสอดคล้องกับแผนงานนี้ของกันและบรรเทาสาธารณภัยทุกรายดับ รวมถึงแผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดผลกระทบจากการเกิดสาธารณภัยที่มีผลต่อชีวิตและทรัพย์สิน

บทที่ ๑

ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลทรายขาว

๑. ลักษณะทางภูมิศาสตร์

๑.๑.๑ ที่ดินและอาณาเขต

เทศบาลตำบลทรายขาว ตั้งอยู่เลขที่ ๔/๑๗๙ หมู่ที่ ๑ ตำบลปะเพง อ่าเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี มีพื้นที่ทั้งหมด ๓๔ ตารางกิโลเมตร พิกัด ๔๕๘°๐๘'๖" E ๑๐๖°๕๘'๒" S สภาพพื้นที่เป็นที่ราบ夷เชา มีพื้นที่ครอบคลุม ๒ ตำบล ๖ หมู่บ้าน คือ ตำบลปะเพง หมู่ที่ ๑ และตำบลทรายขาว หมู่ที่ ๑, ๓, ๕, ๗ และ ๑๒ ระยะการเดินทางโดยรถยนต์ ทางท่าจากจังหวัดจันทบุรี ประมาณ ๗๐ กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๒๕๐ กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตติดต่อกันที่อื่น ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกันของคือบริหารส่วนตำบลปะเพง

ทิศใต้ ติดต่อกันของคือบริหารส่วนตำบลทรายขาว

ทิศตะวันตก ติดต่อกับเขตบุรีกาษ์พันธุ์สัตว์ป่าเขาร้อยดาว

ทิศตะวันออก ติดต่อกันของคือบริหารส่วนตำบลปะเพงและองค์การบริหารส่วนตำบลทรายขาว

๑.๑.๒ ประชากร

๑.๑.๒.๑ เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลทรายขาว มีพื้นที่รับผิดชอบทั้งหมด ๓๔ ตารางกิโลเมตร พิกัด ๔๕๘°๐๘'๖" E ๑๐๖°๕๘'๒" S สภาพพื้นที่เป็นที่ราบ夷เชา มีพื้นที่ครอบคลุม ๒ ตำบล ๖ หมู่บ้าน คือ ตำบลปะเพง หมู่ที่ ๑ และตำบลทรายขาว หมู่ที่ ๑, ๓, ๕, ๗, ๑๒ มีระยะทางห่างจากจังหวัดจันทบุรี ประมาณ ๗๐ กิโลเมตร

๑.๑.๒.๒ ประชากร ศาสนา

ประชากรในที่นี้ เทศบาลตำบลทรายขาว มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๑๑,๖๕๐ คน

จำแนกเป็นเพศชาย ๕,๕๓๐ คน เพศหญิง ๕,๑๒๐ คน

จำนวนเด็ก (อายุ ๐-๑๔ ปี) เด็กชาย - คน เด็กหญิง - คน

จำนวนผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป) เพศชาย ๗๐๑ คน เพศหญิง ๑,๐๖๗ คน

จำนวนนักศึกษา เพศชาย ๗๗๘ คน เพศหญิง ๗๗๗ คน

จำนวนครรภ์ - คน

จำนวนครัวเรือน ๒,๔๕๑ ครัวเรือน

จำนวนประชากรแปลง* ประมาณ ๖๐,๐๐๐ ไร่

ส่วนใหญ่นับถือศาสนา ครุฑ ร้อยละ ๙๙ %

ข้อมูล ณ วันที่ ๒๔ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ (ที่มา : ข้อมูลทางทะเบียนราษฎร เทศบาลตำบลทรายขาว)

๑.๑.๒.๓ การประกอบอาชีพ

ประชาชนร้อยละ ๙๙ ของเทศบาลตำบลทรายขาว ประกอบอาชีพเกษตรกรรมทั้งนี้ เป็นของสภาพภูมิศาสตร์ที่เหมาะสม (เช่น การเพาะปลูกพืชสวน พืชไร่ สวนผลไม้และสวนยางพารา) เฉลี่ยรายได้ ประชากรต่อหัวต่อปี / ๑๕,๐๐๐ บาท

ที่มา : (พัฒนาชุมชน อ่าเภอสอยดาว)

๑.๑.๕ เส้นทางคมนาคม (การขนส่งทางรถอนด์ ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ)

เทศบาลตำบลทรายขาว มีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญสามารถเดินทางติดต่อกันระหว่าง เทศบาล ตำบลทับทิว องค์การบริหารส่วนตำบลปะเพง องค์การบริหารส่วนตำบลสะคอน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งขาน องค์การบริหารส่วนตำบลทรายขาวและอำเภอห่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยสามารถเดินทางได้ทางรถยนต์ บนถนน ทางหลวงหมายเลข ๓๗๘

๑.๑.๖ แหล่งแม่น้ำลำคลอง

เทศบาลตำบลทรายขาว มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นพื้นที่พื้นที่ราบลุ่ม มีลักษณะใกล้ฝั่งแม่น้ำสาย ได้แก่

คลองประชาน ไหลผ่านพื้นที่หมู่บ้าน ตั้งแต่หมู่ที่ ๑,๒,๓

คลองจะก้า ไหลผ่านพื้นที่หมู่บ้าน ตั้งแต่หมู่ที่ ๑,๒,๓

๑.๑.๗ สถานที่สำคัญ

พื้นที่	สถานที่สำคัญ (ระบุรายละเอียด)	พิกัดทางภูมิศาสตร์
หมู่ที่ ๑ ตำบล ปะเพง	<u>สถาบันการศึกษา</u> ๑. โรงเรียนปะเพงวิทยา ๒. วิทยาลัยเทคโนโลยีจันทบุรี <u>ส่วนที่ดูแลท้องท่วงชุมชน</u> ๓. วัดจันทร์พิกุลรังสรรค์ <u>สถาบันบริการสาธารณสุข</u> ๔. โรงพยาบาลสอยดาว ๕. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอสอยดาว ๖. ศูนย์สุขภาพชุมชนโรงพยาบาลสอยดาว <u>สถานที่ราชการ</u> ๗. ที่ว่าการอำเภอสอยดาว ๘. สถานีตำรวจนครบาลสอยดาว ๙. สำนักงานเกษตรอำเภอสอยดาว ๑๐. ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย อำเภอสอยดาว ๑๑. สำนักงานเขตสังจังหวัดจันทบุรี สาขาสอยดาว ๑๒. องค์การบริหารส่วนตำบลปะเพง	อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
หมู่ที่ ๒ ตำบล ทรายขาว	<u>สถานที่ดึงทางด่วน</u> ๑. วัดคำมูล ๒. วัดเนินทอง <u>สถาบันการศึกษา</u> ๓. โรงเรียนบ้านด่านมูล ๔. โรงเรียนเครื่ยมศึกษาสอยดาว <u>สถาบันบริการสาธารณสุข</u> ๕. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทรายขาว	อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี

	๓. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทรายขาว	อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
พื้นที่	สถานที่สำคัญ (ระบุรายละเอียด)	พิกัดทางภูมิศาสตร์
หมู่ที่ ๑ ตำบล ทรายขาว	สถานที่ราชการ ๑. องค์การบริหารส่วนตำบลทรายขาว	อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
หมู่ที่ ๕ ตำบล ทรายขาว	สถานบันกการศึกษา ๑. โรงเรียนบ้านปะตอง ๒. โรงเรียนสอยดาววิทยา สถานที่ตั้งทางศาสนาน ๑. วัดประเพณ่วนราม ๒. วัดคริสต์สอยดาว ๓. วัดทรายขาว สถานบริการสาธารณสุข ๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านปะตอง	อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
หมู่ที่ ๙ ตำบล ทรายขาว		
หมู่ที่ ๑๐ ตำบล ทรายขาว	สถานที่ตั้งทางศาสนาน ๑. วัดนากรยะชา	อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
พื้นที่		
รวม	สถานที่ราชการ ..... ๗.....แห่ง ^๑ สถานบริการสาธารณสุข ..... ๔.....แห่ง ^๑ สถานบันกการศึกษา ..... ๖.....แห่ง ^๑ สถานที่ตั้งทางศาสนาน ..... ๗.....แห่ง ^๑ พื้นที่ทั่วไป ..... ๑.....แห่ง ^๑	

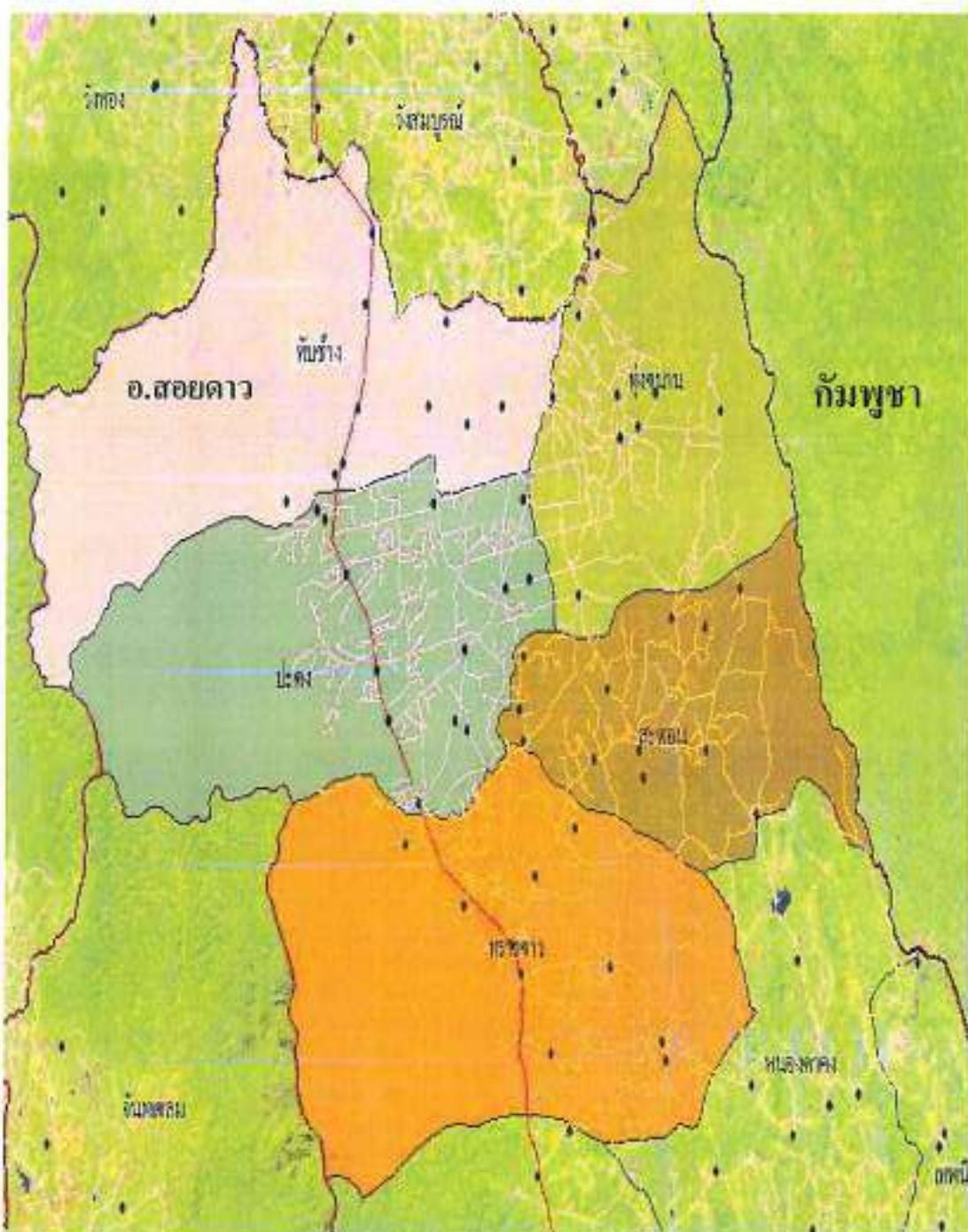
๑.๓.๔ สาธารณูปโภค

พื้นที่	สาธารณูปโภค (ระบุรายละเอียด)	พิกัดทางภูมิศาสตร์
หมู่ที่ ๑ ตำบล ปะคง	- ประปาบ้าน ขนาดใหญ่ - ประปาเทศบาลต้านทรายขาว	อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
หมู่ที่ ๑ ตำบล ทรายขาว	-	อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
หมู่ที่ ๓ ตำบล ทรายขาว	-	อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
หมู่ที่ ๕ ตำบล ทรายขาว	- ทำการประดิษฐ์อำเภอสอยดาว - ศูนย์บริการลูกค้า ท่อที สาขาสอยดาว - สำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคหน่วยบริการอำเภอสอยดาว	อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
หมู่ที่ ๘ ตำบล ทรายขาว	-	อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
หมู่ที่ ๑๖ ตำบล ทรายขาว	- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอสอยดาว	อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี
รวม	ไฟฟ้า.....๑..... ประปา.....๓..... การสื่อสารและโทรคมนาคม.....๑.....	

หมายเหตุ วิธีการระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์ ถูกรายละเอียดเพิ่มเติม “การหาค่าพิกัดคลองคิจุต ลองจิจุต จาก Google Maps”

๑.๑.๙ แผนที่พื้นที่เสี่ยงภัยของอปท.

แผนที่ ๑-๑ พื้นที่เสี่ยงภัย ถูกกักกิ และอัคคีภัย ของเทศบาลตำบลทรายขาว หมู่ที่ ๑ ตำบลปะตง หมู่ที่ ๑,๓,๕,๗,๑๒ ตำบลทรายขาว

๑.๒ สถานการณ์และแนวโน้มการเกิดสาธารณภัย

๑.๒.๑ สถานการณ์สาธารณภัย

สถานการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่เทศบาลตำบลทรายขาว ล้วนใหญ่เป็นภัยจาก วาตภัย อุทกภัย อัคคีภัย ภัยแล้ง และภัยจากอุบัติเหตุจราจรทางถนน โดยมีปัจจัยเสี่ยงมาจากการล้วงแม่น้ำคลื่นที่เป็นสาเหตุของการเกิดภัย เช่น พื้นที่ราบลุ่มดินโภูเขา มีน้ำท่วมฉับพลัน หรืออาคารไม้เก่าสภาพชำรุดโดยเฉพาะในพื้นที่ หมู่ที่ ๑,๓,๕,๘,๑๒ ตำบลทรายขาว ที่เกิดภัยขึ้นบ่อยครั้ง และจากสถานการณ์สาธารณภัยดังกล่าว มักจะมีผู้ประสบภัยที่ได้รับผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน ตั้งแต่การบาดเจ็บเล็กน้อยไปจนถึงชั้นรุนแรงเสียชีวิต

๑.๒.๒ สภาพภัย

สถานการณ์สาธารณภัยของเทศบาลตำบลทรายขาว ที่เกิดขึ้นและสร้างความสูญเสียต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.๒๕๖๗-๒๕๖๒) มีดังนี้

๑.) วาตภัย (Storm)

ตารางที่ ๑-๑ : สถิติการเกิดวาตภัยของเทศบาลตำบลทรายขาว

พ.ศ.	จำนวนครั้ง ที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (หมู่ที่/ชุมชน)	ผลกระทบความเสียหาย		มูลค่า ความเสียหาย (บาท)
			จำนวนบ้านเรือน ที่เสียหายทั้งหลัง (หลัง)	จำนวนบ้านเรือน ที่เสียหายบางส่วน (หลัง)	
๒๕๖๗	-	-	-	-	-
๒๕๖๖	-	-	-	-	-
๒๕๖๕	-	-	-	-	-
๒๕๖๔	๙	๑ ตำบลทรายขาว	-	๙	๑๙๐,๐๐๐
๒๕๖๓	-	-	-	-	-
รวม	๙	๑	-	๙	๑๙๐,๐๐๐

(ที่มา : เทศบาลตำบลทรายขาว ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓)

๒.) อุทกภัย (Flood)

ตารางที่ ๑-๒ : สถิติการเกิดอุทกภัยของเทศบาลตำบลทรายขาว

พ.ศ.	จำนวนครั้ง ที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (หมู่ที่/ชุมชน)	ผลกระทบความเสียหาย				มูลค่า ความเสียหาย (บาท)
			จำนวน ครัวเรือน ที่ประสบ ภัย	เสียชีวิต (คน)	สูญหาย (คน)	บาดเจ็บ (คน)	
๒๕๖๗	-	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๖	-	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๕	-	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๔	-	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๓	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-	-	-

(ที่มา : เทศบาลตำบลทรายขาว ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓)

๓.) อัคติภัย (Fire)

ตารางที่ ๑-๓ : สถิติการเกิดอัคติภัยของเทศบาลตำบลทรายขาว

พ.ศ.	จำนวนครั้ง ที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (หมู่ที่/บุญชน)	ผลกระทบความเสียหาย			มูลค่า ความเสียหาย (บาท)
			จำนวนบ้านเรือน ที่ประสบภัย	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	
๒๕๕๙	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๐	๘	ม.๓ ต.ทรายขาว	๑	-	-	-
๒๕๖๑	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๒	-	ม.๗ ต.ทรายขาว	๑	-	-	๔,๕๐๐,๐๐๐
๒๕๖๓	๑	-	-	-	-	-
รวม	๙	-	๑	-	-	๔,๕๐๐,๐๐๐

(ที่มา : เทศบาลตำบลทรายขาว ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑)

๔.) ภัยแล้ง (Drought)

ตารางที่ ๑-๔ : สถิติการเกิดภัยแล้งของเทศบาลตำบลทรายขาว

พ.ศ.	จำนวนครั้ง ที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (หมู่ที่/บุญชน)	ผลกระทบความเสียหาย			มูลค่า ความเสียหาย (บาท)
			จำนวน ครัวเรือน ที่ประสบภัย	พื้นที่ การเกษตร เสียหาย (%)	จำนวนลั่นช์ ที่รับ ผลกระทบ (ตัว)	
๒๕๕๙	๑	ม.๑ ปะคง บ. ๓,๗,๙,๑๐,๑๑	๒,๐๐๐	๑,๐๐๐	-	-
๒๕๖๐	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๑	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๒	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๓	-	-	-	-	-	-
รวม	๑	๒	๒,๐๐๐	๑,๐๐๐	-	-

(ที่มา : เทศบาลตำบลทรายขาว ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑)

๔.) ภัยจากอุบัติเหตุจราจรทางถนน (ห้างปี)

ตารางที่ ๑-๔ : สถิติการเกิดภัยจากอุบัติเหตุจราจรทางถนนของเทศบาลตำบลทรายขาว

พ.ศ.	จำนวนครั้ง ที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	สถานที่เกิดเหตุ	ผลกระทบความเสียหาย		มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
			จำนวนผู้เสียชีวิต (คน)	จำนวนผู้บาดเจ็บ (คน)	
๒๕๕๗	-	-	-	-	-
๒๕๖๐	-	-	-	-	-
๒๕๖๑	-	-	-	-	-
๒๕๖๒	-	-	-	-	-
๒๕๖๓	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-

(ที่มา : เทศบาลตำบลทรายขาว ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓)

๑.๓ สถานการณ์/ความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เทศบาลตำบลทรายขาว

เมื่อมีการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัยแล้วจะทำให้ทราบถึงพื้นที่ที่เสี่ยงภัยและปัจจัยที่ทำให้เกิดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ซึ่งจะทำให้สามารถกำหนดแนวทางในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยได้ตรงกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น นำไปสู่การลดความเสี่ยงของบ้านเรือน ที่หมู่บ้าน/ชุมชนเมืองการรับรู้ ปรับตัวในการรับมือกับสถานการณ์สาธารณภัยที่อาจจะเกิดขึ้น เช่น การกำหนดศูนย์ฯ โครงการหรือแผนงานที่กำหนดจากผลกระทบประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงของพื้นที่หนึ่งๆ เพื่อผลโภตในการได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยที่สามารถคาดการณ์ได้ในปัจจุบัน และเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

จากการดำเนินการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัยเรียบร้อยแล้ว กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว จึงกำหนดแนวทางในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ดังนี้

ตารางที่ ๑-๕ : ตารางแสดงปัจจัย/สาเหตุที่ทำให้เกิดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ประเภทของภัย	ระดับความเสี่ยงภัย			ปัจจัย/สาเหตุ ที่ทำให้เกิดความเสี่ยงจากสาธารณภัย
	เสี่ยงสูง	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงต่ำ	
วาตภัย	หมู่ที่ ๑,๓,๕,๗, ๑๒			ความเปราะบาง - การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ ความล่อแหลม - อาคารบ้านเรือนและสภาพแวดล้อมขาดการบำรุงดูแลรักษา ให้เกิดความปลดปล่อย ศักยภาพ - ประชาชื่นมีความตระหนักรู้ เช้าใจ และพร้อมที่จะปรับตัว

ประเภทของภัย	ระดับความเสี่ยงภัย			ปัจจัย/สาเหตุ ที่ทำให้เกิดความเสี่ยงจากสาธารณภัย
	เสี่ยงสูง	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงต่ำ	
				<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่เสี่ยงมีการเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติโดย เทศบาลตำบลทราบข่าวส่งเสริมให้จัดทำแผนการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยระดับหมู่บ้าน - มีการส่งเสริมการสร้างบ้านให้มีความแข็งแรง อุกต้องและมี มาตรฐาน - หน่วยงาน/ชุมชน มีการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทาง ต่างๆ ให้ประชาชนทราบ
อุทกภัย		หมู่ที่ ๑,๓,๕,๗,๑๒		<p>ความประนีประนោះ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีพื้นที่บางแห่งเป็นพื้นที่รากคุ่ม และติดริมคลอง ทำให้เสี่ยง ภัยน้ำท่วมเข้าพลัน <p>ความเสื่อม堕落</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงอุทกภัย ศักยภาพ - หน่วยงานมีการขอและจัดตั้งจงใจประมาณโครงการบุดลอก ล้ำคลองเป็นประจำทุกปี และอปท.มีแผนป้องกันและแก้ไข ปัญหาอุทกภัย - อาสาฯมีแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย
อัคคีภัย		หมู่ที่ ๑,๓,๕,๗,๑๒		<p>ความประนีประนោះ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนขาดความตระหนัก ในการดูแลความปลอดภัย เวลาการใช้ไฟฟ้า - ประชาชนไม่ทราบถึงแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเมื่อเกิด อัคคีภัยขึ้น <p>ความเสื่อม堕落</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีร้านขายน้ำมันและแก๊สหุงต้ม - มีประชาชนอยู่กันแออัด - ไฟฟ้าล้มควงจร <p>ศักยภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เทศบาลตำบลทราบข่าว จัดทำแผนป้องกันและแก้ไขปัญหา อัคคีภัย - เทศบาลตำบลทราบข่าว สำรวจจุดเสี่ยงภัยในหมู่บ้าน - ต้องการใช้น้ำ ในปริมาณมากและต่อเนื่องทั้งปี - การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประเภทของภัย	ระดับความเสี่ยงภัย			ปัจจัย/สาเหตุ ที่ทำให้เกิดความเสี่ยงจากสาธารณภัย
	เสี่ยงสูง	เสี่ยงปานกลาง	เสี่ยงต่ำ	
				ความล่อแหลม - แหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตร รวมทั้งถังคอกองตื้นเป็นต้น ศักยภาพ - หน่วยงานมีการขอและจัดตั้งบประมาณโครงการชุมชน แหล่งน้ำเดิมเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง
ภัยจากอุบัติเหตุ จราจรทางถนน	매우สูง ๑,๒,๓, ๔/๕			ความเปราะบาง - ปัจจัยด้านพฤติกรรมคน - ปัจจัยด้านยานพาหนะ - ปัจจัยด้านถนนและสิ่งแวดล้อม - ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ความล่อแหลม - มีจุดเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบก ๑. ช่วงจุดกลับรถบริเวณหน้าโรงเรียนบ้านประดง ๒. ช่วงจุดกลับรถบริเวณหน้าโรงเรียนบ้านคำมูล ศักยภาพ - พื้นที่อยู่อาศัยบริเวณด้านหลังบ้าน - จัดทำแผนปฏิบัติการลดอุบัติเหตุทางถนน - ซ่อมแซมไฟฟ้าส่องสว่างที่ชำรุด

จากการวิเคราะห์สถานการณ์สาธารณภัยและการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัย ภายใต้ฐานข้อมูล สถานการณ์สาธารณภัย สถิติการเกิดภัย ความถี่การเกิดภัยและปัจจัยที่ทำให้เกิดความเสี่ยงจากสาธารณภัย สามารถจัดลำดับความเสี่ยงจากมากไปหาน้อยตามลำดับได้ ดังนี้

ตารางที่ ๑-๗ : ลำดับความเสี่ยงภัยของเทศบาลตำบลทรายขาว

ภัยที่เกิดจากธรรมชาติ	ภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์
๑. อุทกภัย	๑. อัคคีภัย
๒. วาตภัย	๒. ภัยจากอุบัติเหตุจราจรทางถนน
๓. กัยแผลง	

๔.๔ ปฏิทินสาธารณะประจำปี

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา มีการเกิดสาธารณภัยขึ้นบ่อยครั้งและเกิดขึ้นเป็นประจำในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งทำให้เทศบาลตำบลบ้านทรายขาว สามารถคาดการณ์การเกิดภัยได้มากขึ้น ให้แก่ อุทกภัย กัยแผลง วาตภัย อัคคีภัย นอกจากนี้ภัยจากภัยธรรมชาติ (อุบัติเหตุทางถนน) ที่ยังเป็นสาธารณภัยที่เกิดบ่อยครั้งมากขึ้น ซึ่งการคาดการณ์ทำได้ยาก เพราะเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ เว้นแต่ในบางช่วงระยะเวลาหากมีการใช้ออนนมาก เป็น เทศกาลต่างๆ ที่มีแนวโน้มจะเกิดมากขึ้น

ตารางที่ ๑-๔ : ปฏิทินสารณกัยของ เทศบาลตำบลสหรายขาว เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยไว้ล่วงหน้า เทศบาลตำบลสหรายขาว จึงทำปฏิทินสารณกัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ดังนี้

ภัย/เดือน	ระยะเวลาที่เกิดภัย											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
อุทกภัย						↔						
ภัยแล้ง		↔	เม.ย. เม.ย.		↔							
พายุฤดูร้อน												
อัคคีภัย	↔ ปีใหม่	ตรุษจีน	↔								ปีใหม่	
อุบัติเหตุ	↔										↔	
ทางถนน	ปีใหม่			ลมกรานต์							ปีใหม่	
ภัยหนาว	↔								↔		↔	

หมายเหตุ : ..... เป้าระวังตลอดทั้งปี

บทที่ ๒

นโยบายและยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ เทศบาลตำบลทรายขาว มีเป้าหมายสูงสุด - ปรับตัว - การรับ "พื้นเริ่มทั่ว" ("อย่างยั่งยืน-Resilience") โดยนำการอ่อนโยนอย่างยุทธศาสตร์ และกรอบแนวคิดการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ประกอบกับแนวโน้มสถานการณ์ภัยที่เพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งบทเรียนการจัดการสาธารณภัยที่ผ่านมา นำมาทบทวน ปรับปรุง และจัดทำแผนฉบับบี้ให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อให้ทุกหน่วยงานใช้เป็นแนวทางในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยมี สาระสำคัญ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑.๑ นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ เทศบาลตำบลทรายขาว

เทศบาลตำบลทรายขาว กำหนดนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ดังนี้

๑.๑.๑ มนุษย์เน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยด้วยการสร้างความระหนักรู้ให้ทุกภาคส่วนของ สังคมไทยเข้าใจความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้ครอบคลุมทุกมิติ เพื่อนำไปสู่การประเมินความเสี่ยงและการใช้ข้อมูล ความเสี่ยงประกอบการวางแผน การลงทุน และการตัดสินใจอย่างรู้เท่าทันภัย

๑.๑.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งการบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนให้ยกระดับมาตรฐาน ระบบการจัดการสาธารณภัยในภาวะฉุกเฉินของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการจัดการทุกรูปแบบ พร้อมทั้งการบรรเทาทุกข์และช่วยเหลือสังเคราะห์ผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว ทั่วถึง และทันต่อเหตุการณ์

๑.๑.๓ สร้างระบบการฟื้นฟูอย่างยั่งยืนโดยจัดให้มีการซ่อมสร้างและพัฒนาให้กลับคืนสู่สภาพปกติ โดยเร็วหรือตักว่าเดิม และปลดล็อกภัยก่อภัยเดิม เพื่อลดความเสี่ยงเดิมและป้องกันความเสี่ยงใหม่

๑.๑.๔ สร้างการเป็นทุนส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยร่วมกับหน่วยงานเครือข่าย ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ให้ครอบคลุมทุกมิติ

๑.๑.๕ เสริมสร้างการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยี และภูมิปัญญา โดยการยกระดับ ศักยภาพการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของเทศบาลตำบลทรายขาว

๑.๒ วัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ เทศบาลตำบลทรายขาว

๑.๒.๑ เพื่อให้เป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อม การแจ้งเตือนภัย และการดำเนินการช่วยเหลือให้แก่ หน่วยงานในระดับท้องถิ่นในการยังคงสามารถภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒.๒ เพื่อให้ประชาชนใน เทศบาลตำบลทรายขาว มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากเหตุ สาธารณภัย

๑.๒.๓ เพื่อใช้จัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๑.๓ วิสัยทัศน์

"เทศบาลตำบลทรายขาว มีความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อการสูญเสียที่น้อย ผลกระทบยั่งยืน"

๑.๔ พื้นฐาน

๑.๔.๑ ดำเนินการจัดทำนโยบายแนวทางและวางแผนการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑.๔.๒ สร้างเสริมความร่วมมือของประชาชนในการสร้างเครือข่ายป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑.๔.๓ สร้างความตระหนักรู้และเตรียมความพร้อมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒.๔.๔ ฝึกอบรมและฝึกปฏิบัติในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒.๔.๕ ส่งเสริม สนับสนุน และปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยช่วยเหลือผู้ประสบภัยและพื้นที่สูญเสียที่น้ำ

๒.๔.๖ ดำเนินการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลทรายขาว

๒.๕ เป้าหมาย

๑. จัดทำโครงการฝึกซ้อมแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้ครบถ้วนทุกภัย
๒. ให้มีเครื่องมือเครื่องใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓. พัฒนาประสิทธิภาพของบุคลากรของงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๔. ติดตั้งถังดับเพลิงให้ครบถ้วนที่น้ำ
๕. อบรมให้ความรู้เรื่องสาธารณภัยให้แก่ประชาชน
๖. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๖ ตัวชี้วัดความสำเร็จในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของประเทศไทย แบ่งออกเป็น ๒ ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัด	เป้าหมาย
๒.๖.๑ การลดความสูญเสียและความเสียหาย	อัตราการเสียชีวิตจากสาธารณภัยต่อประชากร ๗๐๐,๐๐๐ คน จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยต่อประชากร ๒๐๐,๐๐๐ คน ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดจากสาธารณภัยโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ความเสียหายจากสาธารณภัยที่มีต่อโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ และการหยุดชะงักของบริการสาธารณูปโภคที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นระบบไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ถนน ทางเรือ ทางอากาศ ฯลฯ โครงสร้างและบริการพื้นฐานให้มีความพร้อมรับมือและสามารถฟื้นฟูได้เร็วเมื่อเกิดสาธารณภัย
๒.๖.๒ การเพิ่มศักยภาพในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย	จำนวนแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีการบรรจุลงในแบบเดือนการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยอย่างยั่งยืน

๒.๗ ยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ของแผนฉบับนี้ เป็นการตอบสนองพ่อวัฒนธรรมงค์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของแผนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนยกระดับการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยไปสู่มาตรฐานความหลักสำคัญ เพื่อสร้างการรู้เท่าทันภัยและภัยคุกคามให้กับทุกภาคส่วน ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการในภาวะอุกอาจอันแบบบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(๑) เป้าประสงค์

(๑.๑) เพื่อจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น โดยการลดความประจำทาง และความล่อแหลม พร้อมทั้ง การเพิ่มชีดความสามารถในการเตรียมพร้อมรับกับสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

(๑.๒) เพื่อให้ทุกภาคส่วนดำเนินการลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิมและป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่

(๒) กลยุทธ์

(๒.๑) พัฒนาและสร้างเสริมให้มีความเข้าใจความเสี่ยงจากสาธารณภัยในทุกภาคส่วน

(๒.๒) พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(๒.๓) สร้างเสริมให้ทุกภาคส่วนและทุกระดับเสริมสร้างความเป็นทันสมัยในการลดความเสี่ยงจาก สาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การจัดการในภาวะฉุกเฉินแบบบูรณาการ

(๑) เป้าประสงค์

(๑.๑) เพื่อยกระดับมาตรฐานระบบการจัดการสาธารณภัยในภาวะฉุกเฉินเป็นไปอย่างมีมาตรฐาน เอกภาพ และยัตติหยุ่น โดยการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

(๑.๒) เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์อย่างรวดเร็ว ทั่วถึง และทันต่อเหตุการณ์

(๑.๓) เพื่อลดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยให้ น้อยที่สุด

(๒) กลยุทธ์

(๒.๑) พัฒนามาตรฐานการจัดการในภาวะฉุกเฉินอย่างมีเอกภาพ

(๒.๒) พัฒนาระบบและเครื่องมือสนับสนุนการแผนภูมิเหตุ

(๒.๓) เพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการและแนวปฏิบัติในการบรรเทาทุกข์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มประสิทธิภาพการพื้นฟูอย่างยั่งยืน

(๑) เป้าประสงค์

(๑.๑) เพื่อพื้นฟูให้ผู้ประสบภัยได้รับการส่งเคราะห์ช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว ทั่วถึง ต่อเนื่อง เป็นธรรม สร้างรับกับความจำเป็นในการให้ความช่วยเหลือ และสามารถกลับไปดำรงชีวิต ได้ตามปกติ

(๑.๒) เพื่อพื้นฟูพื้นที่ประสบภัยให้มีการซ่อมสร้างและพื้นสภาพให้กลับคืนสู่สภาวะปกติโดยเร็ว หรือให้ดีกว่า และปลอดภัยกว่าเดิม

(๒) กลยุทธ์

(๒.๑) พัฒนาระบบการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (Post - Disaster Need Assessment : PDNA)

(๒.๒) พัฒนาแนวทางบริหารจัดการด้านการพื้นฟู

(๒.๓) เสริมสร้างแนวทางการพื้นฟูให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer)

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศในการจัดการความเสี่ยงจากสารณภัย

(๑) เป้าประสงค์

- (๑.๑) เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความตระหนัก และเข้าร่วมเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสารณภัยอย่างยั่งยืน
- (๑.๒) เพื่อยกระดับมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงจากสารณภัยในระดับชาติและนานาชาติ
- (๑.๓) เพื่อยกระดับการประสานความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างมีเอกภาพ

(๒) กลยุทธ์

- (๒.๑) เสริมสร้างการเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสารณภัยระหว่างประเทศ
- (๒.๒) พัฒนาระบบการประสานความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมที่มีเอกภาพ
- (๒.๓) ยกระดับมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรม
- (๒.๔) ส่งเสริมความเป็นประเทศที่มีนักท่องเที่ยวต่างด้าวการจัดการความเสี่ยงจากสารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและประยุกต์ใช้ข้อมูลเชิงลึกด้านสารณภัย

(๑) เป้าประสงค์

- (๑.๑) เพื่อเสริมสร้างระบบบริหารจัดการ การวิเคราะห์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และภูมิปัญญา ให้การจัดการความเสี่ยงจากสารณภัยโดยระบบอัจฉริยะอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อภัยร้ายให้ทันท่วงที

(๒) กลยุทธ์

- (๒.๑) พัฒนาระบบสารสนเทศด้านสารณภัย
- (๒.๒) พัฒนาการจัดการองค์ความรู้ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสารณภัย
- (๒.๓) พัฒนาการสื่อสารความเสี่ยงจากสารณภัยที่มีประสิทธิภาพ
- (๒.๔) ส่งเสริมการลงทุนด้านการจัดการความเสี่ยงจากสารณภัยแบบมีส่วนร่วมจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนล่วงหน้า

- (๒.๕) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการจัดการความเสี่ยงจากสารณภัย

แผนภาพที่ ๑-๔ ความเข้มข้นของยุทธศาสตร์

แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลอุทรายาหาร พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐ ฉบับนี้มุ่งตอบสนองคือกฎหมายศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและช่องรัฐ ไทยชุมชนมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในการเตรียมความพร้อม และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย หากได้รับการพัฒนาศักยภาพพร้อมทั้งมีภูมิปัญญาท้องถิ่นก็จะสามารถทำให้ชุมชน ของตนมีความปลอดภัยจากสาธารณภัย โดยการมีส่วนร่วมของคนหลักหลายกลุ่มในชุมชน

๑.๔ แหล่งที่มาและวิธีการงานประมาณในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลอุทรายาหาร

๑.๔.๑ งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่

งบประมาณ	สาธารณะภัย
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่	<p>(๑) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตพื้นที่ของตน เพื่อให้ดำเนินการตั้งแต่ระยะก่อนเกิด ระยะเกิดและหลังเกิด สาธารณะภัย ไทยเฉพาะจังหวะตามที่ให้ความช่วยเหลือและบรรเทาความที่อุบัติขึ้น เอกพายหน้าและระยะยาว เป็น การอพยพ การจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว การส่งเครื่องที่ช่วยเหลือผู้ประสบภัย การสาธารณสุข การที่ดูแล การรักษาความสงบเรียบร้อย และการพัฒนาประเทศ เป็นต้น</p> <p>(๒) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณเพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่ของตนให้เป็นไปตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยซึ่งหัวหน้าชีวภัยกำหนดให้มีแผนและขั้นตอนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และยานพาหนะ หรือทั้งสิ้นให้มีเครื่องหมายสัญญาณหรือสีสันใดในการแจ้งให้ประชาชนได้ทราบถึงการเกิดภัยทางกายภาพเด็ดขาดอย่างต่อ</p> <p>(๓) ให้มีการตั้งงบประมาณในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องถิ่นของตนตามกรอบแนวทางตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑) พระราชบัญญัติสภากาลเมืองและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๖๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๙ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์กรบริหารส่วนตั้งเมืองที่ต้องทำในเขตอุทก์การบริหารส่วนตั้งเมือง (๒) บังคับและบทเฉพาะกาลภัย ๒) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๐ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล (๓) วิชาความสงบเรียบร้อยของประชาชน มาตรา ๕๓ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองมีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล (๔) กิจกรรมตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๐ ๕) มาตรา ๕๖ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมืองหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล (๖) กิจกรรมตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๓ ๗) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๖๖ ๘) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกรงขยะอ่อน化ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ ๙) มาตรา ๗๖ ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์กรบริหารส่วนท่าบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณสุข เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง (๑๐) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

อัปปะมาน	สาระสำคัญ
	<p>มาตรฐาน ๑๘ ภายใต้บังคับมาตรฐาน ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ใน การจัดระบบบริการสาธารณสุขเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตน (๒๖) การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประกาศคณะกรรมการจัดทำข้อความจัดทำให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดชื่อว่าด้วยและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนจังหวัด - ประกาศคณะกรรมการจัดทำข้อความจัดทำให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง หลักเกณฑ์ทางสนับสนุนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ในกรณีที่ให้บริการสาธารณูป <p>(๕) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจสอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อ ๔๙ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจ่ายขาดจากเงินสะสมได้ไม่เกินร้อยละ สิบของงบประมาณรายจ่ายเพื่อการลงทุนของปีนั้น โดยได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่น ภายใต้เงื่อนไข - ข้อ ๔๗ ภายใต้บังคับข้อ ๔๙ ในการมีอุบัติเหตุที่มีสาธารณภัยเกิดขึ้น ให้ผู้บริหารท้องถิ่น อนุมัติให้จ่ายขาดเงินสะสมได้ตามความจำเป็นในขณะนั้น โดยให้คำนึงถึงฐานะการเงิน การคลัง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๖) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเดือนอุตสาหบุนเดชขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ - ข้อ ๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจัดงบประมาณให้เงินอุตสาหบุนเดชจำนวนที่ขอรับเงิน อุตสาหบุนเดช... <p>(๗) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายเพื่อซ่อมแซมภาระของอัปปะมาน ๑๖๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไข (ยกเว้นที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อ ๖ กรณีเกิดสาธารณภัยในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะ มีการประกาศเขตให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีอุบัติเหตุไม่เกิดความ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการช่วยเหลือประชาชนในเบื้องต้น โดยอั้นเพล้นทันที เพื่อ กรณีด้วยภัย หรือบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า หรือรับสภาระภัย หรือเพื่อคุ้มครองชีวิต และทรัพย์สิน หรือป้องกันภัยอันตรายที่จะเกิดแก่ประชาชนได้ตามความจำเป็น ภายใต้ขอบ อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย โดยไม่ต้องสนใจภาระการพิจารณา ๗) กรณีการซ่อมแซมภาระของอัปปะมาน ๑๖๒๐ ให้ความช่วยเหลือประชาชนเพื่อเรียกว่าด้วย การซ่อมแซมภาระของอัปปะมาน ๑๖๒๐ ให้ความช่วยเหลือประชาชนเพื่อเรียกว่าด้วย การซ่อมแซมภาระของอัปปะมาน ๑๖๒๐ ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ กรณีอุบัติเหตุในพื้นที่เกิดภัย ให้รายงานอ้างอิง หรือจังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาเป็นมาตรฐานที่ต้องดำเนินการ ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> (๑) กรณีมีการประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ กรณีอุบัติเหตุในพื้นที่เกิดภัย ให้รายงานอ้างอิง หรือจังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาเป็นมาตรฐานที่ต้องดำเนินการ ดังนี้ (๒) กรณีมีการประกาศเขตให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีอุบัติเหตุ ในพื้นที่เกิดภัย ในการซ่อมแซมภาระของอัปปะมาน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอ คุณภาพรวมการพิจารณาให้ความช่วยเหลือ

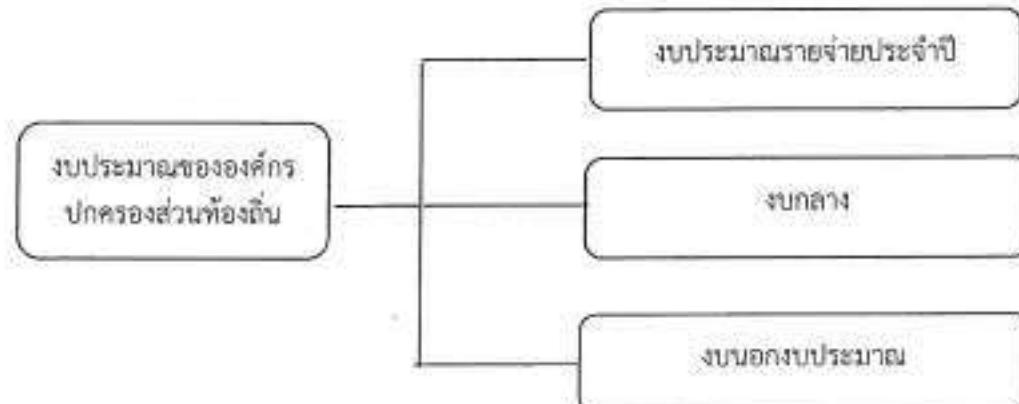
ทบทวนราย	สาระสำคัญ
	<p>- ข้อ ๓๓ การให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบสาธารณภัย หรือภัยพิบัติ อุบัติเหตุ ก็จะเป็นการช่วยเหลือที่จำเป็นที่ต้องมีให้โดยอันดับต้นในการต่างๆ แต่ความเป็นอยู่ของประชาชน หรือเป็นการช่วยเหลือให้คืนสู่สภาพเดิม อันเป็นการบรรเทาความเดือดร้อน เดพายหน้า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันที ภายใน 1 วันนับจากวันที่เดินทางมา</p> <p>กรณีสิ่งสาธารณประโยชน์ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับความเสียหาย หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นว่า การซ่อมแซม ให้คืนสู่สภาพเดิมจะไม่คุ้มค่าและก่อให้สร้างไขมูลจะเกิดประกายไฟ ให้เล่นก่อคณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการใช้จ่ายงบประมาณ โดยให้ดำเนินถึงสถานที่ทางการเงินการคลัง</p> <p>- ข้อ ๓๔ (๑) การช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย หรือภัยพิบัติอุบัติเหตุให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาใช้จ่ายงบประมาณช่วยเหลือประชาชนตามหลักเกณฑ์ของกระทรวงการคลัง โดยอนุญาต</p> <p>- ข้อ ๓๔ กรณีศักดิ์สาธารณะยื่นอุบัติเหตุ จ้าเป็นเรื่องด่วน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายจากกองคลัง ประนาทเงินสำรองจ้ำ ในข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติจังหวัดงบประมาณ รายจ่ายประจำปี โดยโครงการ ไม่จำเป็นต้องขออนุมัติแผนที่ผ่านมาท้องถิ่น</p> <p>๔) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเบิกจ่ายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พรบ. ๒๕๖๐</p> <p>- ข้อ ๕ ในการเบิกจ่ายค่าปรับครัวของส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องเบิกจ่าย ค่าใช้จ่ายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นค่าป่วยการคดเยียกงานหรือเวลาที่เสียไป เพื่อสนับสนุน การปฏิบัติหน้าที่ในการเบิกจ่ายและบรรเทาสาธารณภัยตามกฎหมายว่าด้วยการเบิกจ่ายและบรรเทาสาธารณภัย ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิเบิกจ่ายได้</p> <p>๕) ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ว่าด้วยค่าใช้จ่าย ของอาสาสมัครในการเบิกจ่ายและบรรเทาสาธารณภัย พรบ. ๒๕๖๐</p> <p>- ข้อ ๕ อาสาสมัครที่ได้รับคำสั่งจากผู้อำนวยการ ผู้บัญชาติการ นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย แล้วแต่กรณี เพื่อการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเด็กที่ได้รับคำใช้จ่ายในอัตราต่อคนต่อวัน</p> <p>- ข้อ ๕ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งที่บ้านที่สามารถจ่ายค่าใช้จ่ายให้แก่องค์กรในสังกัดของตนตามข้อ ๕ ทั้งนี้ ให้ดำเนินถึงฐานะทางการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น...</p> <p>- ข้อ ๖ การเบิกจ่ายให้อาสาสมัครซึ่งได้รับคำสั่งห้ามเด็กที่บ้านท้องถิ่น แห่งที่บ้านที่ให้เด็กสั่งกัดเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณของส่วนราชการ</p>

งบประมาณ	สาระสำคัญ
๑. เงินทรัพย์ราชการ ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทรัพย์ราชการ เพื่อปัจจัยเดือนถัดไปและเดือนก่อนที่ได้รับ การผูกเงิน	<p>เมื่อคาดหมายว่าจะเกิดภัยพิบัติที่ในเวลาอันใกล้ หรือเกิดภัยพิบัติที่ไม่ได้ให้จังหวัด/กรุงเทพมหานคร หรือส่วนราชการที่มีเงินทรัพย์ราชการไว้ใช้จ่ายเงินทรัพย์ราชการในระหว่างที่ยังไม่ได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่าย มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการป้องกันและเร่งด่วนความความช้าเป็นแพนเด믹ส์โดยมีภัยทางเศรษฐกิจหรือภัยทางหน้าของผู้ประสบภัยพิบัติ แต่มิได้บังคับให้ใช้จ่ายเงินด้วยการให้แก่ผู้ใด การใช้จ่ายเงินด้วยเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการซึ่งเป็นภาระของประชาชนหรือเป็นการที่ยอมชอบให้กับผู้เสียหาย อันเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนทางหน้า โดยไม่สามารถให้จ่ายเงินทางราชการเพื่อสร้างเชิงก่อสร้างใหม่ได้ ซึ่งการเบิกจ่ายเงินให้แก่บุคคลที่มีภาระเดือนที่ วิธีการ และอัตราการช่วยเหลือที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยมีแนวทางการใช้จ่ายเงินทรัพย์ราชการตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทั旁ของการจัดการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในเดือนถัดไป</p> <p>(๑) วงเงินในเชิงป้องกันหรืออันยัง เมื่อคาดหมายว่าจะเกิดภัยพิบัติกรณีอุบัติเหตุในเวลาอันใกล้ และจำเป็นต้องรับดำเนินการโดยอันดับลับ ให้จังหวัด/กรุงเทพมหานคร ให้เงินในเชิงป้องกันหรืออันยังที่บังคับให้จ่ายเงินนี้ได้ โดยมิต้องประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีอุบัติเหตุในเดือนถัดไป จำนวนไม่เกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๑.๑) ในกรณีกรุงเทพมหานคร ให้เป็นจำนวนหน้าที่ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยอันดับต้องป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นผู้มีอำนาจขออนุมัติจ่ายเดือน</p> <p>(๑.๒) ในกรณีจังหวัดอื่น ให้เป็นจำนวนของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจขออนุมัติจ่ายเงิน</p> <p>โดยการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง</p> <p>(๒) วงเงินในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ เมื่อภัยพิบัติอุบัติเหตุที่ไม่ได้ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการประการให้ห้องที่นั่นเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีอุบัติเหตุ ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๒.๑) กรณีเกิดในกรุงเทพมหานคร ให้เป็นจำนวนของอันดับต้องป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>(๒.๒) กรณีเกิดในจังหวัดอื่น ให้เป็นจำนวนของผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมกับคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด (ก.ช.ภ.อ.)</p> <p>เมื่อได้มีการประกาศให้ห้องที่นั่นเป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีอุบัติเหตุให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและวิธีการที่กำหนดตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทรัพย์ราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีอุบัติเหตุ</p> <p>(๓) เป็นรายจ่ายเพื่อการป้องกันหรือแก้ไขสถานการณ์ขึ้นเมื่อผลกระทบที่ความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือความเส้นคงกระ挺</p>
๒. เงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีอุบัติเหตุ หรือจ่ายเป็นเร่งด่วน ที่ด้องดำเนินการ โดยจัดทำมโนบายรัฐบาล	<p>กรณีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจให้มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายงบประมาณนอกเหนือจากที่ได้รับการจัดสรรหรือได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้วไม่เพียงพอและมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องรับดำเนินการ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ ให้ส่วนราชการขอรับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีอุบัติเหตุเป็น ให้กระทรวงฯ ได้ในกรณีที่เป็นรายจ่าย ดังนี้</p> <p>(๑) เป็นรายจ่ายเพื่อการป้องกันหรือแก้ไขสถานการณ์ขึ้นเมื่อผลกระทบที่ความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือความเส้นคงกระ挺</p>

ชนิดประมาณ	สาระสำคัญ
	<p>(๑) เป็นรายจ่ายที่จ้าเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการเมียวยาหรือบรรเทาความเสียหายจากภัยพิบัติ สาธารณภัยร้ายแรง</p> <p>(๒) เป็นรายจ่ายที่ได้รับจัดสรรงบประมาณตามไว้แล้วแต่มีจำนวนไม่เพียงพอ และมีความจำเป็นเร่งด่วนของต้องใช้จ่ายหรือก่อหนี้อย่างทันท่วงทีโดยรวม</p> <p>(๓) เป็นรายจ่ายที่ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณ แต่มีการก่อจ้าเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการและต้องใช้จ่ายหรือก่อหนี้อย่างทันท่วงทีโดยรวม</p> <p>ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการบริหารงานประมาณรายจ่ายของกลาง รายการเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจ้าเป็น พ.ศ.๒๕๖๒</p>

๔.๔.๓ เงินนอกงบประมาณ เป็นบรรดาเงินหักประจำที่หน่วยงานของรัฐจัดเก็บหรือได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือจากนิติกรรมหรือนิติเหตุ หรือกรณีอื่นใด ที่ต้องนำส่งคลัง แต่มีกฎหมายอนุญาตให้สามารถเดินให้ใช้จ่ายได้ โดยไม่ต้องนำไปสังค;tัง

ชนิดประมาณ	สาระสำคัญ
ชนิดประมาณสนับสนุนจากองค์กร/ภาคเอกชน/หน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศ	<p>เพื่อกลับสนับสนุนการดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับการน้อมถัมภ์และบรรเทาสาธารณภัย ให้ยกเว้นไปยังแก่บริหารสาธารณะภัย เป็นที่อยู่ของงานก่อสร้างในการประสานและผลักดันการดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักการ ข้อกำหนดและเงื่อนไขของศกรผู้ให้การสนับสนุน และไม่ขัดแย้งกับแนวทางการดำเนินงานในแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. .... โดยแบ่งเป็นเดินบริจาร กองทุน และอื่นๆ ดังนี้</p> <p>(๑) เงินบริจาค คือ เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค รวมทั้งคอกมลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินต่างกัน โดยการใช้เงินบริจาคให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้กับราชการ พ.ศ. ๒๕๖๒ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับบริจาคและการให้ความก่อภัยเหลือผู้ประสงค์สาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๖๒ รวมถึงระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๒) กองทุน คือ เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้กองทุน รวมทั้งคอกมลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินต่างกัน ซึ่งการใช้กองทุนในการช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัยให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับบริจาคและการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้น</p> <p>(๓) อื่น ๆ คือ เงินสนับสนุนในการท่าวายเหลือผู้ประสบภัยที่นอกเหนือจากเดินบริจารและกองทุน</p>

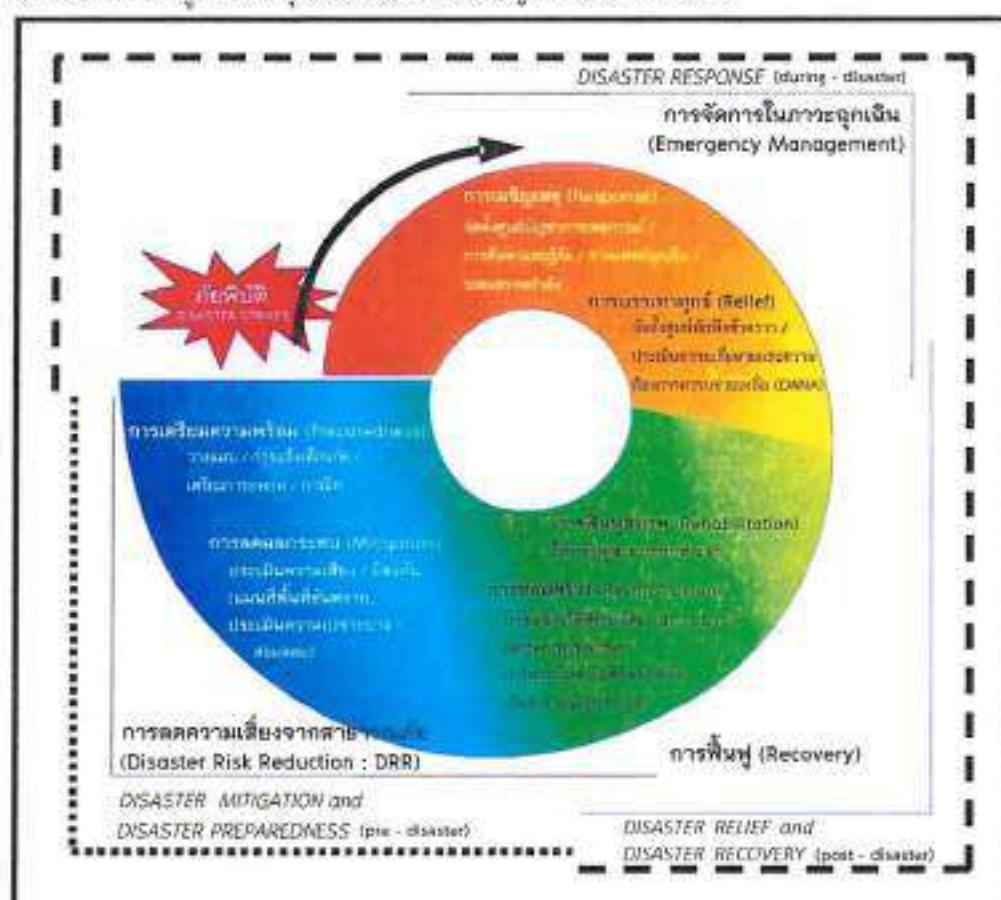
แผนภาพที่ ๔-๑ : แหล่งงบประมาณในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของเทศบาลตำบลทรายขาว

บทที่ ๓

หลักการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

๓.๑ วิธีการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

วิธีการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เป็นแนวทางการจัดการสาธารณภัยที่อิสระภายใต้เทินเริง สังคมและชั้นชีวะ ที่อยู่ร่วมมือกันต่อซึ่งมีสักษณะและการเกิดที่ยากแก่การคาดการณ์ผลที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจมีรูปแบบการเกิด ไม่เข้าเดิม และไม่จำเป็นต้องเป็นลำดับก่อนหลังเสมอไป (Non Linear) จึงต้องมีการดำเนินการในลักษณะเป็นวงรอบ (Closed Loop) อย่างต่อเนื่อง ไม่สามารถแยกส่วนเฉพาะในแต่ละกระบวนการ การดังนั้น การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยจึงเป็นการจัดการสาธารณภัยแบบองค์รวม (Holistic Approach) เพื่อความปลอดภัยอย่างยั่งยืน ทั้งด้วยการป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การเผชิญเหตุ และบรรเทาทุกภัย ตลอดจนการทึบฟื้นซึ่งการดำเนินการในแต่ละหัวข้อการเกิดสาธารณภัยอาจมีความคุบคายที่ต้องซ้อนกัน (Over lap) รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการซึ่งอยู่กับความรุนแรงของภัยเป็นสำคัญ ดังแผนภาพที่ ๓-๑

ปรับจากที่มา : TorqAid. (๒๐๑๖). TorqAid disaster risk management framework: seven key diagrams.

<https://www.preventionweb.net>. (๒๐๑๖, November ๙๕)

แผนภาพที่ ๓-๑ วิธีการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย (Disaster Risk Management : DRM)

เพื่อความปลอดภัยอย่างยั่งยืน (Resilience)

๓.๒ กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ในการดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ในเทศบาลต้านทานรายขาวจะมีองค์กรที่เกี่ยวข้องในการอำนวยการ ควบคุม สังการ และประสานการปฏิบัติ ดังเดิร์ตับประเหตุ ซึ่งกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลต้านทานรายขาวต้องมีการเขื่อนโโยงและรับน้ำโโยนาอยแผนงานแนวท่ามาดำเนินการ รวมทั้งการประสานกับหน่วยงานบริหารจัดการสาธารณภัยในระดับอื่นๆ คณะกรรมการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

๓.๒.๑ ระดับนโยบาย

(๑) คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (กปภ.ช.)

มีหน้าที่กำหนดนโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ บูรณาการพัฒนาระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระหว่างหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานภาคเอกชนให้มีประสิทธิภาพ โดยมีองค์ประกอบ คณะกรรมการฯ และอ่านจากหน้าที่ตามที่ระบุในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒) คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ (กปอ.)

มีหน้าที่เสนอสอนนโยบายเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติภัยของประเทศและเสนอแนะแนวทางปฏิบัติ และประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ โดยมีองค์ประกอบ และอ่านจากหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕

(๓) คณะกรรมการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ (กภช.)

มีหน้าที่เสนอ และจัดทำแผนการ แนวทาง นโยบาย แผนการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติ แห่งชาติ แผนงาน และโครงการในการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงาน ของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง โดยมีองค์ประกอบ และอ่านจากหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย การบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

๓.๒.๒ ระดับปฏิบัติ

กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยจะต้องปฏิบัติเป็นศูนย์กลางในการอำนวยการและการประสาน การปฏิบัติของหน่วยงานและภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยภายใต้แนวคิด "ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน (Emergency Operation Center : EOC)" โดยเรียกชื่อว่า กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ มีหน้าที่ ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยก่อตัวจากการบังคับบัญชา อ่านวยการ ควบคุม กำกับ และประสานการปฏิบัติ ระหว่างภาคส่วนต่างๆ แต่ภาวะปกติจนถึงเมืองคาดว่าจะเกิดหรือเกิดสาธารณภัย โดยจะต้องมีการกำหนด โครงสร้าง อ่านจากหน้าที่ และมอบหมายเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในการกิจหน้าที่ต่างๆ และต้องมีการจัดทำ แนวปฏิบัติหรือคู่มือการปฏิบัติงานตามขั้นตอนในแต่ละระดับการปฏิบัติการ (Level of Activation) รวมทั้ง ต้องจัดให้มีสถานที่ และสิ่งอ่านวยความสะดวก (Facilities) สำหรับการปฏิบัติงาน โดยมีอิทธิพลหรือคาดว่าจะ เกิดสาธารณภัยขึ้นก็ต้องล่วงเวลาจะปรับเข้าสู่กระบวนการปฏิบัติในภาวะฉุกเฉินโดยการจัดตั้ง "ศูนย์บัญชาการ เหตุการณ์" ซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการปฏิบัติในการจัดตั้งองค์กรปฏิบัติการจัดการในภาวะฉุกเฉินจะต่อไปในบทที่ ๕

(๑) กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ (กปภ.ช.)

ทำหน้าที่บังคับบัญชา อ่านวยการ ควบคุม กำกับ คูณและประสานการปฏิบัติการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยขององค์กรอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ โดยมีรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้บัญชาการการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ และปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นรองผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ในกรณีการจัดการสาธารณภัยขนาดใหญ่ (ระดับ ๓) มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และกรณีการจัดการสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ ๔) มีนาຍกรรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้ควบคุมสั่งการ และบัญชาการ

(๒) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลาง (กองปก.ก.)

ทำหน้าที่ประสานงาน บูรณาการข้อมูล และการปฏิบัติการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนของกระทรวงกำลัง เครื่องมืออุปกรณ์ แผนปฏิบัติการเพื่อเตรียมความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขภัยทางสาธารณภัยทั้งระบบในภาวะปกติ และในภาวะใกล้เกิดภัย ทำหน้าที่เตรียมการเมืองให้ดี ติดตาม และเฝ้าระวัง สถานการณ์ รวมถึงวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ประเมินสถานการณ์ และแจ้งเตือนภัยพร้อมทั้งรายงาน และเสนอความเห็นต่อผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติหรือนายกรัฐมนตรีตามแต่ระดับ การจัดการสาธารณภัยเพื่อตัดสินใจในการรับมือ โดยมืออธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นผู้อำนวยการกลาง

(๓) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด (กองปก.จ.)

ทำหน้าที่อำนวยการ ควบคุม สนับสนุน และประสานการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยในพื้นที่จังหวัดที่รับผิดชอบ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัด/ผู้อำนวยการจังหวัด เป็นผู้อำนวยการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย และนายกอธิคุณการบริหารส่วนจังหวัด เป็นรองผู้อำนวยการ ทั้งนี้ ให้มีการจัดประชุมกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด อีก ๑ ครั้ง

(๔) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร (กองปก.กทม.)

ทำหน้าที่อำนวยการ ควบคุม สนับสนุน ประสานการปฏิบัติในการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยในเขตกรุงเทพมหานคร และจัดทำแผนปฏิบัติการหรือแผนแม่ข่ายเหตุความไม่สงบ กิจกรรมทางการเมืองที่สำคัญ ให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร รวมทั้งดำเนินการสนับสนุน การปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และเป็นหน่วยเชี่ยวชาญเมื่อเกิดสาธารณภัยในพื้นที่รับผิดชอบ โดยมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในฐานะผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบ มีอำนาจหน้าที่และแนวทางปฏิบัติตามหมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งนี้ องค์ประกอบและจำนวนหน้าที่ให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด

(๕) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำนักงานเขต (กองปก.สก.)

ทำหน้าที่รับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตของตน และมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการกรุงเทพมหานครท่านที่ได้รับมอบหมาย โดยให้ส่วนราชการและหน่วยงาน ของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งภาคเอกชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ร่วมปฏิบัติงานในกองอำนวยการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยสำนักงานเขต

(๖) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ (กองปก.อ.)

ทำหน้าที่อำนวยการ ควบคุม สนับสนุน และประสานการปฏิบัติกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่รับผิดชอบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และปฏิบัติงานตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดมอบหมาย โดยมีนายอำเภอ/ผู้อำนวยการอำเภอ เป็นผู้อำนวยการ ทั้งนี้ ให้มีการจัดประชุมกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ อีก ๑ ครั้ง

(๗) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเมืองพัทยา(กองปก.เมืองพัทยา)

ทำหน้าที่อำนวยการ ควบคุม ปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เมืองพัทยาและแขวง เพื่อแก้ไขภัยเมืองพัทยา ให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเมืองพัทยา ให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดและแผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยอำเภอ รวมถึงมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้ง สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีพื้นที่ติดต่อหรือ ใกล้เคียง หรือเขตพื้นที่อื่นเมื่อได้รับการร้องขอ โดยมีนายกเมืองพัทยา/ผู้อำนวยการเมืองพัทยาเป็นผู้อำนวยการ เมืองพัทยา ทั้งนี้ ให้มีการจัดประชุมกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเมืองพัทยา อีก ๑ ครั้ง

(๔) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาล (กองปภ.ทบ./ทบ./ทบ.)

ท่านบ้าที่อำนวยการ ควบคุม ปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แจ้งเหตุและแจ้งเตือนภัยเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น พร้อมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ รวมถึงมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้ง สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีพื้นที่ติดต่อหรือใกล้เคียง หรือเขตพื้นที่อื่นเมื่อได้รับการร้องขอ โดยมีนายกเทศมนตรี/ผู้อำนวยการเทศบาล เป็นผู้อำนวยการทั้งนี้ ให้มีการจัดประชุมของอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาล อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

(๕) กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรบริหารส่วนตำบล (กองปภ.อบต.)

ท่านบ้าที่อำนวยการ ควบคุม ปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แจ้งเหตุและแจ้งเตือนภัยเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น พร้อมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรบริหารส่วนตำบลให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ รวมถึงมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีพื้นที่ติดต่อหรือใกล้เคียง หรือเขตพื้นที่อื่นเมื่อได้รับการร้องขอ โดยมีนายกองกลางองค์กรบริหารส่วนตำบล/ผู้อำนวยการองค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นผู้อำนวยการ ทั้งนี้ ให้มีการจัดประชุมของอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยองค์กรบริหารส่วนตำบล อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง และมีองค์ประกอบดังนี้

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว ประกอบด้วย

๑. นายกเทศมนตรีตำบลทรายขาว	ผู้อำนวยการห้องพื้น
๒. รองนายกเทศมนตรีตำบลทรายขาว (๑)	รองผู้อำนวยการ
๓. ปลัดเทศบาลตำบลทรายขาว	กรรมการ
๔. รองปลัดเทศบาลตำบลทรายขาว	กรรมการ
๕. ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครรัฐอำเภอสอยดาว	กรรมการ
๖. กำนันตำบลปะเพด	กรรมการ
๗. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑,๒,๓,๔,๕,๖	กรรมการ
๘. ผู้อำนวยการโรงเรียนสอยดาววิทยา	กรรมการ
๙. ผู้แทนมูลนิธิสว่างกตัญญูสอยดาว	กรรมการ
๑๐. รองปลัดเทศบาล	กรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการกองกลางองค์กรบริหารส่วนตำบลทรายขาว	กรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการกองกลางองค์กรบริหารส่วนตำบลทรายขาว	กรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการกองกลางองค์กรบริหารส่วนตำบลทรายขาว	กรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการกองกลางองค์กรบริหารส่วนตำบลทรายขาว	กรรมการ
๑๕. ผู้อำนวยการกองกลางองค์กรบริหารส่วนตำบลทรายขาว	กรรมการ
๑๖. หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
๑๗. เข้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	กรรมการและเลขานุการ

อ่านจากหน้าที่

๑. จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยการ ประสานงาน และสนับสนุนการปฏิบัติในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

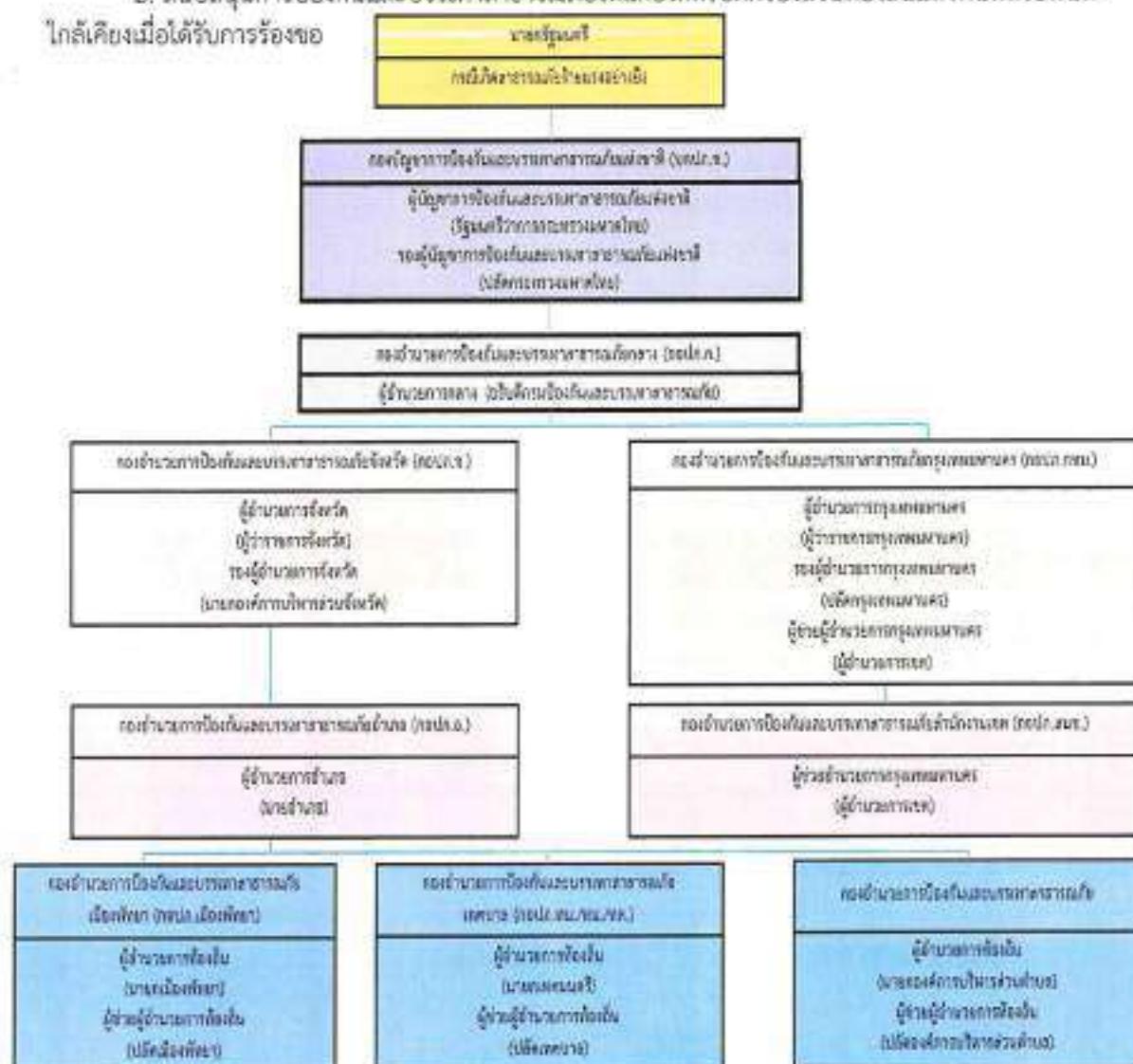
๒. กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อทดสอบความเสี่ยงจากสาธารณภัย การเตรียมพร้อมรับมือกับสาธารณภัย เช่น จัดให้มีการฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นต้น

๓. จัดตั้งทีมเฝ้าระวัง ติดตาม ประเมินและวิเคราะห์สถานการณ์สาธารณภัย และแจ้งเตือนภัยเมื่อเกิด หรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตพื้นที่ และให้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินท้องถิ่น เพื่อควบคุมและ บัญชาการ การเผชิญเหตุสาธารณภัยในพื้นที่

๔. รวมรวม จัดทั่วคันถึงข้อมูลทรัพยากรในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และฐานข้อมูลความเสี่ยงภายในพื้นที่อาณา

๕. ช่วยเหลือผู้อำนวยการจังหวัดและผู้อำนวยการอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย

๖. สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่พื้นที่ ใกล้เคียงเมื่อได้รับการร้องขอ

แผนภาพที่ ๓-๒ กลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

๓.๓ บทบาท หน้าที่ และแนวทางปฏิบัติร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับ อปท.

๓.๓.๑ การปฏิบัติร่วมกับอำเภอและจังหวัด

(๑) จัดเจ้าหน้าที่ประสานอีเมลและจังหวัด ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน พร้อมทั้งรายงานสถานการณ์ สาธารณภัยที่เกิดขึ้นหนาแน่นข้อเท็จจริงเป็นระยะๆ

(๒) กรณีสถานการณ์สาธารณภัยมีความรุนแรงให้ประสานขอกำลังสนับสนุนจากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอีกครั้ง ตามลำดับ

๓.๓.๒ การปฏิบัติร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างต้น

(๑) เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตพื้นที่ของ เทศบาลตำบลทรายขาวและสาธารณภัยมีความรุนแรงข้ายาวเป็นวงกว้าง ให้ผู้อ่านวยการท้องถิ่นเทศบาลตำบลทรายขาว รายงานผู้อ่านวยการอีเมล พร้อมทั้งประสานกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลท้ายข้าง, องค์กรบริหารส่วนตำบลทรายขาว, องค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งขาน, องค์กรบริหารส่วนตำบลลสหตอน, องค์กรบริหารส่วนตำบลปะคง ให้สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

(๒) เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลท้ายข้าง, องค์กรบริหารส่วนตำบลทรายขาว, องค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งขาน, องค์กรบริหารส่วนตำบลลสหตอน, องค์กรบริหารส่วนตำบลปะคง ให้ผู้อ่านวยการท้องถิ่น เทศบาลตำบลทรายขาว ให้การสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นการบูรณาการและการประสานการปฏิบัติงานร่วมกัน

๓.๓.๓ การปฏิบัติร่วมกับหน่วยทหารในพื้นที่

ในการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร่วมระหว่างพลเรือนกับทหาร แต่ละฝ่ายจะนับถือต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดการสาธารณภัยของกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาวและศูนย์ปฏิบัติการอุกอาจท้องถิ่น ทั้ง ๔ แห่ง ซึ่งควบคุมทหารพานานวิกิจินท์ ๒ สะพอนและกองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๑๗๙ ทั้งนี้ ฝ่ายทหารอาจพิจารณาจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติงานหรือศูนย์ปฏิบัติงานร่วมระหว่างพลเรือนกับทหาร ขึ้นอยู่กับระดับของหน่วยและสถานการณ์สาธารณภัยนั้นๆ โดยมีแนวทางปฏิบัติสอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงกลาโหม แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดจันทบุรี พ.ศ.๒๕๖๔ และข้อคิดเห็นที่ได้รับการนิยมร่วมกันในการช่วยเหลือผู้อ่านวยการจังหวัดกับหน่วยงานทหารในพื้นที่ ทั้งนี้รายละเอียดการแบ่งมอบพื้นที่ในการช่วยเหลือผู้อ่านวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ได้รับการนิยมร่วมกัน

๓.๓.๔ การปฏิบัติร่วมกับภาคประชาธิรัฐ เช่น องค์กรสถานกรุกต์

กองอ่านวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลทรายขาวเป็นศูนย์กลางในการประสานการปฏิบัติในเขตครับดิตขอบเขต ๒๔ ชั่วโมง เพื่อให้สามารถติดต่อประสานงาน ลั่นการ รายงานการปฏิบัติและสถานการณ์ระหว่างทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว และเชื่อถือได้ โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จัดเจ้าหน้าที่ประสานงานกับศูนย์ปฏิบัติการอุกอาจ เทศบาลตำบลทรายขาว (กรณีเกิดสาธารณภัย) เพื่อร่วมปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการช่วยเหลือสังคมที่ผู้ประสบภัยให้เป็นไปอย่างมีเอกภาพ

(๒) จัดทำแผนประสานงานกับองค์กรสาธารณกุศล และให้องค์กรสาธารณกุศล ในจังหวัดจัดเจ้าหน้าที่ประสานงานกับ เทศบาลตำบลทรายขาว ตลอด ๒๔ ชั่วโมง พร้อมอุปกรณ์และบุคลากรที่สามารถปฏิบัติการกิจได้

(๓) เทศบาลตำบลทรายขาวและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ร่วมกับองค์กรสาธารณกุศลจัดทำแนวทางปฏิบัติในการสนับสนุนทรัพยากร เจ้าหน้าที่ อุปกรณ์ และเครื่องมือ เพื่อการปฏิบัติงานขององค์กรปฏิบัติในการจัดการสาธารณภัยแต่ละระดับ

๓.๓ บทบาท หน้าที่ และแนวทางปฏิบัติร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับ อปท.

๓.๓.๑ การปฏิบัติร่วมกับอำเภอและจังหวัด

(๑) จัดเจ้าหน้าที่ประสานอำนวยและจังหวัด ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน พร้อมทั้งรายงานสถานการณ์ สาธารณภัยที่เกิดขึ้นตามข้อเท็จจริงเป็นระยะๆ

(๒) กรณีสถานการณ์สาธารณภัยมีความรุนแรงให้ประสานขอคำสั่งสนับสนุนจากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ/จังหวัด ตามลำดับ

๓.๓.๒ การปฏิบัติร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชั้นเดียว

(๑) เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตพื้นที่ของ เทศบาลตำบลทรายขาวและสาธารณภัยมีความรุนแรง ขยายเป็นวงกว้าง ให้ผู้อำนวยการห้องดินเทศบาลตำบลทรายขาว รายงานผู้อำนวยการอำเภอ หรือหนึ่ง ประสานกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทับซ้าย, องค์กรบริหารส่วนตำบลทรายขาว, องค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งขาน, องค์กรบริหารส่วนตำบลสะตอน, องค์กรบริหารส่วนตำบลปะเพง ให้สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

(๒) เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลทับซ้าย, องค์กรบริหารส่วนตำบลทรายขาว, องค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งขาน, องค์กรบริหารส่วนตำบลสะตอน, องค์กรบริหารส่วนตำบลปะเพง ให้ผู้อำนวยการห้องดิน เทศบาลตำบลทรายขาว ให้การสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นการบูรณาการและการประสานการปฏิบัติงานร่วมกัน

๓.๓.๓ การปฏิบัติร่วมกับหน่วยทหารในพื้นที่

ในการปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร่วมระหว่างพลเรือนกับทหารและตำรวจนี้ จะต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดการสาธารณภัยของกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาวและศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินห้องถิน กับ ศูนย์ควบคุมทหารพวนนาวิกโยธินที่ ๖ สะตอนและกองร้อยตำรวจนครบาลชานชาญแผนที่ ๗๙๔ ห้องนี้ ฝ่ายทหารอาจพิจารณาจัดตั้งศูนย์ประสานงานหรือศูนย์ปฏิบัติงานร่วมระหว่างพลเรือนกับทหาร ขึ้นอยู่กับระดับของหน่วยและสถานการณ์สาธารณภัยนั้นๆ โดยมีแนวทางปฏิบัติสอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงกลาโหม แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดจันทบุรี พ.ศ.๒๕๖๘ และข้อตกลงว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ระหว่างผู้อำนวยการจังหวัดกับหน่วยงานทหารในพื้นที่ ทั้งนี้รายละเอียดการแบ่งมอบพื้นที่ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิเศษของหน่วยทหาร

๓.๓.๔ การปฏิบัติร่วมกับภาคประชาชน เอกชน และองค์กรสาธารณกุศล

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลทรายขาวเป็นศูนย์กลางในการประสานการปฏิบัติในเขตรับผิดชอบ พ.ศ.๒๕๖๘ ข้ามโน้ต เพื่อให้สามารถติดต่อประสานงาน ดังการ รายงาน การปฏิบัติและสถานการณ์ระหว่างทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว และเชื่อถือได้ โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จัดเจ้าหน้าที่ประสานงานกับศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน เทศบาลตำบลทรายขาว (กรณีเกิดสาธารณภัย) เพื่อร่วมปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการช่วยเหลือส่งเคราะห์ผู้ประสบภัยให้เป็นไปอย่างมีอุปกรณ์

(๒) จัดทำแผนประสานงานกับองค์กรสาธารณกุศล และให้องค์กรสาธารณกุศล ในจังหวัด จัดเจ้าหน้าที่ประสานงานกับ เทศบาลตำบลทรายขาว พ.ศ.๒๕๖๘ ข้ามโน้ต พร้อมอุปกรณ์และบุคลากรที่สามารถปฏิบัติภารกิจได้

(๓) เทศบาลตำบลทรายขาวและโรงพยาบาลส่งเสริมสุภาพประจ้าตำบล ร่วมกับองค์การ สาธารณกุศลจัดทำแนวทางปฏิบัติในการสนับสนุนทรัพยากร เจ้าหน้าที่ อุปกรณ์ และเครื่องมือ เพื่อการปฏิบัติงานขององค์กรปฏิบัติในการจัดการสาธารณภัยแต่ละระดับ

(๔) กรณีที่เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น ถ้าองค์การสาธารณกุศลไปถึงพื้นที่ประสบภัยก่อน เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ให้กันเขตพื้นที่อันตรายและกันไม่ให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปยังพื้นที่อันตราย พร้อมทั้งแจ้งหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยทันที เพื่อดำเนินการควบคุมสถานการณ์สาธารณภัย

(๕) กรณีที่ได้รับการประสานจากเทศบาลตำบลทราบว่าหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น ตำรวจ อบต. เป็นต้น ให้องค์การสาธารณกุศลจัดชุดเดือดเดือนที่เรือออกไปยังที่เกิดเหตุ และให้รายงานด้วยที่ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินเทศบาลตำบลทราบว่าหรือผู้อำนวยการห้องกัน เพื่อรับมอบหมายภารกิจในการปฏิบัติการ

(๖) กรณีหลังเกิดสาธารณภัย ให้องค์การสาธารณกุศล ของกรุงเทพฯ ช่วยเหลือ เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรักษาความปลอดภัยในสถานที่เกิดเหตุ และพื้นที่รองรับการอพยพ ประสานหน่วยแพทย์และพยาบาล อีกทั้งให้การรักษาพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้ประสบสาธารณภัย พร้อมทั้งคำแนะนำผู้ได้รับบาดเจ็บส่งโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล โรงพยาบาลประจำอำเภอ รวมทั้งอพยพช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัยไปยังที่ปลอดภัยหรือพื้นที่รองรับการอพยพ

ตารางที่ ๓-๑ : รายการภาคประชาสัมพันธ์ และองค์การสาธารณกุศลในพื้นที่เทศบาลตำบลทราบว่า

ลำดับที่	รายการภาคประชาสัมพันธ์ และองค์การสาธารณกุศล	โทรศัพท์/โทรสาร	รายชื่อผู้ประสานงาน
๑.	มูลนิธิภัยสว่างกตัญญูสอยดาว	๐-๘๘๔๙-๑๕๕๕	นายชวิติ กล่อมกลาง
๒.	เหล่ากาชาดอำเภอสอยดาว	๐๖๕-๗๗๗-๒๔๕๕	นางจิตาภา เปาหลิ่งหลี
๓.	กองทุนเพื่อนสนธิรัฐฯ อำเภอสอยดาว	๐๘๙-๗๗๔-๓๗๘๒	นางสาวนันดา เอี่ยมสุวรรณ

๓.๔ ขอบเขตสาธารณภัย

ขอบเขตสาธารณภัยตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติฉบับนี้ ให้เป็นไปตามความหมาย “สาธารณภัย” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนี้

“อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย กัยแม่น โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณชน ไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ท้าให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศ และภัยก่อวินาศกรรมด้วย”

๓.๕ ระดับการจัดการสาธารณภัย

ระดับการจัดการสาธารณภัยแบ่งเป็น ๔ ระดับ ทั้งนี้ ขึ้นกับพื้นที่ ประชากร ความซับซ้อน หรือความสามารถในการจัดการสาธารณภัย ตลอดจนศักยภาพด้านทรัพยากร ที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายใช้ศักยภาพในการตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าควบคุมสถานการณ์เป็นหลัก ดังนี้

ระดับ	การจัดการ	ผู้มีอำนาจตามกฎหมาย
๑	สาธารณภัยขนาดเล็ก	ผู้อำนวยการอำเภอ ผู้อำนวยการห้องกันและ/or ผู้ช่วยผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร ควบคุม และสั่งการ
๒	สาธารณภัยขนาดกลาง	ผู้อำนวยการจังหวัด หรือผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร ควบคุม สั่งการ และบัญชาการ
๓	สาธารณภัยขนาดใหญ่	ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ควบคุม สั่งการ และบัญชาการ
๔	สาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง	นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย ควบคุม สั่งการ และบัญชาการ

- (๑.๖) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารระบบการเดือนภัยพิบิตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- (๑.๗) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการเรียกใช้งานหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- (๑.๘) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการบริหารสินเชื้อเกษตรแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕
- (๑) ระเบียบกระทรวงการคลังที่เกี่ยวข้อง ได้แก่
- (๑.๑) ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทุนของราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบิต การณ์อุบัติ พ.ศ. ๒๕๒๒
- หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินทุนของราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบิตกรณีอุบัติ พ.ศ. ๒๕๒๓
- (๑.๒) ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทุนของราชการเพื่อช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๔
- (๑.๓) ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทุนของราชการเพื่อใช้จ่ายกรณีอุบัติเหตุในภัยธรรมชาติ พ.ศ. ๒๕๒๕
- (๑.๔) ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินทุนของราชการเพื่อการป้องกันและขัดกារะมลพิษทางทะเลเนื่องจากน้ำมัน พ.ศ. ๒๕๒๖
- (๑) พระราชนูญญาติ/ ระเบียบ ประกาศ/ คำสั่งอื่นๆ
- (๑.๑) พระราชนูญญาติของอาสาจากาดินแดน พ.ศ. ๒๕๐๗
- (๑.๒) พระราชนูกามน์การบริหารราชการในสถานการณ์อุบัติ พ.ศ. ๒๕๔๔
- (๑.๓) พระราชนูญญาติกกพพ. พ.ศ. ๒๕๐๗
- (๑.๔) พระราชนูญญาติการขาต พ.ศ. ๒๕๗๗
- (๑.๕) พระราชนูญญาติสั่งประชุมท้องที่ พ.ศ. ๒๕๔๙
- (๑.๖) พระราชนูญญาติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๘
- (๑.๗) พระราชนูญญาติสังเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓
- (๑.๘) พระราชนูญญาติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๑.๙) พระราชนูญญาติทางหลวงสัมปทาน พ.ศ. ๒๕๔๓
- (๑.๑๐) พระราชนูญญาติความปลอดภัยอาชีวนาฏย และสภาพแวดล้อมในการงาน พ.ศ. ๒๕๔๔
- (๑.๑๑) พระราชนูญญาติสังเคราะห์ช้าราชการ ผู้ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุ ปฏิบัติราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗
- (๑.๑๒) พระราชนูญญาติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๔๗
- (๑.๑๓) พระราชนูญญาติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๔๗
- (๑.๑๔) พระราชนูญญาติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๑.๑๕) พระราชนูญญาติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒
- (๑.๑๖) พระราชนูญญาติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๔๗
- (๑.๑๗) พระราชนูญญาติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๗
- (๑.๑๘) พระราชนูญญาติโรคพิษสุนัขบ้า พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๑.๑๙) พระราชนูญญาติวัสดุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๑.๒๐) พระราชนูญญาติพัสดุงานนิเวศสิ่งที่อันตราย พ.ศ. ๒๕๔๘
- (๑.๒๑) พระราชนูญญาติควบคุมยาห้อภัย พ.ศ. ๒๕๓๐
- (๑.๒๒) พระราชนูญญาติอาชุบเป็น เครื่องกระสุนเป็น วัสดุอุปกรณ์ ตอกไม้เพลิง และสิ่งที่มีอาชุบเป็น พ.ศ. ๒๕๔๐

- (๓.๒๓) พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดทางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๘
- (๓.๒๔) พระราชบัญญัติของคุ้มครองบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๗
- (๓.๒๕) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๗๖
- (๓.๒๖) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐
- (๓.๒๗) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๙
- (๓.๒๘) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๕๖
- (๓.๒๙) พระราชบัญญัติการซ่อมบำรุงทางหลวง พ.ศ. ๒๕๕๕
- (๓.๓๐) พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑
- (๓.๓๑) พระราชบัญญัติการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล พ.ศ. ๒๕๖๒
- (๓.๓๒) พระราชบัญญัติความรับผิดทางแพ่งที่ความเสียหายจากภัยน้ำมันอันเกิดจากเรือ

พ.ศ. ๒๕๖๐

- (๓.๓๓) พระราชบัญญัติการข่าวเหลือภูมิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๐
- (๓.๓๔) พระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๕
- (๓.๓๕) พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๕
- (๓.๓๖) พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๖
- (๓.๓๗) พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๖๗
- (๓.๓๘) พระราชบัญญัตินิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๒
- (๓.๓๙) พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๓.๔๐) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙
- (๓.๔๑) พระราชบัญญัติการซ่อมบำรุงทาง พ.ศ. ๒๕๕๕
- (๓.๔๒) พระราชบัญญัติรักษากษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

พ.ศ. ๒๕๓๕

บทที่ ๔

การปฏิบัติก่อนเกิดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยเป็นแนวคิดและวิธีปฏิบัติในการลดโอกาสของความรุนแรงและผลกระทบที่เกิดจากสาธารณภัยได้ด้วยการประเมินความเสี่ยง เพื่อนำมากำหนดนโยบาย แผน และมาตรการเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในกระบวนการลดความเสี่ยงที่เกิดแก่ชุมชนและสังคม โดยการมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิม และป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่ด้วยการลดความล่อแหลม ลดปัจจัยที่ทำให้เกิดความเปราะบาง และเพิ่มศักยภาพในการจัดการให้สังคมมีความพร้อมในการเผชิญเหตุ และพื้นที่ที่ต้องการจะลดภัยก่อภัยได้ดี ดังนี้ไปสู่การรู้รับ - ปรับตัว อย่างยั่งยืน - พื้นเรือไว้ (Resilience)

ความเสี่ยงจากสาธารณภัย (Disaster Risk) หมายถึง โอกาสที่สาธารณภัยทำให้เกิดการสูญเสียต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน ความเป็นอยู่และภาคบริการต่างๆ ในชุมชนใดชุมชนหนึ่ง หัวเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต ซึ่งสามารถแผนด้วยสมการแสดงความล้มเหลวของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง ได้แก่ ภัยธรรมชาติและความล่อแหลม ความเปราะบางและศักยภาพ ดังนี้

$$\text{ความเสี่ยง (Risk)} = \underline{\text{ภัย (Hazard}} \times \underline{\text{ความล่อแหลม (Exposure)}} \times \underline{\text{ความเปราะบาง (Vulnerability)}}$$

ศักยภาพ (Capacity)

การวิเคราะห์ความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการกำหนดลักษณะ ขนาดหรือขอบเขตของความเสี่ยงโดยการวิเคราะห์ภัยที่เกิดขึ้นและประเมินสภาวะการเปิดรับต่อความเสี่ยง (exposure) ความเปราะบาง (Vulnerability) และ ศักยภาพ (Capacity) ในการรับมือของชุมชนที่อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การตั้งรับจัดและส่งแวดล้อม เป็นการวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดผล ผลกระทบจากภัยในพื้นที่หนึ่ง ๆ มีประโยชน์ในการวางแผนเพื่อจัดการความเสี่ยงอย่างมีระบบ

ภัย (Hazard) หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดจากธรรมชาติหรือการกระทำของมนุษย์ที่อาจนำมาซึ่งความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน ตลอดจนทำให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ความล่อแหลม (Exposure) หมายถึง การที่ผู้คน อาคารบ้านเรือน ทรัพย์สิน ระบบต่างๆ หรือองค์ประกอบใดๆ มีที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงและอาจได้รับความเสียหาย

ความเปราะบาง (Vulnerability) หมายถึง ปัจจัยหรือสภาวะใดๆ ที่ทำให้ชุมชนหรือสังคมขาดความสามารถในการปกป้องตนเอง ทำให้ไม่สามารถรับมือกับสาธารณภัย หรือไม่สามารถต้านทานได้อย่างรวดเร็วจากความเสี่ยงที่มาจากสาธารณะ ปัจจัยเหล่านี้มีอยู่ในชุมชนหรือสังคมมานานก่อนเกิดสาธารณภัย และอาจเป็นปัจจัยที่ทำให้ผลกระทบของภัยมีความรุนแรงมากขึ้น

ศักยภาพ (Capacity) หมายถึง ความสามารถที่จะรับมือการอย่างโดยย่างหนึ่ง หรือความสามารถที่อาจใช้พัฒนาต่อไปให้เป็นประโยชน์มากขึ้น

๔.๑ แนวคิดการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยในแต่ละประเทศไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้โดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง เนื่องจากสาธารณภัยเป็นเรื่องของคนทุกคน ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดแนวทางให้ดำเนินการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยร่วมกันทุกภาคส่วนของประเทศ ทั้งนี้ ระดับสากลและระดับภูมิภาคได้มีการจัดทำกรอบการดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการลดความเสี่ยง

จากสาธารณะกัยให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และได้มีการยอมรับแนวคิดในการปฏิบัติการเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย หรือ Disaster Risk Reduction: DRR ซึ่ง เพื่อให้เข้าใจความเสี่ยงจากสาธารณะกัย เสริมสร้างศักยภาพการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะกัย ลงทุนด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณะกัยเพื่อให้มีภูมิคุ้มกันในการพร้อมรับมือและฟื้นฟูกลับไปได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งพัฒนาศักยภาพเพื่อเตรียมพร้อมในการเผชิญเหตุสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพ และการฟื้นฟูสภาพและช่องสระให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม ในช่วงการที่น้ำ

๔.๒ เป้าประสงค์

๔.๒.๑ เพื่อจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น โดยการลดความเปราะบาง และความต่อแหนณ พัฒนาห้องการเพิ่มศักยภาพการจัดการความเสี่ยงที่อยู่ติดกันในท้องที่

๔.๒.๒ เพื่อให้มีมาตรการ ให้ทุกภาคส่วนลดความเสี่ยงที่อยู่ติดกันในท้องที่เพื่อให้เกิดความเสี่ยงใหม่

๔.๓ กลยุทธ์การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณะกัย

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมให้มีการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณะกัยระดับท้องถิ่น

(๑) แนวทางปฏิบัติในการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณะกัยในท้องถิ่น

เทศบาลตำบลทรายขาว มีแนวทางปฏิบัติในการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณะกัย ดังนี้

(๑.๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกระบวนการประเมินความเสี่ยง ประกอบด้วย

(๑) จัดทำฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการสาธารณะกัย เช่น ฐานข้อมูลสังคม สถานะทางเศรษฐกิจ ฐานข้อมูลผู้ใช้แรงงาน ฐานข้อมูลเชิงทางการเมือง ฐานข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ และฐานข้อมูล อื่นๆ ที่จำเป็นเพื่อให้พร้อมเรียกใช้งานได้ทันทีเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉิน และมีการเขียนเป็นข้อมูลทุกภาคส่วน ในทุกระดับโดยกำหนดให้มีข้อคงจะระหว่างหน่วยงานในการขอใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการประเมินความเสี่ยง จากสาธารณะกัยร่วมกัน เพื่อให้ได้แผนที่ความเสี่ยง (Risk Map) ทั้งนี้ ให้มีการปรับปรุงฐานข้อมูลเพื่อติดต่อ การประเมินความเสี่ยงจากสาธารณะกัยอย่างสม่ำเสมอ

(๑.๒) วิเคราะห์ความเสี่ยงโดยสร้างจากทัศน์/สถานการณ์สมมุติ (Scenario - base risk assessment) เป็นการใช้สถานการณ์หรือสถิติของภัยที่เคยเกิดขึ้นในอดีต เพื่อค้นหาความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต (Future Risk Scenario) หรือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในท้องที่น้ำความรู้และแนวทางปฏิบัติจากภูมิปัญญาท้องถิ่นมาปรับให้ร่วมกับความรู้เชิงวิทยาศาสตร์ ผ่านกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงในทุกมิติ (Inclusive DRR)

(๑.๓) แนวทางปฏิบัติในการใช้ผลการประเมินความเสี่ยงเพื่อการวางแผน

เทศบาลตำบลทรายขาว วางแผนเพื่อป้องกันความเสี่ยง แก้ไขปัญหาความเปราะบาง และความต่อแหนณ การเตรียมความพร้อมและเพิ่มศักยภาพในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะกัยในทุกระดับ โดยนำผลการประเมินความเสี่ยงมาเป็นแนวทางในการกำหนดแผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจากสาธารณะกัย จากทุกหน่วยงาน มาใช้ในการลดความเสี่ยงจากสาธารณะกัยตามภัยประเภทต่างๆ เพื่อจัดสำับความสำคัญ และจัดสรรงหัตถการ รวมถึงการสร้างนวัตกรรมและใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะกัย บรรจุในแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

พารากรที่ ๔-๙ : แผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

ประเภทของภัย	พื้นที่และระดับความเสี่ยง			แนวทางการลดความเสี่ยง จากสาธารณภัย	แผนงาน/โครงการใน การลดความเสี่ยง จากสาธารณภัย	หน่วยงาน รับผิดชอบ	แหล่ง งบประมาณ
	ระดับสูง	ระดับกลาง	ระดับต่ำ				
อุทกภัย	-	ม. ๑ ม. ๒	น.๓,๔,๕,๖	๑. จัดทำฐานข้อมูลสถิติ เพื่อ นำแนวโน้มภัยพิบัติที่ซ้ำซาก ๒. สร้างระบบการแจ้งเตือน ภัยไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ๓. วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงและ สาเหตุของการเกิดภัย ๔. ประเมินความเสี่ยงภัยจาก อุทกภัยและศึกษาความต้องการ การป้องกันภัยและความ ต่อแผลน้ำเพื่อประเมินโอกาส ที่อาจเกิดภัย ๕. ประเมินความเสี่ยงภัยจาก อุทกภัยและศึกษาความต้องการ การป้องกันภัยและความต้องการ ที่จะดำเนินการป้องกันภัย ๖. ประเมินความเสี่ยงภัยจาก อุทกภัยและศึกษาความต้องการ การป้องกันภัยและความต้องการ ที่จะดำเนินการป้องกันภัย	๑. โครงการสร้าง ๒. โครงการจัดตั้งศูนย์เฝ้าระวัง น้ำสาธารณะและทำการ ขุดคลองลอกเก็บน้ำเพื่อ ป้องกันแม่น้ำไหลป่าท่า กักแม่น้ำและอุทกภัย ๓. การสร้างอ่างเก็บน้ำ น้ำและสร้างระบบ ระบายน้ำ ๔. ปลูกไม้กัมมันต์ต้น กันดินฟื้นฟูที่ราบ ๕. โครงการก่อสร้าง ฝาย/ช่องน้ำรองกันแม่น้ำ ริมแม่น้ำ ๖. โครงการรักษา น้ำบริเวณแม่น้ำ ๗. โครงการรับรองค์ ปลูกป่า/พืชไม้ราก ไม้ไปโครงการสร้าง ๘. การฝึกอบรมให้ ความรู้ในการช่วยเหลือ ตนเองเมื่อเกิดอุทกภัย ๙. โครงการดำเนินการ จัดทำฐานข้อมูลสถิติภัย ๑๐. โครงการดำเนินการ พัฒนาระบบการแจ้ง ภัยอุทกภัย	๑. อปท. ๒. สำนัก ๓. จังหวัด ๔. หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	๑.๗๖ ๒.๗๖ ๓.๗๖ ๔.๗๖ ๕.๗๖ ๖.๗๖
ภัยจากภัย มนุษย์และ ชนสัง	ม. ๑,๒, ๓	ม. ๓,๔	ม. ๕,๖	๑. การกำหนดจุดเสี่ยงของ ภัยมนุษย์และภัยธรรมชาติ ๒. วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง และสาเหตุของการเกิดภัย	๑. โครงการสร้าง ๒. โครงการปรับปรุง ถนน ๓. โครงการก่อสร้าง ถนนค่าภายนอก ๔. ไปรษณีย์ ๕. โครงการอบรมให้ ความรู้ วิธีการรอดภัย ประชาชน นักเรียน นักศึกษา ๖. โครงการรณรงค์ การสรุปภัยแล้วภัย/ คาดเดาภัย	๑. อปท. ๒. สำนัก ๓. จังหวัด ๔. หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	๑.๗๖ ๒.๗๖ ๓.๗๖ ๔.๗๖ ๕.๗๖ ๖.๗๖

ประเด็นของการศึกษา	หัวข้อและระดับความต้องการ			แผนวิชาการลดความเสี่ยง จากสารเคมีภัย	แผนงานโครงการใน การลดความเสี่ยง จากสารเคมีภัย	หน่วยงาน รับผิดชอบ	ผลลัพธ์ ของประเมิน	
	ระดับบุคคล	ระดับกลุ่ม	ระดับทั่วไป					
					๑. ถ่ายทอดความรู้การตรวจจับ กวนซึ่นวินัย ชราษฎร ๒. ให้กรรมประชุม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวมวิเคราะห์จุด เสี่ยง ๓. ให้กระบวนการป้องกัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมวิเคราะห์ที่ ปัจจัยเสี่ยง และ สถานที่ของภัยแล้วกัน ๔. ให้กรรมประชุม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนที่เสี่ยง ก่อภัยบุคคลทางที่เกิด อุบัติเหตุร้ายๆ มาก ฯลฯ			
อัคคีภัย	-	ม. ๑,๒,๓,๔, ๕,๖	-	๑. จัดทำฐานข้อมูลภัยติด เพื่อ ป้องกันวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัย ๒. วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง และ ทางเดินของการก่อภัย	๑. จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวัง ความพร้อมป้องกันภัย ข้อมูลจากภัยอุทกภัย ภัยแล้งอัคคีภัย ๒. โครงการดำเนินการ จัดทำข้อมูลสถิติกิจภัย ฯลฯ	๑. ชปท. ๒. สำนัก ๓. จังหวัด ๔. หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	๑.๔๙ ประเมิน รายจ่าย ประจำปี ๒.๙๙ ประเมิน ล้วน	
ภัยแล้ง		ม. ๑,๒,๓,๔, ๕,๖		๑. จัดทำฐานข้อมูลภัยติด เพื่อ ป้องกันวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงภัย ๒. วิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง และ ทางเดินของการก่อภัย	๑. โครงการชุมชนอ ล้าน้ำสาธารณะ และ การรักษาภัยบนน้ำ เพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหาภัยแล้งและ อุทกภัย ๒. การสร้างอ่างเก็บกั น้ำ และสร้างระบบ ระบายน้ำ ๓. โครงการก่อสร้าง ฝายกั่งป้องกันและ จัดแม่น้ำ ๔. โครงการชุมชน น้อมpat	๑. ชปท. ๒. สำนัก ๓. จังหวัด ๔. หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง	๑.๔๙ ประเมิน รายจ่าย ประจำปี ๒.๙๙ ประเมิน ล้วน	

ประเภทของภัย	พื้นที่และระดับความเสี่ยง			แนวทางการลดความเสี่ยง จากสาธารณภัย	แผนงาน/โครงการใน การลดความเสี่ยง จากสาธารณภัย	หน่วยงาน รับผิดชอบ	แหล่ง งบประมาณ
	ระดับสูง	ระดับกลาง	ระดับต่ำ				
					ไม่ใช่โครงสร้าง ๑. โครงการด้านการ จัดทำข้อมูลสถิติภัย ๒. โครงการด้านการ พัฒนาระบบการแจ้ง เหตุภัย ฯลฯ		

(๓) แนวทางปฏิบัติในการสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

เทศบาลตำบลคล้ายขาว ได้กำหนดให้มีสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องการลดความเสี่ยงจาก สาธารณภัยเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

(๓.๑) สร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ประชาชนและทุกภาคส่วนให้รับทราบความเสี่ยงของพื้นที่ ที่อยู่อาศัย ให้มีความตระหนัก เข้าใจความเสี่ยงในพื้นที่รู้เท่าทันภัย และเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัย ในกระบวนการวางแผนและจัดทำแผนใน การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย โดยการสนับสนุนให้สื่อประชาสัมพันธ์ ทุกแขนงมีบทบาทในการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกด้านความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน เช่น การใช้ถนนอย่างปลอดภัย การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าภายในบ้าน การเตรียมการในการรับมือ สาธารณภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อประชาสัมพันธ์ที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือ อินเตอร์เน็ต

(๓.๒) จัดทำ ปรับปรุง และพัฒนาคู่มือการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัย (Disaster Risk Assessment (Guideline)โดยให้หน่วยงานภาคในระดับท้องถิ่น ประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัยร่วมกับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาคส่วนต่างๆ ได้รับรู้ความเสี่ยงของพื้นที่

(๓.๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให่องค์กรเครือข่ายในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอาสาสมัครต่างๆ มีส่วนร่วมในการรณรงค์ ในเรื่องความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

กลุ่มที่ ๒ พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยมุ่งเน้นการป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงใหม่และลดความเสี่ยงที่มีอยู่เดิมด้วยมาตรการและวิธีการที่หลากหลายในการป้องกันและลดความล้อแห่งน้ำ ประายน้ำ และเพิ่มศักยภาพในการเตรียมความพร้อมในการเผชิญเหตุ รวมทั้งที่น้ำที่เกิดศึกษาภัยได้อย่างรวดเร็วและตัดสินใจได้โดยใช้วิธีการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยตามแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

(๑) แนวทางปฏิบัติในการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance) หนึ่ง

(๑.๑) ย้ายที่ตั้งบ้าน หมู่บ้านและอาคารสถานที่ออกนอกพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิด สาธารณภัย หรือการออกแบบโครงสร้างและใช้วัสดุในการก่อสร้างที่มีความคงทนและปลอดภัย

(๑.๒) กำหนด/จัดทำใบอนุญาต เพื่อวางแผนการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(๑.๓) จัดทำฝั่งเมือง โดยดำเนินด้วยผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและความเสี่ยงจากสาธารณภัย และมีการบังคับใช้อัยการเครื่องครัว พร้อมทั้งจัดทำกฎระเบียบมาตรฐานด้านความปลอดภัยในทุนชนที่อยู่อาศัย

(๒) แนวทางปฏิบัติในการป้องกันและลดผลกระทบจากความเสี่ยง (Risk Prevention and Mitigation)

คือเป็นการป้องกันและลดผลกระทบ โดยดำเนินการทั้งที่ใช้โครงสร้าง และไม่ใช้โครงสร้าง เพื่อจัดห่วงโซ่อุปทานที่สามารถรับผลกระทบต่อบุคคล ทุนชนหรือสังคม เพื่อเตรียมการด้านทรัพยากร ระบบการปฎิบัติการและความพร้อมไว้รองรับสถานการณ์สาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้น ทั้งการป้องกัน บรรเทาและรับภัยให้มีความพร้อมที่จะเผชิญสาธารณภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒.๑) มาตรการใช้โครงสร้าง

การป้องกันและลดผลกระทบโดยใช้โครงสร้าง หมายถึง การใช้สิ่งก่อสร้างที่มีบุคลากรเข้า ชั้น เน้น อาคาร เช่น ก่อแพะ อ่างเก็บน้ำ ฝาย เมือง เส้นทางคมนาคมเพื่อส่งกำลังบำรุง ป้ายสัญญาณ ฯลฯ เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งจะต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ว่าควรใช้การป้องกัน แบบใดจึงจะเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ที่สูงภัยน้ำ ประกอบด้วย

(๑) จัดหาพื้นที่รองรับน้ำและกักเก็บน้ำ เช่น อ่างเก็บน้ำ เชื่อม สะบ้ำ ท่านบ เมือง ฝาย รวมทั้งการขุดอกคุกคลอง แมลงน้ำสาธารณะที่ดินขัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง และการระบายน้ำทุกหมู่บ้าน

(๒) ก่อสร้างกำแพง ผนัง หรืออัตต์สะกอน เพื่อป้องกันการเอ่อล้นหรือสูญเสียพื้นดิน จากการกัดเซาะชายฝั่งของทะเลและแม่น้ำ

(๓) เสริมความแข็งแรงของโครงสร้างบ้าน อาคาร ให้สามารถต้านทานแรงจากลมพายุ

(๔) กรณีการก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่เสี่ยงภัยต้องให้มีความบันคงแข็งแรง และมีระบบความปลอดภัยสำหรับผู้ใช้อาคาร ห้องน้ำที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๖๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งข้อกำหนดและกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

(๕) ก่อสร้าง/ปรับปรุงเส้นทางเพื่อการส่งกำลังบำรุง หรือเส้นทางไปสถานที่ตอบภัยให้ใช้ การได้ทดสอบเวลา

(๒.๒) มาตรการที่ไม่ใช้โครงสร้าง

การป้องกันและลดผลกระทบโดยไม่ใช้โครงสร้าง เป็นการดำเนินการเพื่อช่วยทำให้ การดำเนินงานในการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติมากยิ่งขึ้น เช่น การใช้มาตรการด้านกฎหมายควบคุมมาตรฐานการก่อสร้าง การจัดสรรการใช้ประโยชน์ที่ดิน การอบรมวิศวกรรมในการก่อสร้าง

(๑) กำหนดเขตที่ต้องห้ามก่อสร้างที่ตั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เพื่อหลีกเลี่ยง พื้นที่เสี่ยงภัย เช่น การวางแผนการใช้ที่ดิน การจัดทำแผนที่เสี่ยงภัย การกำหนดมาตรฐาน ความปลอดภัยของ กิจกรรมต่างๆ การกำหนดโขนนิจ เป็นต้น

(๒) เสริมสร้างความแข็งแรงของตัวโครงสร้าง ปูอุโมงค์ในพื้นที่ หอยแสกน ป้องกันทุนชนเริมน้ำ

(๓) ปรับแผนการเกษตรเพื่อกระจายความเสี่ยง เช่น ปูอุโมงค์ในพื้นที่ปูอุโมงค์หน้าดิน กันดินพังทลาย ทำแนวปูอุโมงค์ตามที่กันดินต้องแม่นยำคัดรูปแบบและความแน่นแน่น รวมถึงส่งเสริม การปูอุโมงค์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น

(๔) ออกมาตรการที่จำเป็นในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(๕) บังคับใช้กฎหมายและการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่กับหน่วยงานภาครัฐ ใน การป้องกันไม่ให้เกิดอัคคีภัย เช่น การให้ข้อมูลทั่วสารที่ถูกต้องแก่ประชาชนเกี่ยวกับ สาธารณภัยต่างๆ ที่เกิดจากภัยธรรมชาติของประเทศไทย เช่น การเฝ้าระวังข่าว การเฝ้าใบอ้อย เป็นต้น

เทศบาลต้านภัยรายชาว ได้นำแนวคิดการลดความเสี่ยงมาใช้ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ภายใต้การวิเคราะห์ประเมินความเสี่ยงจากสารเคมีต่างๆ ของ อปท. โดยได้ออกทำโครงการ/มาตรการ/แผนงาน และแนวทางการป้องกันและลดผลกระทบจากทุกหน่วยงานมาใช้ในการป้องกันและลดผลกระทบตามภัยประเทืองต่างๆ แต่บรรจุไว้ในแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/มูลนิธิท้องถิ่น

(๓) แนวทางปฏิบัติในการถ่ายโอนความเสี่ยง (Risk Transfer) ได้แก่

(๓.๑) สนับสนุนการสร้างระบบประกันภัย โดยภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน เช่น กรมธรรม์ประกันภัย ซึ่งเป็นการทดลองทำสัญญาเรื่องประกันภัยที่อิสระกับผู้รับประกันภัยที่อิสระโดยจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งตามกำหนดระยะเวลาที่ได้ทดลองประกันภัยซึ่งเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นจะได้รับค่าเสินไหมทดแทนบางส่วนหรือทั้งหมดจากผู้รับประกันภัย และส่วน剩ที่ให้ประชาชนซื้อระบบประกันภัยต่อไป

(๓.๒) สนับสนุนการออกพันธบัตรสาธารณะ (catastrophe/CAT bond) ซึ่งคือตราสารหนี้ที่ผลตอบแทนอ้างอิงกับมูลค่าความเสียหาย โดยเมื่อเกิดสาธารณภัยที่กำหนดไว้และมูลค่าความเสียหายเกินกว่าระดับที่กำหนดคู่อุดหนุนต่อการจ่ายเงินดังนั้นหรือตัดออกเบี้ยความขึ้นตอนที่ทดลองไว้ เพื่อทดแทนค่าความเสี่ยงที่สูงขึ้นแต่หากไม่เกิดสาธารณภัยตามที่ระบุไว้ในช่วงเวลาที่กำหนดคู่อุดหนุนก็จะได้รับดอกเบี้ยและเงินดันดินเมื่อครบกำหนด และส่วน剩ที่ให้ประชาชนซื้อพันธบัตรสาธารณะที่ต่อไป

(๔) แนวทางปฏิบัติในการยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance) ได้แก่

(๔.๑) ฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

การฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นเครื่องมือและกิจกรรมในการสร้างความพร้อมและเพิ่มศักยภาพของหน่วยงานและบุคลากร รวมทั้งเป็นการทดสอบการประสานงานและการบูรณาการความร่วมมือ ทำให้ทราบจุดเด่นและซ่องจางในการปฏิบัติงานในภาวะอุบัติเหตุ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ เทศบาลต้านภัยรายชาวและแผนเผชิญเหตุ สาธารณภัยให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้หมายรวมถึงการฝึกการซักซ้อม และการฝึกปฏิบัติตามความเหมาะสมสมและความจำเป็นของแต่ละหน่วยงานในทุกระดับ โดยกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลต้านภัยรายชาวยังมีการประสานและสั่งการอำนวยการให้ชุมชน/หมู่บ้าน ดำเนินการฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแบบบูรณาการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการบูรณาการหน่วยงานที่รับผิดชอบให้พร้อมรับสถานการณ์ภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น โดยพิจารณาปัจจัยของภัยที่เป็นอย่างมากเน้นหนักของรัฐบาล หรือภัยที่มีความเสี่ยงสูง ตามความจำเป็นของสภาพพื้นที่

(๔.๒) การเตรียมการอพยพ

กำหนดให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลต้านภัยรายชาวยังคงดำเนินการจัดทำแผนอพยพ แผนอพยพส่วนราชการ หรือวางแผนการการอพยพ ซึ่งอย่างน้อยมีสาระสำคัญประกอบด้วย บัญชีข้ามวนผู้อพยพบัญชีส่วนราชการ ซึ่งอำนวยความสะดวกในการอพยพ การกำหนดเขตพื้นที่รองรับการอพยพให้อยู่ในพื้นที่เหมาะสม การกำหนดเจ้าหน้าที่หรือผู้รับผิดชอบการอพยพไว้ให้ชัดเจน การกำหนดเส้นทางอพยพหลักและเส้นทางอพยพสำรองส้านหรับแต่ละประเภทภัย รวมทั้งการสำรวจและจัดเตรียมพากน นำมั่นเชื่อเพื่อ แหล่งพัสดุงาน และระบบต่อสาธารณูปการอพยพ

เพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ และสามารถดำเนินการอพยพเคลื่อนย้ายอิฐเป็นไปอย่างมีระบบสามารถรับการแตกตื่นเสียชีวิตของประชาชนไปสู่สถานที่ปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเตรียมการอพยพ ให้ดำเนินการดังนี้

- ๑) จัดทำแผนอพยพในพื้นที่เสี่ยงจากสาธารณภัยและแผนอพยพส่วนราชการ
- ๒) จัดทำสถานที่ปลอดภัยสำหรับการอพยพประจำบ้าน
- ๓) จัดเตรียมเส้นทางอพยพหลักและเส้นทางสำรองสำหรับแต่ละประเภทภัย
- ๔) จัดทำป้ายแสดงตัวัญญาณเตือนภัยบนถนนทางอพยพไปสู่สถานที่ปลอดภัย
- ๕) จัดเตรียมสร้างกำลังหน่วยปฏิบัติการอุกเดิน หรือหน่วยอพยพ
- ๖) จัดเตรียมยานพาหนะ เครื่องมือ อุปกรณ์ เช่น รถยกตู้ขับเคลื่อน ๕ ล้อ ไฟฉาย พลุส่องสว่าง นกหวีด เสื้อชุดพื้นที่
- ๗) จัดประชุมหรืออบรมให้ความรู้ในการช่วยเหลือตัวเองเมื่ออยู่ในภาวะอุกเดิน
- ๘) จัดให้มีการฝึกซ้อมแผนอพยพจากสาธารณะภัย
- ๙) จัดทำคู่มือการอพยพจากสาธารณะภัย ให้ประชาชนศึกษา

ทั้งนี้ ในการจัดทำแผนอพยพ การอพยพส่วนราชการ ให้กำหนดรายละเอียดโดยสำรวจ และจัดทำบัญชีจำนวนผู้อพยพไว้ล่วงหน้า โดยแยกประเภทตามสำนักความเร่งด่วน การกำหนดเขตพื้นที่ รวมผลและพื้นที่ที่รองรับการอพยพ การกำหนดหน้าที่ดำเนินการอพยพไว้ล่วงหน้า โดยระบุหน้าที่ ความรับผิดชอบไว้ให้ชัดเจน การสำรวจข่ายพาหนะ นำมันเข้าเพลิงต่อต่อจนบรรบบการสื่อสารสำหรับการอพยพ การกำหนดเส้นทางอพยพหลัก และเส้นทางรองที่ชัดเจน การกำหนดสถานที่ปลอดภัยเป็นพื้นที่รองรับ การอพยพ การกำหนดห้องเบียงปฏิบัติในการรักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยในการอพยพอยู่อาศัย ในพื้นที่รองรับการอพยพหลักด้วยการอพยพกลับ การให้ความช่วยเหลือ และบริการในการดำเนินการ และระบบสุขลักษณะตามสมควรจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมตลอดจนร่างกายเบียงในการควบคุมการใช้สิ่งเหล่านี้

นอกจากนี้ ให้แบ่งการปกคล่องในพื้นที่อพยพออกเป็นกลุ่ม และจัดทำทะเบียนและจัดระเบียบการปกคล่อง โดยการจัดแบ่งประเภทของบุคคลตามสำนักความเร่งด่วน เช่น ผู้ป่วยทุพพลภาพ คนพิการ คนชรา เด็ก และสตรีตามล่าดับ และจัดเตรียมพื้นที่รองรับการอพยพไว้ล่วงหน้าให้เป็นตามสังคมฯ ความจำเป็น เช่น ห้องห้ามจากพื้นที่อันตราย ไม่เกิดความหรือเก็บน้ำรั่วจากการปฏิบัติการ เป็นพื้นที่ที่สามารถจัดการด้านสุขลักษณะได้ มีความสะอาดในเส้นทางคุณภาพ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติมตลอดจนร่างกายเบียงในการควบคุมการใช้สิ่งเหล่านี้

(๔.๑) การเตรียมการจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว

ศูนย์พักพิงชั่วคราวเป็นการแก้ปัญหาที่อยู่อาศัยชั่วคราวในสถานการณ์ที่เกิดสาธารณภัย ซึ่งรัฐต้องมีการเตรียมแผนรับมือต่อจากกรณีอพยพในภาวะอุกเดิน โดยกำหนดอาคารที่จะใช้เป็น ศูนย์พักพิงชั่วคราวไว้และการบริหารจัดการในศูนย์พักพิงชั่วคราว เพราะจะมีผลโดยตรงต่อการดำเนินชีวิตและตักษิรภัย ผู้ประสบภัยที่เข้าพักพิง ทั้งนี้ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลครuby ฯ นี้แนวทางปฏิบัติสำหรับเตรียมการจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราวที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพควรประกอบด้วยอย่างน้อย ดังนี้

(๔.๑.๑) จัดทำสถานที่ตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว โดยกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลต้องดำเนินการตัดเลือกสถานที่ตั้งจากกรณีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะ กลุ่มประชาชน โดยคำนึงถึงความปลอดภัย ไม่เสื่อมต่อการเกิดช้า มีการคุณภาพที่สูง ไม่มีความพร้อมของสาธารณูปโภค เช่น ประปา ไฟฟ้า รวมทั้งต้องกำหนดนโยบายในการเปิดและปิดศูนย์พักพิงชั่วคราวให้ชัดเจน

(๔.๑.๒) กำหนดให้มีปัจจัยความจำเป็นขั้นต่ำของศูนย์พักพิงชั่วคราวที่เหมาะสม ตามมาตรฐานสากล

(๔.๓.๓) จัดการภัยในศูนย์พักพิงชั่วคราว ให้ก้าหนดผู้รับผิดชอบภัยในศูนย์พักพิงชั่วคราว ตามโครงสร้างแผนการบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว ได้แก่ ผู้จัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุปผาทุนชน หรือผู้อำนวยการโรงเรียน (กรณีโรงเรียนเป็นศูนย์ฯ) ทั้งนี้ ศูนย์พักพิงชั่วคราวอาจมีโครงสร้างภัยในแบบเป็นฝ่ายปฏิบัติการและฝ่ายอำนวยการตามความเหมาะสม

(๔.๓.๔) ให้มีการบริหารจัดการข้อมูลผู้อพยพ โดยมีการเก็บบันทึกข้อมูลที่จำเป็นประกอบด้วย ข้อมูลประชากร ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลด้านธุรกิจ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำแผนบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว

(๔.๔) แผนบริหารความต่อเนื่อง (Business Continuity Plan : BCP)

แผนการบริหารความต่อเนื่อง เป็นแผนปฏิบัติงานในสภาวะวิกฤตฉุกเฉินในสถานการณ์เมื่อเกิดภัยต่างๆ เช่น สียที่เกิดจากธรรมชาติ อุบัติเหตุ หรือการมุ่งเร้ายานยนต์ ฯลฯ ซึ่งจากสภาวะวิกฤต หรือเหตุการณ์ฉุกเฉินดังกล่าวส่งผลให้หน่วยงานหรือองค์กรต้องหยุดชะงักการดำเนินงานหรือไม่สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น หน่วยงานส่วนราชการหรือองค์กรต่าง ๆ จึงต้องจัดทำแผนการบริหารความต่อเนื่อง (Business Continuity Plan : BCP) ซึ่ง เพื่อเป็นแผนรองรับการดำเนินการกิจของหน่วยงานหรือองค์กรในช่วงสภาวะวิกฤตหรือเหตุการณ์ฉุกเฉิน เพื่อให้บริการประชาชนได้อย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับในช่วงภาวะปกติ ซึ่งจะช่วยให้สามารถลดผลกระทบด้านความรุนแรงของผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อหน่วยงาน หรือองค์กรได้ แผนการบริหารความต่อเนื่องควรมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) วัสดุประสงค์ของแผนการบริหารความต่อเนื่อง

(๒) ขอบเขตสถานการณ์ความเสี่ยงภัย เช่น แผนรับมือสถานการณ์ภัยจากอุทกภัย/อัคคีภัย/แผ่นดินไหว ฯลฯ

(๓) กำหนดสถานที่ปฏิบัติงานสำรอง

(๔) กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ

- บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน เช่น ทีมอพยพ ทีมปฐมพยาบาล ทีมภาร্তีภัย ทีมประสานงานและสนับสนุน ทีมรักษาความสงบเรียบร้อย ฯลฯ
- ระดับความรุนแรงของสถานการณ์และขั้นตอนการปฏิบัติงานฉุกเฉิน
- การอพยพทรัพย์การที่จำเป็นและเหมาะสมต่อสถานการณ์
- ขั้นตอนการที่นิญหน่วยงานหลังผ่านพ้นวิกฤต

(๔.๕) การแจ้งเตือนภัย

การแจ้งเตือนภัย (Warning) เป็นการดำเนินการแจ้งเตือนภัยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อม การป้องกันและการลดผลกระทบโดยการให้ข้อมูลช่วงเวลาเรียกว่าสารเตือนภัยที่รวดเร็วไปยังพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้หน่วยงานและประชาชนเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที ทั้งนี้ การแจ้งเตือนภัยจะหมายรวมถึงการแจ้งเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning) ดังนั้นการให้ข้อมูลช่วงเวลาที่เป็นประโยชน์และทันเหตุการณ์ผ่านทางทั้งทางด้าน ฯ ไปยังหน่วยงาน/องค์กร และประชาชน เพื่อให้หน่วยงานและ/หรือบุคคลที่กำลังเผชิญความเสี่ยงต่อการเกิดสาธารณภัยสามารถติดตามได้อย่างทันท่วงที (ดูตามวิเคราะห์ และประเมินสถานการณ์) โดยระบบเตือนภัยแบบครบวงจร (End-to-End Warning System) จะมุ่งเน้นกระบวนการดำเนินการตั้งแต่ต้นทางในการวิเคราะห์ ประเมินความเสี่ยง เพื่อแจ้งเตือนไปยังหน่วยงานและประชาชนให้มีความพร้อมในการรับมือกับสาธารณภัยและสามารถอพยพไปยังพื้นที่ปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านช่องทางที่หลากหลาย ฯ ที่ได้จัดเตรียมไว้

(๔.๔.๑) แนวทางปฏิบัติของระบบการเตือนภัย ดำเนินการจัดทำ ติดตัว และพัฒนา โครงสร้างระบบเตือนภัย ระบบสื่อสารและโครงสร้างพื้นฐานด้านการเตือนภัยในการพัฒนาการแจ้งเตือนภัย วิเคราะห์ข้อมูลสาธารณะภัยและภัยส่อภัยที่ถูกต้องรวดเร็วไปยังส่วนราชการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แหล่งประชาชนซึ่งการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ๔ องค์ประกอบหลัก ตามแผนภาพที่ ๔-๑ ได้แก่

แผนภาพที่ ๔-๑ องค์ประกอบหลักของระบบการเตือนภัย

(๑) การรับรู้และเข้าใจความเสี่ยง (Risk Knowledge) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นระบบ และคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของภัยอันเนื่องจากปัจจัยอื่น ๆ เช่น การขยายตัวของเมือง ฯลฯ มาใช้ในการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัย เพื่อนำมาสนับสนุน/ตัดสินใจในการแจ้งเตือนภัยให้ตรงกับพื้นที่ที่จะได้รับผลกระทบเมื่อสาธารณภัยเกิดขึ้น การประเมินความเสี่ยงไม่ควรดำเนินการเพียงครั้งเดียวคราว มีการปรับปรุงตามระยะเวลา โดยขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม กาลเวลา และบริบทของพื้นที่

(๒) การติดตามสถานการณ์ และการพยากรณ์ (Monitoring and Forecasting) เป็นขั้นตอนในการเฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์ และการวิเคราะห์คาดการณ์สาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นเพื่อพัฒนา โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ นัดกรรม แบบจำลองการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนมาก (Data Analytical BIG DATA) และปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) เพื่อให้การคาดการณ์มีความถูกต้อง แม่นยำ ครอบคลุม และรวดเร็ว

(๓) การแจ้งเตือนภัยและการสื่อสาร (Dissemination and Communication) ต้องจัดทำให้ความ หรือคำแจ้งเตือนที่ชัดเจน เข้าใจง่าย และเก็บประวัติเพื่อพัฒนา/ประชาสัมพันธ์สูด (เวลาที่จะเกิดสาธารณภัย ระยะเวลาการเกิด พื้นที่ที่จะได้รับผลกระทบ แนวทางการปฏิบัติและการเตรียมพร้อม ฯลฯ) เพื่อให้ประชาชนไม่เกิดความลับลับและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกวิธี รวมทั้งจะต้องจัดเตรียมโครงสร้างพื้นฐานระบบสื่อสาร (Communication Infrastructure) และระบบ/อุปกรณ์เตือนภัยให้ครอบคลุม พื้นที่ที่เสี่ยงภัย

(๔) ความตระหนักรู้และการตอบสนองต่อการแจ้งเตือนภัย (Public Awareness and Response Capability) เมื่อขุนทรัพย์/ประชาชนในพื้นที่ได้รับข้อความ/สัญญาณแจ้งเตือนแล้ว ต้องรีบดำเนินภัยโดยทราบหนักใจความปลอดภัย การป้องกันและเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้น ดังนั้นต้องมีการสร้างความเข้มแข็งในชุมชน การป้องกันและลดผลกระทบ ความสามารถจัดการในภาวะฉุกเฉิน หลักฐานการพยฟไปยังพื้นที่ปลอดภัย

(๔.๒.๖) แนวทางปฏิบัติการแจ้งเตือนภัย เนื่องจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะภัยธรรมชาติมีระยะเวลาในการเกิดที่แตกต่างกัน ดังนั้น ในการแจ้งเตือนภัยให้พิจารณาภัยและเวลาของการแจ้งเตือนภัยตามแต่ละประเภทของสาธารณภัยเทคโนโลยีด้านสุขาภิบาลด้านสุขาภิบาลฯ กำหนดกระบวนการ เตือนภัย ดังนี้

(๑) การเฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์

(๑) จัดชุดเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ เพื่อทำหน้าที่เฝ้าระวัง และติดตามสถานการณ์ข้อมูลความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์สาธารณภัยที่อาจจะเกิดขึ้นตลอด ๒๔ ชั่วโมง พร้อมทั้งประสานการปฏิบัติกองกลางอันวายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยข้างเคียง

(๒) ติดตามการรายงานสภาพอากาศประจำภูมิภาคประจำวันชาติ ข้อมูลสถานการณ์และการแจ้งข่าว การเตือนภัยจากกองกลางอันวายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับเหนือขึ้นไป และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมอุตุนิยมวิทยา กรมขศ. กรมทรัพยากรน้ำ กรมอุทกศาสตร์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฯ รวมทั้งสื่อต่างๆ เพื่อร่วมรวมข้อมูล วิเคราะห์ เฟ้าระวัง ประเมินแนวโน้มการเกิดภัย

(๓) จัดทีมประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบ ถึงระยะเวลา ภาระที่จะคุกคาม (อันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน) เป็นระยะๆ เพื่อป้องกันความเดื้อตัวของหนทาง กองกลางและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แจ้งข่าว เตือนภัยแก่ชุมชน และรายงานสถานการณ์ให้กองกลางอันวายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทคโนโลยีด้านสุขาภิบาลด้านสุขาภิบาลฯ เพื่อควบคุมข้อมูลข่าวสาร ที่จะเกิดขึ้น

(๔) จัดให้มีอาสาสมัครและเครือข่ายเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ปฏิบัติงานตลอด ๒๔ ชั่วโมง และแจ้งข่าว เตือนภัยระดับชุมชน ทำหน้าที่ติดตาม เฟ้าระวังประจำภูมิภาคประจำวันชาติที่มีแนวโน้มการเกิดภัย แจ้งข่าว เตือนภัยแก่ชุมชน และรายงานสถานการณ์ให้กองกลางอันวายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทคโนโลยีด้านสุขาภิบาลด้านสุขาภิบาลฯ โดยใช้ระบบการสื่อสาร เครื่องมือแจ้งเตือนภัยของชุมชน

การติดตามข้อมูลความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ที่อาจส่งผลให้เกิดสาธารณภัย รวมทั้ง ทำหน้าที่เฝ้าระวัง ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน โดยกองกลางอันวายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฯ เทคโนโลยีด้านสุขาภิบาลด้านสุขาภิบาลฯ และก่อเป็นข้อมูลข่าวสาร วิเคราะห์ และประเมินสถานการณ์จากข้อมูลข่าวสารที่ได้รับและตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูล เพื่อตัดสินใจในการเตรียมรับมือกับสาธารณภัย

รายงานสถานการณ์ภัยและผลการปฏิบัติให้กองกลางอันวายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฯ ข้อมูลข่าวสารและสนับสนุนการปฏิบัติร่วมกัน

(๒) การแจ้งเตือนล่วงหน้า

เป็นการแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เบ่งช่อง มีแนวโน้มที่จะเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่มีความเสี่ยงภัยไปปัจจุบันราชการ หน่วยงาน และกองกลางอันวายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ และประชาชน เพื่อให้ติดตามข้อมูลข่าวสารและความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ระยะเวลาสำหรับการแจ้งเตือนล่วงหน้าขึ้นอยู่กับสาธารณภัยแต่ละประเภท โดยให้กองกลางอันวายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยฯ เทคโนโลยีด้านสุขาภิบาลด้านสุขาภิบาลฯ เป็นผู้ว่าด้วยประสานงานในการตัดสินใจทาง มาตรการ และขั้นตอนการปฏิบัติร่วมกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการเฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์ เพย์แพร์ประชาสัมพันธ์ และแจ้งข่าวภัย ให้ทราบเพื่อให้การแจ้งเตือนล่วงหน้าที่มีมาตรฐานเป็นรูปแบบพิเศษที่สอดคล้องกับภัยและมาตรการรับทราบและทำความเข้าใจกับข้อมูลที่ได้รับ

(๓) การแจ้งเตือนภัย

หากประเมินสถานการณ์แล้วคาดว่ามีโอกาสเกิดสาธารณภัยมากกว่า ร้อยละ ๒๐ ให้มีการแจ้งเตือนภัยทันทีกับกองกลางอันวายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับและประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัย ในกรณีเรียนความพร้อมรับมือกับสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้น โดยมีข้อมูลการแจ้งเตือนภัย ดังนี้

- คาดการณ์ระยะเวลา และบริเวณพื้นที่ที่จะเกิดสาธารณภัย
- ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นและความยานานของภัย (ระยะเวลา)
- แนวทางการปฏิบัติคนของส่วนราชการ หน่วยงาน และประชาชน

ในการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากสาธารณภัยที่อาจจะเกิดขึ้น ทั้งนี้ ให้นำแนวทาง มาตรการ และขั้นตอน การปฏิบัติจากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับหนึ่งขึ้นไปมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตัว

- การเตรียมความพร้อมวันมือ เท่าน อาหาร น้ำดื่ม ยารักษาโรค เป็นต้น

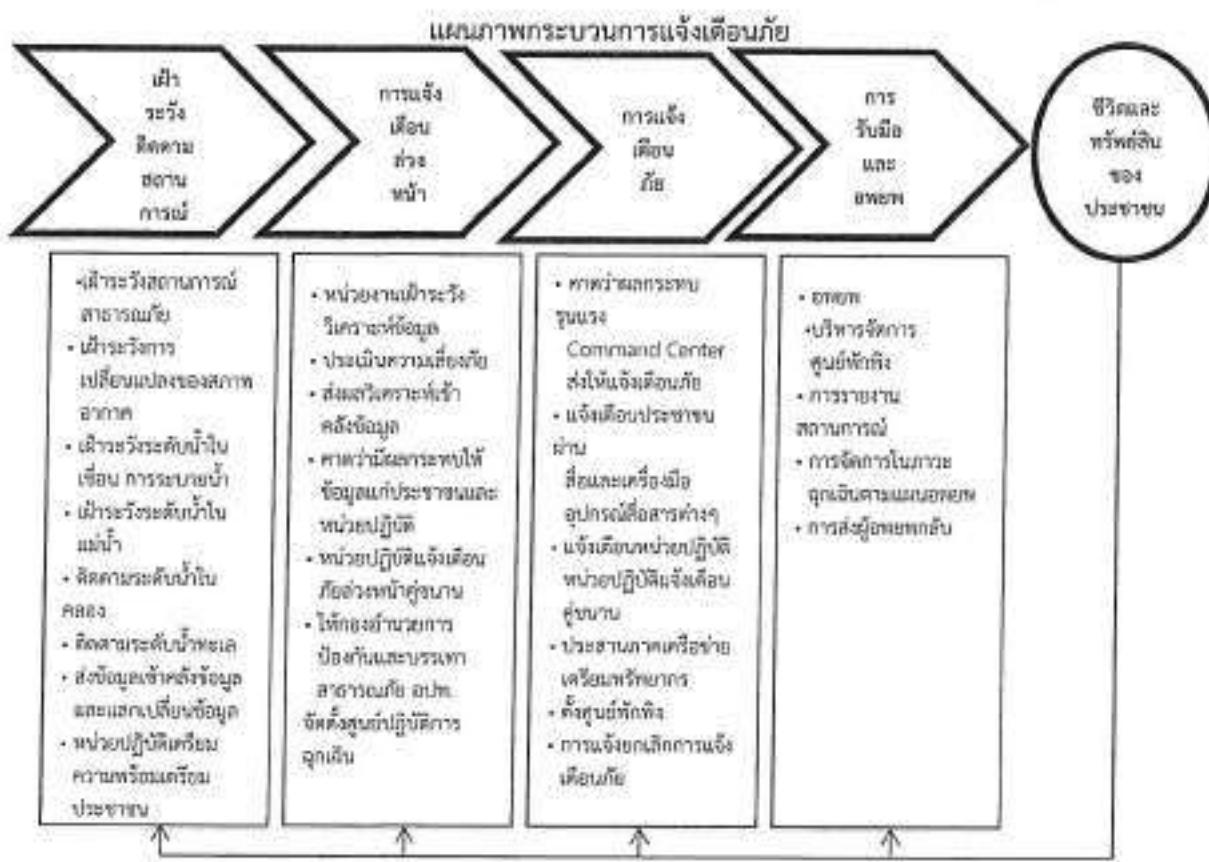
ทั้งนี้ ระยะเวลาในการแจ้งเตือนล่วงหน้าขึ้นอยู่กับสถานการณ์และประเภทของ สาธารณภัย เช่น ดินโคลนถล่ม/น้ำป่า/ไฟฟ้าตกอาจมีระยะเวลาในการแจ้งเตือน ๑-๒ วัน ในขณะที่ร้าย ที่ปีติภัยจะมีระยะเวลา ๑-๒ ชั่วโมงในการแจ้งให้อพยพ โดย เทศบาลต้านทานภัยฯ กำหนดวิธีการแจ้ง เตือนภัย ดังนี้

(๑) แจ้งเตือนผ่านหน่วยงาน โดยใช้กลไกระบบการบริหารราชการแจ้งเตือน ผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึง การปกครองท้องที่ ได้แก่ ก้านบันและผู้ใหญ่บ้าน หน่วยช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภัยผ่านหน่วยงานระดับต่างๆ ไปสู่ระดับพื้นที่ ให้กับกลุ่ม ผู้ได้รับผลกระทบ และประชาชนทั่วไป

(๒) แจ้งเตือนประชาชนโดยตรง โดยผ่านทางสถานีโทรทัศน์ วิทยุชุมชน วิทยุ สมมติเครื่อง โทรศัพท์มือถือ หอกระจายเสียง หอดเตือนภัย เสียงตามสาย โฆษณา เตือนภัยแบบมือหมุน โทรทัศน์ นาฬิกา หรือสัญญาณเสียงที่กำหนดให้เป็นสัญญาณเตือนภัยประจำบ้านหรือค่าย หรือค่าย แม่พิลเลชั่นไลน์ (Line) ฯลฯ

(๓) รับมือและอพยพ หากคาดว่าสาธารณภัยที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบ ต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นสั่งการให้อพยพไปยังพื้นที่ปลอดภัย หรือ พื้นที่ที่ห่างไกลจากภัย นิธิ องค์กร หรือเอกชนได้จัดเตรียมไว้ โดยกำหนดแนวทางและขั้นตอนการปฏิบัติ รวมทั้งแผนเผชิญเหตุ สำหรับส่วนราชการ หน่วยงาน และองค์กรเอกชน ในการรับมือกับสาธารณภัยที่เกิดขึ้น โดยจะประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เช่น ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต กองกำลังทหารเป็น หน่วยงานสนับสนุนทรัพยากร ยานพาหนะ หรือแม้อพยพ ทั้งนี้ หากเกินศักยภาพที่จะรับมือกับสถานการณ์ได้ ให้รายงานกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอทราบทันที

แผนภาพที่ ๔ - ๒ : กระบวนการแจ้งเตือนภัย

(๔.๕.๑) แนวทางปฏิบัติพื้นฐานและเชื่อมโยงกระบวนการแจ้งเตือนของคนและชุมชนในพื้นที่เสี่ยงภัย เพื่อทำให้การเตือนภัยมีความแม่นยำ ป่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยมีแนวทางดังนี้

(๑) นำเทคโนโลยี นวัตกรรม มาใช้ในการพยากรณ์ คาดการณ์ ติดตามสถานการณ์การเกิดสาธารณภัย

(๒) จัดทำระบบปฏิบัติประจำ (Standard Operating Procedure : SOP) ในการแจ้งเตือนประชาชนเมื่อเกิดคาดว่าจะเกิดภัยขึ้นในทุกชนิด และเริ่มสร้างขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการแจ้งเตือนภัย

(๓) จัดระบบสื่อสารหลัก อย่างน้อย ๒ ระบบ และระบบสื่อสารสำรอง

- ◆ ระบบสื่อสารหลักที่กำหนดไว้ คือ โทร. ๐-๗๗๘๘๘-๐๙๐๓
- ◆ ระบบสื่อสารสำรองที่กำหนดไว้ คือ วิทยุสื่อสาร ๑๖๘.๔๕๐ MHz.

(๔) เตรียมความพร้อมและสร้างความตระหนัก รวมถึง ให้ประชาชนมีการรับรู้ และเข้าใจความเสี่ยงจากข้อมูลที่ได้รับ โดยจัดให้มีการฝึกอบรม เช่น อาสาสมัครแจ้งเตือนภัยในตำบล และหมู่บ้าน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเตือนภัยที่มีความเพียบถ่องแท้ ด้วยภาษาท้องถิ่น เป็นต้น

(๕) จัดให้มีการฝึกกระบวนการแจ้งเตือนภัยเพื่อเป็นการทดสอบแผนปฏิบัติการ แผนเผชิญเหตุ ขั้นตอน เครื่องมือ อุปกรณ์ และความพร้อมของประชาชนทั้งในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๔.๕.๔) แนวทางปฏิบัติเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ให้กับเทคโนโลยีสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ เช่น แผนที่เสียงกัย นาฬิกาอิเล็กทรอนิกส์ จัดทำ Web Service ในการนำเสนอข้อมูลและ Mobile Application เพื่อเป็นช่องทางในการให้บริการข้อมูล และแจ้งเตือนกัยให้แก่ประชาชน และกลุ่มประชากรผ่านสมาร์ทโฟน (Smart Phone) หรือแท็บเล็ต (Tablet) หรือระบบอื่นที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

(๔.๖) เครื่องความพร้อมด้านทรัพยากรสาธารณภัย

(๔.๖.๑) จัดทำแผนและขั้นตอนในการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้และยานพาหนะ เพื่อใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๔.๖.๒) จัดให้มีสิ่งของสำรองข่ายเพื่อการซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุดเสียหาย เช่น อาหาร เสื้อผ้า เครื่องจุ่งหุ่น เต็นท์ ที่พักชั่วคราว ยาวยาโรค อุปกรณ์เครื่องใช้ที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต เครื่องจักรกล สาธารณภัย อุปกรณ์เครื่องมือพิเศษสำหรับแหล่งประเทืองภัย วัสดุลินปธิ์ รวมทั้งสิ่งอื่นๆ ที่มีความสำคัญต่อชีวิตอย่างต่อเนื่อง

(๔.๖.๓) จัดให้มีการระดมทรัพยากรอื่น ๆ เช่น ศูนย์ประสานงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในโลจิสติกส์ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญพิเศษ การเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากรเพื่อเป็นการสร้างความเป็นทันท่วงทันร่วมกันของทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ทุกคน องค์กรที่มีแนวโน้มคล่องตัว และมุ่งเน้นเจ้าตัว ๆ

(๔.๖.๔) บูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่มีความพร้อมรับมือกับภัยธรรมชาติ ให้แก่ การประเมินความต้องการในการใช้ทรัพยากรในแต่ละประเภทภัย การประเมินทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ การตรวจสอบสถานะความพร้อมให้ของทรัพยากร การบำรุงรักษา การฝึกหัดความเข้าใจในการใช้งานอุปกรณ์และระบบต่าง ๆ การจัดทำฐานข้อมูลบัญชีทรัพยากร การวางแผนการจัดสรรทรัพยากร รวมทั้งระบบการรายงานความชำรุดชำร้าง การวางแผนระบบโลจิสติกส์ และการจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน

(๔.๖.๕) จัดทำค่าใช้จ่ายประจำปีเพื่อการป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การเผชิญภัยธรรมชาติและการจัดการในภาวะอุกกาลีน รวมถึงการที่น้ำท่วมบ่อยซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการจัดทำค่าใช้จ่ายประจำปี

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนสร้างความเป็นทุนเดินในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

เป็นการมุ่งเน้นบทบาทการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในฐานะทุนเดินในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้วยการกำหนดบทบาทของแต่ละภาคส่วนให้มีความชัดเจน เพื่อสร้างการรับรู้บทบาท ภารกิจ และความรู้สึกในความเป็นส่วนหนึ่งของการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยร่วมกัน โดยเปิดโอกาสให้ “ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ ร่วมภัย” ความต้องการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ซึ่งเป็นแนวทางในการนำเรื่องการตัดความเสี่ยงจากสาธารณภัยเข้าสู่กระบวนการย่างยืนของประเทศ (Mainstreaming Disaster Risk Reduction into Development) และเสริมสร้างความเข้มแข็งหรือภูมิคุ้มกันให้แก่ชุมชน สังคม และประเทศต่อไป

ทั้งนี้ เทคนิคด้านลดภัยธรรมชาติ ได้กำหนดเป้าหมายการสร้างความเป็นทุนเดินในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เป็นนโยบายสำคัญของจังหวัด โดยขับเคลื่อนการบูรณาการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ให้นำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งให้ความสำคัญในการวางแผน และจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน ดังนี้

(๑) แนวทางปฏิบัติในการกำหนดให้เป็นนโยบายสำคัญของท้องถิ่น

(๑.) ส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในฐานะทุนเดินในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ให้แก่ การร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระบุแผนงาน/โครงการในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น และสนับสนุนความเป็นทุนเดินระหว่างรัฐกับเอกชน ในกระบวนการวางแผน และขั้นตอนการจัดสรรงบประมาณ

(๓.๖) สนับสนุนและจัดสรรงบประมาณสำหรับการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย การเพิ่มศูนห์และการฟื้นฟู เช่น งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณในสังกัดบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ เป็นต้น

(๓.๗) สร้างความเข้มแข็งในการประสานงานระหว่างหน่วยงาน และการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน

(๓.๘) จัดทำแผนรองรับการดำเนินการภัยธรรมชาติให้บริการประชาชนได้อย่างดีเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น เพื่อเป็นการรองรับการดำเนินงานหรือการให้บริการแก่ประชาชนกลับมาให้เหมือนภาวะปกติ

(๓.๙) ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการความร่วมมือภาครัฐและเอกชนโดยการให้เอกสารเข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐในการจัดสรรงบประมาณปัจจุบัน และพัฒนาการบริหารจัดการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการขึ้นที่ฐานราก รวมถึงการให้บริการที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ให้แก่ประชาชนภายใต้กรอบความเสี่ยงและระยะเวลาระหว่างภาคประชาสังคม ภาคเอกชน ภาครัฐในการนำไปใช้ในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยไปสู่การปฏิบัติ

(๔) แนวทางปฏิบัติในการร่วมเป็นหุ้นส่วนในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยของชุมชน

ชุมชนเป็นที่อยู่อาศัยอยู่ในพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความเสี่ยง หากชุมชนได้รับการพัฒนาศักยภาพรวมทั้งมีภูมิปัญญาท้องถิ่นในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ก็สามารถทำให้ชุมชนของตนมีความปลอดภัยจากสาธารณภัยหรือที่นั่นตัวจากสาธารณภัยที่เกิดขึ้นได้ภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว โดยมีแนวทางปฏิบัติในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยของชุมชน ดังนี้

(๑) การทำความเข้าใจเรื่องการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ให้สำราญชุมชน เพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงและศักยภาพ รวมทั้งกลุ่มประชากรของชุมชน แล้วนำไปสู่การดำเนินมาตรการเป็นแผนพัฒนาความเสี่ยงภัยของชุมชน

(๒) ให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเตรียมพร้อมเมื่อเกิดสาธารณภัย

(๓) มีแผนในภาวะฉุกเฉินเมื่อเกิดสาธารณภัยและแผนการฟื้นฟูชุมชนหลังจากเกิดสาธารณภัย โดยมีการประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบในระดับท้องถิ่น ระดับอำเภอ และระดับจังหวัด เพื่อให้แผนนี้การบูรณาการและตอบสนองความต้องการของชุมชนได้อย่างแท้จริง

(๔) มีแผนรับมือกับสาธารณภัยในครอบครัว เช่น การสร้างบ้านเรือนให้มีความเข้มแข็ง และอยู่ในพื้นที่ปลอดภัย รวมทั้งมีการเตรียมพร้อมในครอบครัวหากต้องอพยพออกจากที่ทักษิณได้

(๕) จัดการฝึกอบรมสมาชิกชุมชนอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประชากรเพื่อให้มีศักยภาพมากขึ้น

(๖) สร้าง ซ่อมแซม หรือปรับปรุงสาธารณูปโภคในชุมชนให้เข้ากับความรุนแรงจากสาธารณภัย แห่ง ชุมชนที่คนบ้านที่มีป้อมอาจมีการสร้างฝายชะลอน้ำหรือท่าน้ำที่แก้มลิงเพื่อพักน้ำ เป็นต้น

(๗) เตรียมสิ่งของอัพชิพที่จำเป็นก่อนที่จะเกิดสาธารณภัย

บทที่ ๕

การปฏิบัติและเกิดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การจัดการในภาวะอุกอาจแบบบูรณาการ

การจัดการในภาวะอุกอาจ เป็นการปฏิบัติการเมืองเหตุเพื่อบรรเทาความรุนแรงของสาธารณภัย รวมทั้งการรักษาวัตถุ สร้างความมั่นใจ และปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นระเบียบของเจ้าหน้าที่ และประชาชน โดยให้ยึดถือว่าการรักษาชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนเป็นเรื่องเร่งด่วนสำคัญมากที่จะต้องเร่งเข้ารับเหตุ และให้ความช่วยเหลือ ทั้งนี้ การจัดการในภาวะอุกอาจเป็นสิ่งที่ความสำคัญ กับมาตรฐาน เอกภาพ ตัวอย่างใช้ หัวพยาร์ที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า โดยการจัดโครงสร้างองค์กรปฏิบัติ ระบบการจัดการหัวพยาร์ และเน้นขอบภาระที่ต้องดูแล ดังนั้น ในภาวะปุกติจังหวัดต้องมีการเตรียมความพร้อมไว้เพื่อให้สามารถเผชิญกับเหตุสาธารณภัย ที่เกิดขึ้นได้

๕.๑ แนวคิดการจัดการในภาวะอุกอาจ

๕.๑.๑ มาตรฐานการจัดการในภาวะอุกอาจ

ให้มีการจัดการในภาวะอุกอาจภายใต้รูปแบบ ระบบ และความเข้าใจที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อให้การจัดการสาธารณภัยสามารถเข้มต่อพื้นที่และภารกิจของหน่วยงานต่างๆ ได้ทันที โดยการนำระบบ การบัญชาการเหตุการณ์มาบังคับใช้กับหน่วยงานที่มีหน้าที่เข้าปฏิบัติการเมืองเหตุสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

๕.๑.๒ เอกภาพการจัดการในภาวะอุกอาจ

ให้มีการกำหนดสำคัญที่สำคัญที่สุด เช่น ระหว่างหน่วยงานต่างๆ ว่าจะรับหน้าที่และภารกิจ จากผู้ใด หน่วยงานใดเป็นหน่วยงานหลักในการเมืองเหตุสาธารณภัยที่เกิดขึ้น หน่วยงานใดทำหน้าที่สนับสนุน รวมทั้งมีการแบ่งความรับผิดชอบต่อสถานการณ์ด้วยการกำหนดแนวทางปฏิบัติ (วัตถุประสงค์) กลยุทธ์/ยุทธวิธีที่ชัดเจน ซึ่งจะทำให้เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่างๆ ที่เข้าร่วมในการเมืองเหตุสาธารณภัย ที่เกิดขึ้นสามารถปฏิบัติงานได้เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างรวดเร็ว ราบรื่น และมีประสิทธิภาพ

๕.๑.๓ ความยืดหยุ่นของโครงสร้างองค์กรการจัดการในภาวะอุกอาจ

ในระบบการจัดการในภาวะอุกอาจ จำเป็นต้องมีโครงสร้างองค์กรปฏิบัติที่มีความยืดหยุ่น เพื่อให้ สามารถตอบได้กับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกประเภทและทุกขนาด เนื่องจากคืออาตย์การประสาน การดำเนินงานระหว่างหน่วยงาน ขอนเขตอำนาจหน้าที่ พื้นที่รับผิดชอบ รวมถึงสาขาอาชีพที่หลากหลาย ดังนั้น โครงสร้างขององค์กรปฏิบัติจึงต้องมีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับแต่ละสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยอาจ ปรับเปลี่ยนทั้งจำนวนบุคลากร บทบาทหน้าที่ และกิจกรรม

๕.๒ เป้าประสงค์

๕.๒.๑ เพื่อยกระดับมาตรฐานระบบจัดการสาธารณภัยในภาวะอุกอาจเป็นไปอย่าง มีมาตรฐาน อิสระ ยุ่น แยง เป็นเอกภาพ โดยบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคส่วนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๕.๒.๒ เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้รับความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์อย่างรวดเร็ว ทั่วถึง และทันต่อเหตุการณ์

๕.๒.๓ เพื่อลดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยให้น้อยที่สุด

๔.๓ กลยุทธ์การบูรณาการการจัดการในภาวะอุกอาจ

กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างมาตรฐานการจัดการในภาวะอุกอาจอย่างมีเอกภาพ

การสร้างมาตรฐานการจัดการในภาวะอุกอาจอย่างมีเอกภาพ เป็นการวางแผนการเผชิญเหตุสาธารณะกับภัยที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดโครงสร้างองค์กรการจัดการในภาวะอุกอาจ ระบบข้อมูล การสนับสนุนการตัดสินใจ การควบคุม การสั่งการ และการใช้แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมเป็นมาตรฐานเพื่อให้การจัดการในภาวะอุกอาจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑) แนวทางปฏิบัติในการแจ้งเตือนภัยของหน่วยงานภาครัฐในการจัดการสาธารณะ

เทศบาลต้าบลหาราษฎร์ ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการแจ้งเตือนภัยของหน่วยงานภาครัฐในการจัดการสาธารณะ โดยใช้แนวทางตามแบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ ซึ่งกำหนดระดับของสถานการณ์สาธารณภัย สำหรับใช้เป็นกรอบแนวคิดในการแจ้งเตือนภัย และเพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปปรับใช้ตามภารกิจ/หน้าที่ของหน่วยงานในการจัดการสาธารณะ โดยกำหนดความหมายของสีหมายสถานการณ์ของสาธารณภัยไว้ ๕ ระดับ ดังนี้

สีแดง	สถานการณ์อยู่ในภาวะอันตรายสูงสุด ให้อาชญากรรมในสถานที่ปลดปล่อยหรือต้องพยายามไปยังสถานที่ปลดปล่อย และปฏิบัติตามข้อสั่งการ
สีส้ม	สถานการณ์อยู่ในภาวะเสี่ยงอันตรายสูง เจ้าหน้าที่กำลังควบคุมสถานการณ์ ให้อพยพไปยังสถานที่ปลอดภัย และปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนด
สีเหลือง	สถานการณ์อยู่ในภาวะเสี่ยงอันตราย มีแนวโน้มที่สถานการณ์จะรุนแรงมากขึ้น ให้จัดเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ และปฏิบัติตามคำแนะนำ
สีเขียว	สถานการณ์อยู่ในภาวะเฝ้าระวัง ให้ติดตามข้อมูลข่าวสารอย่างใกล้ชิด
สีฟ้า	สถานการณ์อยู่ในภาวะปกติ ให้ติดตามข้อมูลข่าวสารเป็นประจำ

(๒) แนวทางปฏิบัติในการจัดการเมื่อเกิดสาธารณภัยตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒.๑) เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตพื้นที่ เทศบาลต้าบลหาราษฎร์ฯ ดำเนินการดังนี้

(๒.๑.๑) เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตเทศบาลต้าบลหาราษฎร์ฯ ให้เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการท้องถิ่นของเทศบาลต้าบลหาราษฎร์ฯ เป็นผู้ดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยเร็ว และให้แจ้งผู้อำนวยการอาเภอสอยดาวและผู้อำนวยการอังวัดจังหวัดวิหารทันที

(๒.๑.๒) กรณีที่พื้นที่ที่เกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยอยู่ในความรับผิดชอบของผู้อำนวยการท้องถิ่นหลักคน ผู้อำนวยการท้องถิ่นคนหนึ่งคนใหญ่ใจจึงใช้อำนาจหรือปฏิบัติหน้าที่ไปคลางก่อนกีดแกล้วให้แจ้งผู้อำนวยการท้องถิ่นอื่นทราบโดยเร็ว

(๒.๑.๓) กรณีผู้อำนวยการท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐที่อยู่นอกเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่พื้นที่ของตนให้แจ้งให้ผู้อำนวยการอำเภอ หรือผู้อำนวยการจังหวัดแม่ค่าก่อให้เพื่อส่งจ้าโดยเร็วต่อไป

(๒.๑.๔) ผู้อำนวยการในเขตพื้นที่ที่ติดต่อหรือใกล้เคียงหน้าที่ลั่นบับบุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแก่ผู้อำนวยการซึ่งรับผิดชอบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ติดต่อหรือใกล้เคียงนั้น

(๒.๓.๕) เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น เจ้าหน้าที่ที่ประสบเหตุมีหน้าที่ต้องเข้าดำเนินการเบื้องต้นเพื่อระงับภัยนั้น และรับรายงานให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นเพื่อส่งการต่อไป และในการนี้จะเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการใดเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองชีวิตหรือป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคลได้

(๒.๓.๖) การณ์เจ้าหน้าที่งานเจ้าเป็นต้องเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ที่อยู่ใกล้เคียงกับบริเวณที่เกิดสาธารณภัยเพื่อทำการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถาปัตย์ที่แล้ว เว้นแต่ในเมืองเจ้าของหรือผู้ครอบครองอยู่ในเวลาเดียวกัน หรือเมื่อมีสูญเสียการอยู่ด้วย และหากทรัพย์สินนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดสาธารณภัยได้หาย ให้เจ้าหน้าที่งานมีอำนาจสิ่งให้เข้าของหรือผู้ครอบครองของข้าวหัวหรือสินออกจากการห้องโถงส่วนที่ตั้งกล่าวได้ หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้เจ้าหน้าที่งานมีอำนาจขอเข้าห้องโถงของข้าวหัวหรือสินนั้นได้ตามความจำเป็นแก่การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเจ้าหน้าที่งานไม่ต้องรับผิดชอบค่าความเสียหายอันเกิดจากการกระทำดังกล่าว

(๒.๓.๗) ให้ผู้อำนวยการในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบสำรวจความเสียหายที่เกิดขึ้น และท่านผู้อำนวยการที่รับผิดชอบภัยแล้งหรือพายด์สินที่เสียหายไว้เป็นหลักฐาน พร้อมทั้งขอหนังศิลป์ร่องให้ผู้ประสบภัยไว้เป็นหลักฐานในการรับการสงเคราะห์และฟื้นฟู

(๒.๓.๘) ในกรณีที่เกิดสาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง (ระดับ ๔) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจสั่งการผู้บัญชาติ ผู้อำนวยการ หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยรวมตลอดทั้งให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชน โดยมีอำนาจเข่นเตือนกับผู้บัญชาติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ และผู้อำนวยการแต่ละระดับ

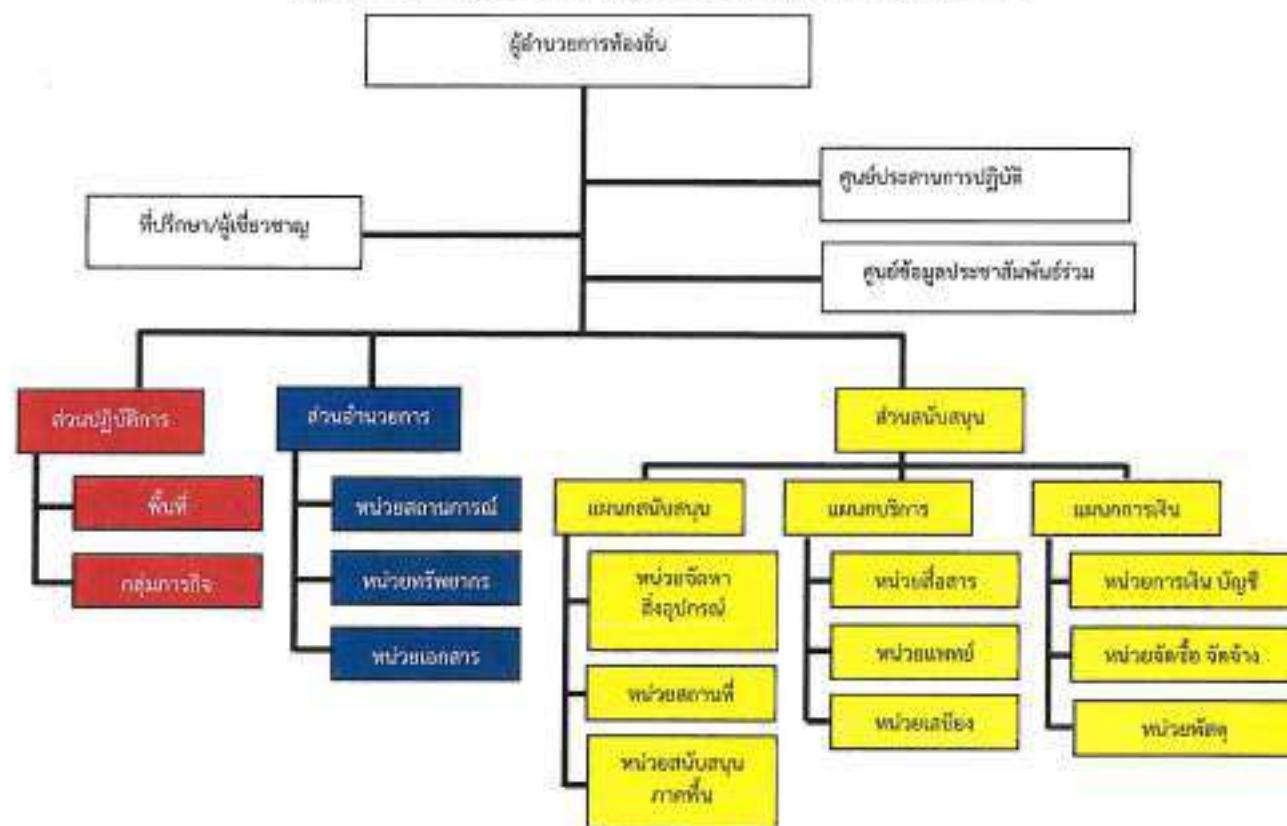
(๓) แนวทางปฏิบัติในการจัดตั้งองค์กรปฏิบัติการจัดการในภาวะอุกเดิน

(๓.๑) การจัดตั้งองค์กรปฏิบัติในการจัดการในภาวะอุกเดิน เทศบาลตำบลทรายขาว

ท่าหน้าที่เป็นกลไกที่เป็นศูนย์กลางการปฏิบัติในการจัดการในภาวะอุกเดิน (Emergency Operation Centre : EOC) เพื่อให้การวิเคราะห์ ประเมิน ประสานงาน และปฏิบัติการกิจด่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเหตุการณ์นี้ฯ ในภาวะอุกเดินมีความเป็นเอกภาพ โดยมีองค์ประกอบ คณะกรรมการและโครงสร้างภายในองค์กรที่เข้าเป็น เทมาะสม และสอดคล้องกับการกิจธุรการจัดการสาธารณภัยของประเทศไทยในแต่ละระดับ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว มีความยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้น ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการอุกเดินท้องถิ่น (ศปก.อป.) ขึ้น โดยมีผู้อำนวยการท้องถิ่นเป็นผู้ควบคุมและดึงการ เพื่อทำหน้าที่จัดการสาธารณภัยที่เกิดขึ้นจนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ พร้อมทั้งประสานกับส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่รับผิดชอบ และประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการจัดการสาธารณภัยทุกขั้นตอน หากในกรณีไม่สามารถควบคุมสถานการณ์สาธารณภัยได้ ให้ความสามรถโดยลำพัง ให้ขึ้น กรณีสนับสนุนจากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาวและองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นในอำเภอสอยดาวและกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ข้ามอาณาเขต

(๓.๒) โครงสร้างคุณย์ปฏิบัติการอุดกເລີນທົ່ວດິນ ເສດຖະກຳທຳນອກທາງຍາວ

แผนภาพที่ ๔-๑ : โครงสร้างคุณย์ปฏิบัติการอุดกເລີນທົ່ວດິນ

หมายเหตุ : โครงสร้างดังกล่าวสามารถปรับให้ความเหมาะสมกับสถานการณ์โดยยึดหลักมาตรฐาน
เอกสารในการจัดการ และความยืดหยุ่นของโครงสร้างองค์กรการจัดการในภาวะอุดกເລີນ

(๓.๓) บทบาทหน้าที่ภายในโครงสร้างคุณย์ปฏิบัติการเหสບາຄທຳນອກທາງຍາວ ມີດັ່ງນີ້

(๓.๓.๑) คณะกรรมการ/ผู้ที่ยว่าดูแล มีหน้าที่ ให้ข้อเสนอแนะ คำแนะนำ ข้อมูล
ทางวิชาการ การสังเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์ และเทคนิคการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์สาธารณภัย
ที่เกิดขึ้น โดยให้คำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงานเป็นสำคัญ พร้อมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่
ผู้อำนวยการห้องดินให้สั่งการ

(๓.๓.๒) ศูนย์ข้อมูลประชาลัมพันธ์รวม มีหน้าที่ ประสานข้อมูลเหตุการณ์กับ ส่วน
ต่างๆเพื่อสื่อสารและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนและสื่อมวลชน รวมทั้งปฏิบัติการทาง
จิตวิทยาและเชิง

(๓.๓.๓) ส่วนปฏิบัติการ มีหน้าที่ ปฏิบัติการลดอันตรายที่เกิดขึ้นโดยเร็ว โดยรักษา
ชีวิตและป้องกันทรัพย์สิน เน้าควบคุมสถานการณ์ พื้นที่สู่สภาวะปกติ คืนนาและภูมิที่ ภูมิที่ รักษาภยานาถ
การแพทย์และสาธารณสุข รักษาความสงบเรียบร้อย การจราจร ฯลฯ เพื่อ โครงสร้างพื้นฐาน สารเคมีและ
วัตถุอันตราย กันมั่นคงสืบสาน สถาบันบ้าน ภาระ ภาระ และบริหารจัดการผู้เสียชีวิต

(๓.๓.๔) ส่วนอำนวยการ มีหน้าที่ ติดตามสถานการณ์ วิเคราะห์แนวโน้ม
สถานการณ์ แจ้งเตือนภัย รวบรวม ประสานข้อมูล และประเมินความต้องการและความจำเป็นในการ
สนับสนุนหรือการ ในการอุดกເລີນ รวมถึงจัดเตรียมเอกสารและวางแผนเผชิญเหตุโดยใช้ข้อมูลที่ได้รับจาก

ส่วนปฏิบัติการเป็นฐานดำเนินการ พัฒนาที่ใช้ให้การสนับสนุนสถานที่ปฏิบัติงานแก่กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทคบາลด้านพัฒนาฯ ศูนย์ปฏิบัติการอุกเดินเทศบาลตำบลพาราวยาฯ

(๓.๓.๕) ส่วนสนับสนุน มีหน้าที่ ดังนี้

(๓.๖) ตอบสนองการร้องขอรับการสนับสนุนในทุกๆ ด้านที่จำเป็น เพื่อให้การจัดการในภาวะอุกเดินดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ได้แก่ สองเรื่องที่ประชุมเหลือผู้ประสบภัย สาธารณูปโภค สาธารณูปการ บริการสังคม หลังงาน บริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว พื้นที่ที่ประสบภัย ที่พำนักพักพำนາที่เปลี่ยนแปลงตัวอ่อน การพื้นฟู และงานชุมชน

(๓.๗) ตอบสนองการร้องขอรับการสนับสนุนในด้านงบประมาณ การเงิน และการบัญชี และการรับบริจาค ฯลฯ

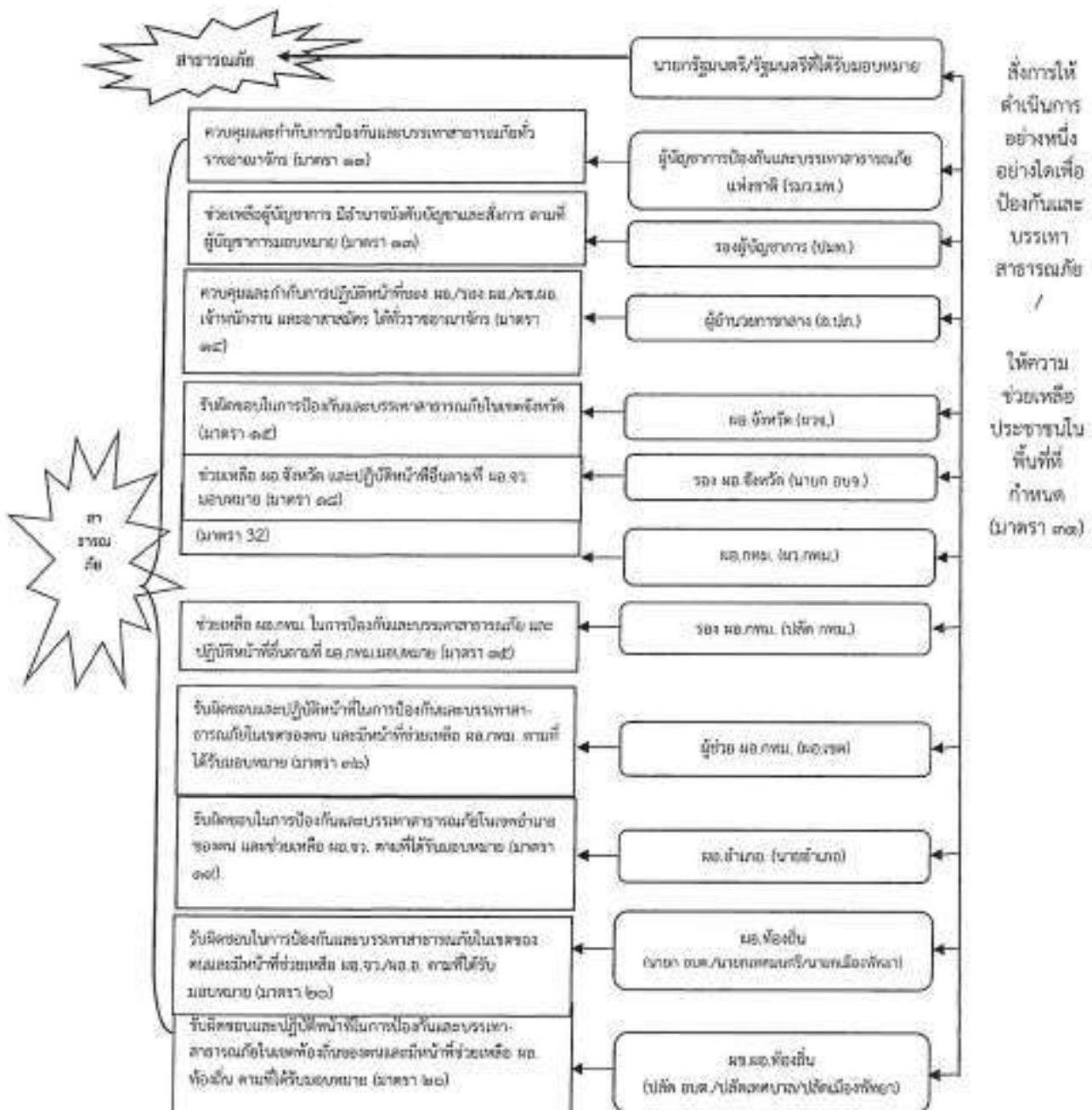
ทั้งนี้ การจัดบุคลากรประจำศูนย์ปฏิบัติการอุกเดินท้องถิ่นรายละเอียดตาม แผนภาพที่ ๔-๒ : (ด้านอย่าง) การจัดบุคลากรประจำศูนย์ปฏิบัติการอุกเดินท้องถิ่น

แผนภาพที่ ๔-๒ : โครงสร้างศูนย์ปฏิบัติการอุกเดินเทศบาลตำบลพาราวยาฯ

หมายเหตุ : โครงสร้างของศูนย์ปฏิบัติการอุกเดินของ อปท. สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของสถานการณ์ โดยยึดหลักมาตรฐาน เอกภาพในการจัดการ และความต้องห้ามของโครงสร้างองค์กรการจัดการในการอุกเดิน

(๓.๔) ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นเอกภาพและขั้นตอนแต่ละระดับ ต้องได้รับประเทศ ระดับจังหวัด อำเภอ และระดับท้องถิ่น (ตามแผนภาพที่ ๕-๓)

(๔) แนวทางปฏิบัติในการประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยและการประกาศเขตให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามระเบียบกระทรวงการคลังฯ

๔.๓ การประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย

กรณีเกิดสาธารณภัยตามนิยามของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งประกาศขึ้นเป็นที่ทราบโดยทั่วไปในเขตพื้นที่นั้น ให้มีการประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยทันที หรือในกรณีเพื่อประโยชน์ต่อการจัดการสาธารณภัยในเขตพื้นที่ดังกล่าวตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ และใช้เป็นหลักฐานอันยันอ้างข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาธารณภัยที่เกิดขึ้น เพื่อให้ส่วนราชการ หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน สามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่สามารถออกประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยได้ โดยมีแนวทางการปฏิบัติต่อไปนี้

(๔.๓.๑) เมื่อเกิดเหตุสาธารณภัยในพื้นที่ได้ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อำเภอและหัวหน้าฝ่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาล/องค์กรบริหารส่วนตำบลฯ ตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานสถานการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้น ให้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดจับทบทวนบุรุษทราบ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจประกาศเขตพื้นที่ประสบภัย

(๔.๓.๒) เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นและส่องผลกระทบต่อสาธารณะ และก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน ในพื้นที่ ให้ผู้อำนวยการจังหวัดประกาศเขตพื้นที่ประสบภัยสาธารณะด้านดุลพินิจ โดยมีแนวทางการประกาศดังนี้

(๑) ระบุประเภทสาธารณภัย

(๒) สาเหตุการเกิดสาธารณภัย

(๓) ช่วงเวลา ที่เกิดสาธารณภัย

(๔) พื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย

(๕) ผลกระทบต่อสาธารณะและก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน

เพื่อประโยชน์ในการจัดการสาธารณภัยในเขตพื้นที่ กำหนดให้มีการออกประกาศเขตพื้นที่ประสบภัยแก่ผู้ที่ดูแลดูแล หรือให้ส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน สามารถให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ระดับ	การจัดการ	ผู้ออกประกาศเขตพื้นที่ประสบภัย
๑	สาธารณภัยขนาดเล็ก	ผู้อำนวยการจังหวัด / ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร
๒	สาธารณภัยขนาดกลาง	ผู้อำนวยการจังหวัด / ผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร
๓	สาธารณภัยขนาดใหญ่	ผู้บัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ
๔	สาธารณภัยร้ายแรงอย่างยิ่ง	นายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีชั้นนายกรัฐมนตรีรองนายกรัฐมนตรี

ทั้งนี้ ผู้ประสบภัยอาจขอให้มีหนังสือรับรองพื้นที่ประสบภัย ทั้งที่เป็นบุคคล และนิติบุคคลได้ โดยให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ก้านครุรุ่งแบบ แนวทางปฏิบัติในการประกาศเขตพื้นที่ประสบภัย และหนังสือรับรองผู้ประสบภัยประเภทบุคคลธรรมดานาถตามมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๔๐

๔.๔ การประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพื้นที่บังคับกรณีฉุกเฉิน

ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทุนของราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพื้นที่บังคับกรณีฉุกเฉิน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ส่วนราชการนำเงินทุนของราชการมาใช้จ่ายในการให้ความช่วยเหลือ หรือสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพื้นที่บังคับกรณีฉุกเฉินตามมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๔๐

กับพิบัติ แม้จะได้มุ่งหมายที่จะชดใช้ความเสียหายให้แก่ผู้ใด ซึ่งการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้ถือปฏิบัติตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

เมื่อกับพิบัติกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้นในท้องที่ใดให้ผู้มีอำนาจดำเนินการประกาศให้ห้องที่นี้เป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ดังนี้

พื้นที่	ผู้มีอำนาจ
กรุงเทพมหานคร	อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
จังหวัด	ผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมกับคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด (ก.ช.ภ.จ.) หากไม่สามารถประชุม ก.ช.ภ.จ. ได้ทันท่วงที และผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า ความเสียหายตั้งแต่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ก็ให้มีอำนาจพิจารณาประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปก่อนได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจาก ก.ช.ภ.จ.

การประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินต้องกำหนดพื้นที่และระยะเวลาของเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัตินั้นด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

(๔) แนวทางปฏิบัติในการตัดสินใจยกระดับการจัดการสาธารณภัย

ให้ผู้บัญชาการหรือผู้อำนวยการใช้เกณฑ์หรือเงื่อนไขต่อไปนี้ ประกอบการพิจารณา ยกระดับการจัดการสาธารณภัย ดังนี้

เกณฑ์/เงื่อนไข	ข้อมูลที่ใช้ระบุเงื่อนไข
(๑) พื้นที่	พื้นที่ใช้สอยในต่างประเทศ ฯ ที่ได้รับผลกระทบ และความเสียหาย (๑.๑) พื้นที่ทางการเกษตรและป่าไม้ (๑.๒) พื้นที่ธุรกิจ อุตสาหกรรม และการประกอบการ (๑.๓) พื้นที่อยู่อาศัยข้ามแนวเขตภัยธรรมชาติ (๑.๔) พื้นที่ทางธรรมชาติ
(๒) ประชากร	จำนวนและลักษณะของประชากรในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ (๒.๑) จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ (๒.๒) จำนวนผู้อพยพ (๒.๓) จำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต
(๓) ความชันช่อง	ความยากลำบาก สภาพภูมิประเทศ และเงื่อนไขทางเทคนิคของสถานการณ์ (๓.๑) ความรุนแรงของภัย ความเฉพาะเจาะจงทางเทคโนโลยีของภัยการเกิดภัย ต่อเนื่อง (๓.๒) ความเสียหายที่เกิดขึ้นหรือส่งผลกระทบต่อสาธารณะภัยในพื้นที่ (๓.๓) การคาดการณ์การขยายตัวของภัย พื้นที่ที่จะเสียหายต่อไป ระยะเวลาที่การดำเนินกิจกรรมปกติที่ต้องหยุดชะงัก ระยะเวลาที่ต้องใช้ในการตอบสนองต่อสถานการณ์ และระยะเวลาที่ต้องช่วยเหลือเบื้องต้น
(๔) ศักยภาพ ด้านทรัพยากร	ความสามารถในการปฏิบัติงานจากหน่วยงาน (๔.๑) กำลังคน ทั้งของหน่วยงานหลักและหน่วยงานสนับสนุน พร้อมทั้ง ประสิทธิภาพ

เกณฑ์/เงื่อนไข	ข้อมูลที่ใช้ระบุเงื่อนไข
	<ul style="list-style-type: none"> (๔.๑) เครื่องมือ อุปกรณ์ ยานพาหนะ และอุปกรณ์พิเศษทั่ว ๆ ที่ต้องใช้ตามแต่ลักษณะทางเทคนิคของภัย (๔.๒) ปัจจัยอันตรายรับแขกเจ้าแก่ผู้ได้รับผลกระทบของหน่วยงานหลักและจากการสนับสนุนจากภาคีหลัก (๔.๓) แหล่งที่มาและจำนวนเงินงบประมาณจากหน่วยงานในพื้นที่
(๕) การพิจารณาตัดสินใจของผู้บัญชาการ/ ผู้อำนวยการ	<ul style="list-style-type: none"> คุณพินิจจากการประเมินสถานการณ์จากเงื่อนไขต่าง ๆ (๕.๑) ขอบเขตการปฏิรอด (๕.๒) การประเมินศักยภาพในการจัดการสาธารณภัย

ทั้งนี้ ให้ใช้เกณฑ์เงื่อนไขทางด้านพื้นที่/ประชากร/ความซับซ้อน/ศักยภาพด้านทรัพยากรและวิژารณญาณหรือศักยภาพที่เป็นของผู้อำนวยการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหมายอย่างประกอบกันเป็นเกณฑ์ในการนำเสนอเพื่อยกระดับการจัดการสาธารณภัย

(๖) แนวทางการปฏิบัติในการอพยพ

เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ใด และการคาดเดย์อยู่ในเขตพื้นที่นั้นจะเป็นอันตราย ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๔๐ มีอำนาจสั่งห้ามพื้นที่ดังกล่าวในพื้นที่นั้น ออกไปจากพื้นที่ที่อย่างเป็นระเบียบ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการอพยพก่อนเกิดสาธารณภัย และจัดให้มีกำลังเจ้าหน้าที่เข้ารักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อบังคับทรัพย์สินของประชาชนโดยให้ผู้นำบุญชันและหน่วยงานปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

(๖.๑) การอพยพเคลื่อนย้าย

(๖.๑.๑) การตัดสินใจอพยพ

(๑) ในเขต เทศบาลตำบลทรายขาว กำหนดให้นายกเทศมนตรีตำบลทรายขาว ในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น หรือผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้ตัดสินใจและควบคุมการอพยพประชาชนออกจากพื้นที่ประสบภัย โดยมีปัจจัยเทศบาลค้าบ贫困化ทรายขาวในฐานะผู้ช่วยผู้อำนวยการท้องถิ่นเป็นผู้ช่วย

(๒) ในเขตพื้นที่หมู่บ้าน กำหนดให้ผู้ใหญ่บ้านและหมู่บ้านเป็นผู้ตัดสินใจและควบคุมการอพยพประชาชนออกจากพื้นที่ประสบภัย โดยมีผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและสมาชิกสภาเทศบาลตำบลทรายขาวเป็นผู้ช่วย ทุกขั้นตอนการปฏิบัติต้องประสานการรับภัยและรายงานสถานการณ์ไปยังเทศบาลตำบลทรายขาว ในฐานะผู้อำนวยการห้องรับ เบอร์โทรศัพท์ ๐๘๔-๗๗๗๗๔๔๕

(๖.๑.๒) เมื่อได้รับข้อมูลข่าวสารแจ้งเตือน ให้แจ้งประชาชนต้องเตรียมตัวไว้ให้พร้อมสำหรับการอพยพ โดยขั้นตอนจะเป็นที่มีของมีค่า เงินสด เอกสารสำคัญ ของใช้จำเป็นส่วนตัว ยารักษาโรค อาหาร น้ำดื่ม เท้าที่จำเป็น รวมทั้งคุณภาพจิตใจในครอบครัวให้อยู่ในความสงบ ก่อนออกจากบ้านเรือนต้องปิดบ้านเรือนให้มิดชิดที่สุดเท่าที่จะทำได้ และเดินทางไปรวมกัน ณ จุดนัดหมายประจำบุณฑ์โดยเร็ว

(๖.๑.๓) หน่วยอพยพ ต้องศึกษาแล้วทางที่จะเข้าสู่พื้นที่เป้าหมาย และตรวจสอบสภาพของyanพาหนะสำหรับการอพยพให้พร้อมปฏิบัติหน้าที่อย่างปลอดภัย รวมทั้งติดต่อประสานงานกับผู้นำบุณฑ์ หรือผู้นำบุญชันทุกรายละเอียด ประชาสัมพันธ์ให้คำแนะนำไปในขั้นตอนการอพยพต่อผู้อพยพ

(๖.๑.๔) จัดค่าตอบแทนความลำดูกันของผู้อพยพ ให้แบ่งกันกู้นผู้อพยพที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ (กลุ่ม人群) เช่น กู้นผู้ป่วยทุพพลภาพ คนพิการ คนชรา เด็ก ศรี ควรได้รับการพิจารณาให้อพยพไปก่อน เป็นต้น กรณีเด็ก บีบ้าและมารดาควรอพยพไปด้วยกันทั้งครอบครัว และควรอพยพเป็นกุญแจ

(๖.๑.๕) จัดให้มีสถานที่ปลอดภัยและที่พักพิงชั่วคราวแก่ผู้อพยพและเจ้าหน้าที่ โดยขั้นตอนที่พักพิงให้เหมาะสมเป็นสัดส่วนและมีระบบสุขาในบ้าน โดยให้ก่อสร้างสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

(๖.๑.๖) การบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว และสนับสนุนกิจกรรมด้านสังคมสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาสังคมและจิตใจให้แก่ผู้ประสบภัย และผู้ประสบปัญหาทางสังคม โดยให้โดยให้งานพัฒนาบุคคล เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

(๖.๑.๗) จัดระบบการรายงานข่าวในพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยและพื้นที่ใกล้เคียง รวมทั้งจัดระบบการรายงานข่าวในพื้นที่ที่พัฒนาชั่วคราวเพื่อรับรองรับการอพยพ เพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ และสามารถดำเนินการอพยพคนต่อไปยังเมืองมีระบบสามารถรองรับการแตกตื่นเฉียบพลันของประชาชนไปสู่สถานที่ปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้กองช่างและกองการศึกษา เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

(๖.๑.๘) ให้ความช่วยเหลือผู้อพยพในการขนย้ายทรัพย์สินของไว้ในพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัย และพื้นที่ใกล้เคียงตามที่ได้รับการร้องขอ โดยให้กองช่าง เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักหากไม่พึงพอใจสามารถหน่วยงานหน้าในพื้นที่

(๖.๑.๙) ให้มีการจัดทำทะเบียนเพื่อตรวจสอบจำนวนผู้อพยพและผู้ที่ยังติดค้างในพื้นที่ โดยให้กองการศึกษา เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก

(๖.๑.๑๐) จัดให้มีการบริการด้านการแพทย์และสาธารณสุขในพื้นที่อพยพ โดยให้ รพ.สต. และโรงพยาบาลในเขตพื้นที่ ร่วมกันดำเนินการ

(๖.๑.๑๑) จัดให้มีระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยของพื้นที่รองรับการอพยพ โดยจัดกำลังเจ้าหน้าที่สำรวจและอาสาสมัครดูแลความเหมาะสม

(๖.๑.๑๒) จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่เพื่อจัดกำลังดูแลบ้านเรือนและทรัพย์สินของผู้อพยพเป็นระยะๆ หากกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอ ให้ใช้กำลังสนับสนุนจากอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) หรือจัดทำอาสาสมัครจากประชาชน แต่หากสถานการณ์ลุกลาม เสี่ยงต่อการสูญเสียชีวิตหัวມเข้าหน้าที่/อาสาสมัครออกปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เสี่ยงโดยเด็ดขาดจนกว่าสถานการณ์จะบรรเทาความรุนแรงลดลง และสามารถเข้าไปตรวจสอบในพื้นที่ได้ โดยไม่มีความเสี่ยง พร้อมทั้งให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้อพยพทราบสถานการณ์อย่างต่อเนื่องและทันท่วงที

(๖.๑.๑๓) จัดทำที่นี่ที่รองรับสำหรับการอพยพสัตว์เสี้ยง โดยขอให้สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ร่วมกับกองช่าง ดำเนินการสำรวจ จัดทำบัญชี ประชาชนผู้เสี่ยงลัตต์ และผู้ประกอบการ รวมทั้ง จัดเตรียมยานพาหนะ เครื่องจักรกล สำหรับใช้ในการอพยพ หากไม่เพียงพอให้ประสานงานหน่วยงานที่มีเครื่องจักรกล ยานพาหนะ

(๖.๒) การยกเลิกสถานการณ์

(๖.๒.๑) ให้ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์สาธารณะภัยอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง พร้อมทั้งตรวจสอบข้อมูลจากทุกแหล่งข้อมูล และมีการอ่านข้อมูลความเชื่อเด่นว่าสถานการณ์คล้ายกับสูญเสียภัยแล้ว ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นรายงานข้อมูลให้ผู้อำนวยการอ่านรายการเอกสารที่เก็บรวบรวม เพื่อประกาศหยุดสถานการณ์ สาธารณะภัยในพื้นที่ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบดังสถานการณ์เป็นระยะๆ เพื่อป้องกันความสับสน พร้อมทั้ง ให้มีการอ่านข้อมูลความเชื่อเด่นของการยกเลิกสถานการณ์ และแจ้งให้ผู้อพยพเตรียมพร้อมในการอพยพ กับสูญเสียที่อยู่อาศัยต่อไป

(๖.๒.๒) เมื่อได้รับการอ่านข้อมูลอย่างชัดเจนจากผู้อำนวยการท้องถิ่น ผู้อำนวยการอำเภอ ตามลำดับ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ประกาศหยุดสถานการณ์ว่าสาธารณะภัยได้สิ้นสุดลงแล้ว ให้แจ้งข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อพยพทราบเพื่อเตรียมพร้อมในการอพยพกับสูญเสียที่ต้องต่อไป

(๖.๒.๓) เมื่อยกเลิกหรือปิดศูนย์ปฏิบัติการอุบัติเหตุทางเศรษฐกิจด้านสหราชอาณาจักร ให้ส่งมอบภารกิจที่ต้องดำเนินการต่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบตามภารกิจของหน่วยงานนั้นๆ ไป เพื่อความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน

(๖.๓) การอพยพกลับ

เมื่อประชาชนได้รับแจ้งข่าวการยกเลิกสถานการณ์สาธารณภัยอย่างขัดเจนให้ผู้นำชุมชน หรือผู้นำกลุ่มอพยพหรือแจ้งผู้อพยพเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการอพยพกลับและรอรับการนิ่งจุดอพยพกลับ โดยการจัดระเบียบและล่าดับก่อนหน้างานของการอพยพกลับอย่างเป็นระบบไปสู่ที่อยู่อาศัยเดิม พร้อมทั้งประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบควบคุมดูแลการอพยพหัน

(๖.๔) การอพยพส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ให้ศูนย์ปฏิบัติการอุกอาจ เทศบาลตำบลสหราษฎร์ แบ่งประเภทของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะอพยพมาอยู่ในพื้นที่ปล่อยภัยตามล่าดับและความจำเป็นเร่งด่วน พื้นที่ที่หันก้าวหน้าพื้นที่ที่รับการอพยพส่วนราชการ ครอบคลุมส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ล่วงหน้า โดยการดำเนินการอพยพให้เป็นไปตามแผนอพยพส่วนราชการ เพื่อให้สามารถดูแลการประชาชนได้ตามปกติ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบและเครื่องมือสนับสนุนการเผชิญเหตุ

๑) แนวทางปฏิบัติในการสื่อสารและโทรคมนาคม

(๑) การเตรียมความพร้อมด้านการสื่อสารและโทรคมนาคม

การเตรียมความพร้อมด้านระบบและเครื่องมือสื่อสาร เทศบาลตำบลสหราษฎร์ มอบหมายให้ สำนักปลัดเทศบาล นายไพบูลย์ บีติธรรม และเจ้าءอกสาวัยันต์ หมู่ที่ ๕ เป็นผู้ดูแลและใช้งานความถี่วิทยุ ๑๖๒.๔๕๐ MHz เพื่อให้เป็นความต้องที่จะถูกถ่ายสำหรับติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานของส่วนราชการ วิชวิสาหกิจ และภาคเอกชน สำหรับการประสานงาน ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอดจนกิจการอื่นๆ ในภาวะปกติ และในภาวะไม่ปกติ โดยกำหนดให้ เจ้าءอกสาวัยันต์ หมู่ที่ ๕ เป็นผู้ดูแลและดูแลการใช้งานภายในเทศบาลตำบลสหราษฎร์ฯ

(๒) การปฏิบัติงานด้านสื่อสารและโทรคมนาคมกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน

(๒.๑) จัดตั้งศูนย์สื่อสารและจัดให้มีระบบสื่อสารหลัก ระบบสื่อสารรอง และระบบสื่อสารอื่นๆ ที่จำเป็นให้ใช้งานได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ให้สามารถเชื่อมโยงระบบสื่อสารตั้งแต่ก้าวหน่วยงานอื่นได้ตามปกติ โดยเร้วอ่ายหัวถึงทุกพื้นที่

(๒.๒) ใช้โครงข่ายสื่อสารทางโทรศัพท์ โทรศัพท์ และวิทยุสื่อสารเป็นหน่วยงานหลัก

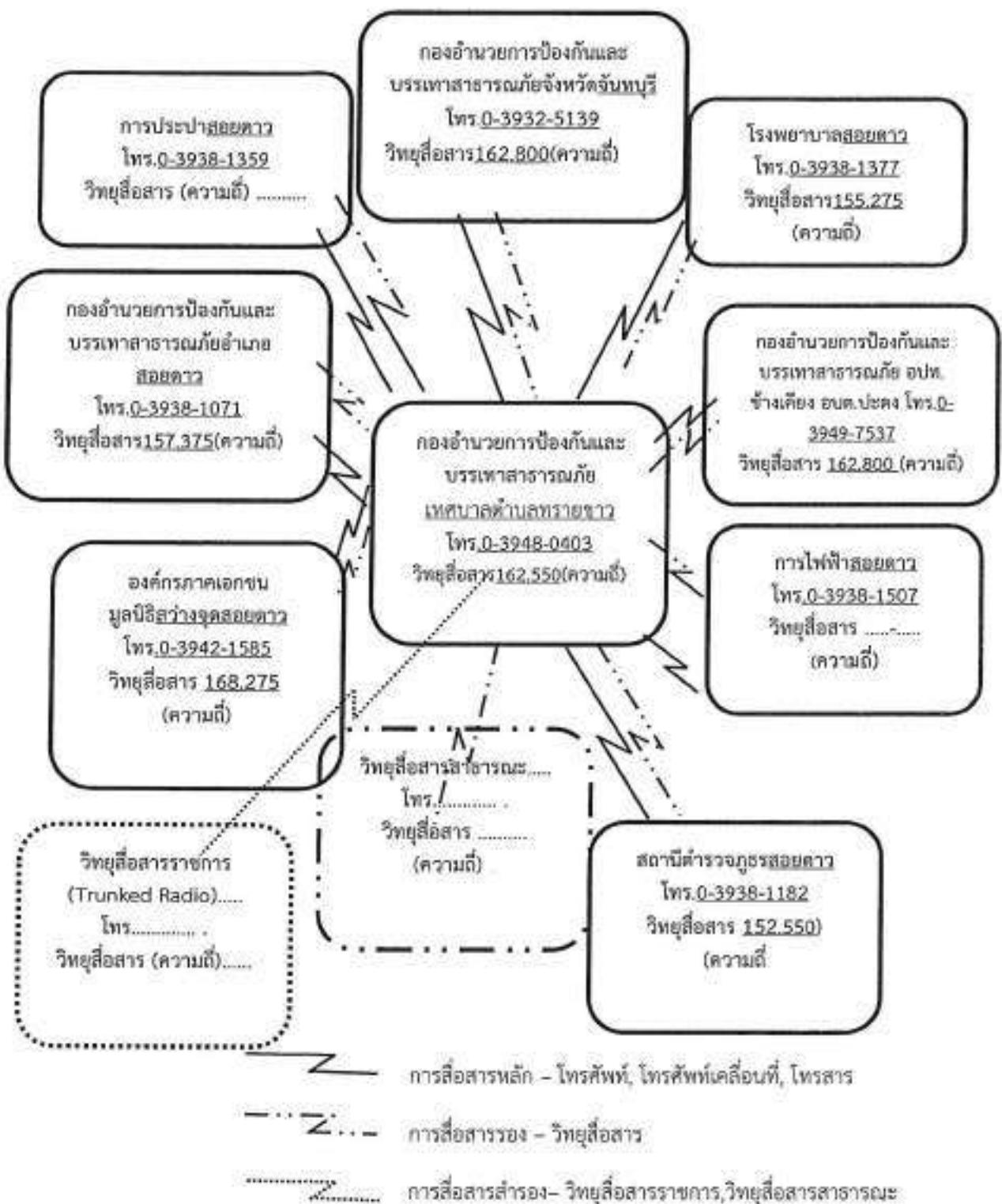
◆ หน่วยงานหลักที่วางแผนระบบสื่อสารในภาวะอุกอาจ ได้แก่ สำนักปลัด หมายเลข โทรศัพท์ ๐-๓๘๔๘-๐๙๐๑ โทรศัพท์ ๐-๓๘๔๘-๐๙๐๐

◆ หน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายเลขโทรศัพท์

๐-๓๘๔๘-๐๙๐๗

ลำดับที่	ชื่อหน่วยงาน	นามเรียกชื่อ	ความถี่วิทยุ	โทรศัพท์	โทรศัพท์	หมายเหตุ
๑	สำนักปลัด	ศูนย์ข่ายสื่อสาร	๑๖๒.๔๕๐	๐-๓๘๔๘-๐๙๐๑	-	
๒	สำนักปลัด	สำนักปลัด	๑๖๒.๔๕๐	๐-๓๘๔๘-๐๙๐๒	-	
๓	สำนักปลัด	สำนักปลัด	๑๖๒.๔๕๐	-	-	

แผนภูมิที่ ๒ การสื่อสารของสำนักงานของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลสหราษฎร์ฯ

(๒) แนวทางปฏิบัติในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารในภาวะอุกกาล
ให้ฝ่ายประชาสัมพันธ์ของ เทศบาลตำบลสหธรรมยາว เป็นหน่วยงานหลัก ดำเนินการ ดังนี้

(๒.๑) เมียแพร์ข่าวสารที่คาดว่าจะเกิดหรือเกิดขึ้นอย่างไรก็ได้ส่วนราชการและประชาชนได้รับรู้ และเข้าใจสถานการณ์ (Situation Awareness) ในทุกระยะของการจัดการภัย โดยผ่านช่องทางการสื่อสารที่ กำหนดไว้ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ห้องกระจายเสียง สื่อสังคมออนไลน์ ฯลฯ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลที่ถูกต้อง รวดเร็ว เป็นปัจจุบันและทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่น และลดความคืบคลานที่เกิดจาก การรับรู้และความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง

(๒.๒) จัดตั้งศูนย์ข้อมูลประชาสัมพันธ์ร่วม (Joint Information Center : JIC) ณ ที่ที่เกิดเหตุ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ศูนย์ฯ ของศูนย์ข้อมูลประชาสัมพันธ์ร่วม เพื่อทำหน้าที่ประสานข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมการจัดการเหตุอุกกาลและเป็นศูนย์ที่อยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ สามารถเข้าถึงข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ซึ่งเป็นศูนย์กลางของการติดต่อสื่อสาร ทุกประเพณีที่ได้รับ การกรั่นกรอง และรับรองข้อมูล เพื่อกระจายข้อมูลข่าวสารให้เกิดความถูกต้อง รวดเร็ว เป็นปัจจุบัน และต่อเนื่อง โดยให้เจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสามารถตรวจสอบต้องเข้ามาอยู่รวมกันในศูนย์ฯ ประสาน ข้อมูลร่วม

(๒.๓) ตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องของข้อมูลการเกิดภัยจากก้านน้ำ ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชน อาสาสมัครแจ้งเตือนภัย กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับหนึ่งขึ้นไป รวมทั้งหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องก่อนแจ้งเตือนภัยผ่านช่องทางการสื่อสารทุกชนิด

(๒.๔) ดำเนินการแจ้งเตือนการเกิดภัยไปยังชุมชนที่ที่ประสบภัยและพื้นที่ทางเดียว โดยใช้ เครื่องขยายการสื่อสาร เครื่องยืดอุปกรณ์การเตือนภัยที่มีอยู่ของทุกคน เช่น วิทยุชุมชน โทรศัพท์มือถือ ห้องกระจายเสียง ห้องเรียน เป็นต้น

(๒.๕) ข้อมูลการแจ้งเตือนภัยนั้นต้องชัดเจน ทันเวลา อุกต้อง แลบเข้าใจง่าย เป็นข้อมูลที่บอก ดึงอันตรายที่กำลังเกิดขึ้นกับชีวิตและทรัพย์สิน อันได้แก่ ลักษณะ ขนาด จุดที่เกิดภัย รักษาความเสี่ยงหายตาม พื้นที่การปะครอง ช่วงเวลา ระยะเวลา กัยจะรุนแรงอย่างขึ้นหรือไม่ และประชาชื่นต้องปฏิบัติอย่างไร หรือต้องมี การพยายามหรือไม่ รวมทั้งวิธีการแจ้งเหตุ หมายเลขอุบัติเหตุ และการสื่อสารอื่นๆ โดยแจ้งเตือนภัยจนกว่า สถานการณ์ภัยจะสิ้นสุด

(๒.๖) ในกรณีเกิดไฟฟ้าดับ การสื่อสาร เครื่องมือ ตู้อยุตยาณเตือนภัยไม่สามารถใช้ได้ให้ใช้ สายดักภัยมีการเตือนภัย เช่น ชุด นกหวัด หรือการเตือนภัยอื่นที่มีการซักซ้อมความเข้าใจกับประชาชนไว้แล้ว

(๓) แนวทางปฏิบัติในการบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command)

ให้นำหลักการของระบบการบัญชาการเหตุการณ์ (Incident Command System : ICS) มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ควบคุม และประสาน ความร่วมมือของแต่ละหน่วยงานในการจัดการ ในภาวะอุกกาล และเป็นระบบปฏิบัติการในการระดมทัพพยามในป้องกันที่เกิดเหตุเพื่อให้สามารถปกป้องชีวิต ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ โดยให้ทุกส่วนราชการ หน่วยงาน และภาคเอกชนใช้ระบบบัญชาการเหตุการณ์เป็นระบบมาตรฐานในการจัดการในภาวะอุกกาล เทศบาลตำบลสหธรรมยາว ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติโดยใช้หลักการบัญชาการณ์เหตุการณ์ไว้ ดังนี้

(๓.๑) วัตถุประสงค์การบัญชาการเหตุการณ์

- (๑) ความปลอดภัยทั่วผู้ประสบภัยและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน
- (๒) ใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงานอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ
- (๓) การจัดการสาธารณภัยมีประสิทธิผล

(๓.๑๖) การปฏิบัติเมื่อเกิดสาธารณภัย

(๓.๑๖.๑) การรายงานด้วยแพทย์ผู้รักษาพยาบาลในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ให้เจ้าหน้าที่เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ที่เกิดภัย ก่อนรับมอบการกิจและพื้นที่ที่รับผิดชอบไปปฏิบัติ
ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินห้องดินในพื้นที่ที่เกิดภัย ก่อนรับมอบการกิจและพื้นที่ที่รับผิดชอบไปปฏิบัติ

(๓.๑๖.๒) การเข้าควบคุมสถานการณ์ ดำเนินการดังหลักการ ดังนี้

(๑) การปฏิบัติการระยะ ๑๔ ชั่วโมงแรก เน้นการค้นหาผู้รอดชีวิต
การรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บ นำ้ดื่ม อาหารปฐมสำเร็จ เสื้อผ้า ฯลฯ

(๒) การปฏิบัติการระยะ ๑๕-๔๘ ชั่วโมง (๑-๒ วัน) เน้นการค้นหาผู้รอดชีวิต
และทรัพย์สิน สิ่งของ ขัดข้องที่หักห้ามครัว การรักษาพยาบาล การจัดการศพ อาหาร นำ้ดื่ม ยาวยาโรค
เครื่องครัว

(๓) การปฏิบัติการระยะ ๔๙-๗๘ ชั่วโมง (๒-๓ วัน) เน้นการค้นหาผู้รอดชีวิต
การสืบหาญาติ การรักษาพยาบาล การซ่อมแซมศพ การลงเคราะห์เบื้องต้น เงินชดเชย การค้นหาทรัพย์สิน
และข้อมูลการให้ความช่วยเหลือ ฯลฯ

(๔) การปฏิบัติการด้านหวานหลังระยะ ๗๙ ชั่วโมงขึ้นไป (หลัง ๓ วัน
ขึ้นไป) ให้พิจารณาสนับสนุนการปฏิบัติการด้านระยะ ๑-๓ วันแรก โดยเน้นการช่วยเหลือชีวิตคนก่อน
ตามด้วยการรักษาพยาบาล พร้อมทั้งสนับสนุนการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมและทั่วถึง ตลอดจนการสับเปลี่ยนกำลังพล
เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่อง ฯลฯ

(๓.๑๖.๓) การควบคุมสถานการณ์และการเชิงข้อมูล

เทศบาลต้าบลทราบข่าว ได้วางแผนการเผยแพร่สื่อสารภัยที่เกิดขึ้นอย่างเป็น
ระบบ โดยกำหนดโครงสร้างองค์กร ข้อมูลการสนับสนุนการตัดสินใจ การควบคุม การสื่อสาร และการใช้
แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมเพื่อให้การจัดการในภาวะฉุกเฉินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

(๑) การรับแจ้งเหตุและการรายงาน

ให้ผู้รับผิดชอบดูแลรายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ทั้งด้านสถานการณ์
สาธารณภัย ด้านการปฏิบัติการรับบรรเทาสาธารณภัย ด้านการให้ความช่วยเหลือ ฉะด้านอื่นๆ ที่จำเป็น
โดยคำนึงถึงความถูกต้อง ชัดเจน รวดเร็ว โดยให้ทุกคน/หน่วยบ้านสำรวจความเสียหายและความต้องการเบื้องต้น
ตามแบบรายงานเหตุต่อบนสาธารณภัย และรายงานต่อกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาล
ต้าบลทราบข่าว

(๒) การประเมินสถานการณ์ในภาวะฉุกเฉิน มีขั้นตอนดังนี้

(๒.๑) นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์สถานการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้น

(๒.๒) กำหนดแนวทางปฏิบัติ เลือกทางที่ดีที่สุดและมีความเสี่ยงน้อยที่สุด

(๒.๓) มีการคาดการณ์เพิ่มเติมในเรื่องปัจจัยความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น การขอรับ

การสนับสนุนเพิ่มเติม

(๒.๔) การจัดการข้อมูล ให้หัวหน้าทีมเป็นผู้นำในการสอบถามสำหรับข้อมูล
สถานที่ สิ่งที่เป็นอันตรายต่อบุคคล พร้อมทั้งบันทึกวัน เวลา ข้อที่อยู่สู่ให้ข้อมูล และรายงานข้อมูล
ให้ศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉิน เทศบาลด้านลstruktral ทราบ มีการบรรยายสรุปให้กู้ภัยทราบ กำหนดพื้นที่
อันตราย พื้นที่ปฏิบัติการ พื้นที่ปลอดภัย รวมทั้งตั้งระบบด่างๆ ให้แก่ แก๊ส ไฟฟ้า ประจำ เป็นต้น ซึ่งเป็น
อันตรายต่อบุคคล

(๒.๕) การสื่อสาร ผู้สั่งการต้องเป็นคนเดียวที่สามารถเข้าใจการปฏิบัติได้
การสื่อสารต้องชัดเจน ไม่คุณเครื่อง มีความมั่นใจและเด็ดขาด หัวหน้าหน่วยหรือผู้ควบคุมชุดปฏิบัติการต้อง
รายงานตัวต่อผู้อื่นในเหตุการณ์ และต่อผู้บัญชาการเหตุการณ์ ณ จุดเกิดเหตุ ทั้งก่อนการปฏิบัติและภายหลัง
เสร็จสิ้นการกิจ

(๒.๖) การรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้อง ลากเหตุของภัย
เกิดเหตุการณ์ ผลการปฏิบัติ รวมทั้งแนวทางการแก้ไขและนำเสนอเสนอแนะมาวิเคราะห์

(๓) การจัดการในภาวะอุกกาล

เทศบาลตำบลทรายขาว ดำเนินโครงการสร้างองค์กรปฏิบัติรับผิดชอบในการจัดการสาธารณภัยในภาวะอุกกาลในแบบโครงสร้างของศูนย์ปฏิบัติการอุกกาล เทศบาลตำบลทรายขาว (การจัดการสาธารณภัยระดับ ๑) โดยมีผู้อำนวยการห้องด้านอุกกาลเป็นผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการอุกกาล เทศบาลตำบลทรายขาว มีอำนาจในการศึกษา ถึงการ และบัญชาการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เกิดขึ้น ในพื้นที่ หากสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เทศบาลตำบลทรายขาว อุบัติเหตุอย่างเป็นวงกว้าง ประชาชนได้รับผลกระทบจำนวนมากและผู้อำนวยการจังหวัดตัดสินใจยกระดับการจัดการสาธารณภัยของ เทศบาลตำบลทรายขาว เป็นการจัดการสาธารณภัยขนาดกลาง (ระดับ ๒) ศูนย์ปฏิบัติการอุกกาลท้องถิ่น เทศบาลตำบลทรายขาว จะรับชื่อสั่งการจากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดไปปฏิบัติ โดยได้กำหนดรูปแบบองค์กรปฏิบัติในระดับพื้นที่ ตามตารางที่ ๔-๑

ตารางที่ ๔-๑ : รูปแบบองค์กรปฏิบัติในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับพื้นที่

ระดับการจัดการ สาธารณภัย	องค์กรรับผิดชอบ การจัดการสาธารณภัย ในภาวะปกติ	องค์กรรับผิดชอบ ในภาวะอุกกาล (เมื่อเกิด หรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัย)	ผู้บัญชาการ (ผู้มีอำนาจ ตามกฎหมาย)
ระดับ ๑ (อำเภอ/เทศบาล เข้าควบคุม สถานการณ์)	กองอำนวยการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นแห่ง ^{ที่} พื้นที่ - กองป.ก.ทน. .... แห่ง ^{ที่} - กองป.ก.ทม. .... แห่ง ^{ที่} - กองป.ก.ทด. .... ^๙ ....แห่ง ^{ที่} - กองป.ก.อบต. .... ^๕ ....แห่ง ^{ที่} กองอำนวยการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยอำเภอ (กองป.ก.อ.)	- ศูนย์ปฏิบัติการอุกกาลท้องถิ่น โดย กองป.ก.อปท. จัดตั้ง ^{ที่} - ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ อำเภอ (ศบก.อ.) โดย กองป.ก.อ. จัดตั้ง ^{ที่}	ผู้อำนวยการ ท้องถิ่น ^{ที่} ผู้อำนวยการ อำเภอ

(๔) การค้นหาและช่วยชีวิต

- กำหนดเขตและกันเขตพื้นที่ประสบภัย ห้ามไม่ให้ผู้ที่ไม่มีหน้าที่และ
ความรับผิดชอบเข้าพื้นที่ประสบภัย

- สนับสนุนสั่งเข้าปฏิบัติการค้นหาช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยเร็ว โดยสั่งใช้หน่วย ทีมชุดปฏิบัติการในพื้นที่ประสบภัย พัฒนาอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร ที่จำเป็นในการรักษาชีวิต
- กรณีมีสถานการณ์รุนแรง ควรจัดหาอุปกรณ์ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ใน

การช่วยชีวิต

ตารางที่ ๕-๙ : การปฏิบัติตามเกตเวย์เทคโนโลยีด้านสุขภาพ

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบุเบอร์โทรศัพท์)
๑	จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการอุบัติเหตุทางเดิน (ตามข้อ ๔.๑)	ส่วนอำนวยการ	งานป้องกันฯ โทร. ๐-๓๘๔๔-๐๔๐๓
๒	รับแจ้งเหตุและรายงานสถานการณ์ จัดเตรียมเจ้าหน้าที่เพื่อรับแจ้งเหตุและรายงานสถานการณ์ให้กองอำนวยการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลด้านสุขภาพฯ ทราบและก่อจราحتามวิธีการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอ้างอิงทราบเพื่อจะได้เสนอผู้ว่าราชการ จังหวัด/ผู้อำนวยการจังหวัด พิจารณาประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย และประกาศเขตพื้นที่การให้ความช่วยเหลือฯ ต่อไปจนกว่าสถานการณ์ ลืมสูญ	ส่วนอำนวยการ	งานป้องกันฯ โทร. ๐-๓๘๔๔-๐๔๐๓
๓	ออกสำรวจพื้นที่และประเมินสถานการณ์ จัดชุดเคลื่อนที่เร็วเข้าสำรวจพื้นที่และประเมินสถานการณ์ เพื่อวางแผน รับมือกับสถานการณ์ภัย	ส่วนอำนวยการ	งานป้องกันฯ โทร. ๐-๓๘๔๔-๐๔๐๓
๔	ประเมินสถานการณ์ในภาวะอุบัติเหตุ วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์การเกิดสาธารณภัยเพื่อการตัดสินใจ แก้ปัญหา โดยพิจารณาเรื่องความรุนแรง ระยะเวลาการเกิดภัย พื้นที่และ ประชาชนสูญเสียที่จะได้รับผลกระทบ ความประ�าৎ และความสามารถของ พื้นที่ในการรับภัย แนวโน้มการเกิดภัยขึ้นอีก ภัยที่ตามมา รวมถึงภัยที่มี ความซับซ้อน เพื่อกำหนดแนวทางการตอบโต้และการแจ้งเตือนภัย	ส่วนอำนวยการ	งานป้องกันฯ โทร. ๐-๓๘๔๔-๐๔๐๓
๕	บริหารจัดการข้อมูลข่าวสารในการอุบัติเหตุทางเดิน ขัดเจน และ เป็นระบบ	ส่วนอำนวยการ	งานป้องกันฯ โทร. ๐-๓๘๔๔-๐๔๐๓
๖	แจ้งเตือนประชาชน (๑) ตรวจสอบข้อมูลอื่นยังความถูกต้องของการเกิดสาธารณภัยจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกแห่งส ก่อนแจ้งเตือนผ่านช่องทางการสื่อสารทุกชนิด (๒) ดำเนินการแจ้งเตือนภัยไปยังชุมชนพื้นที่ประสบภัยและพื้นที่ซ้างเคียง โดยสื่อ ช่องทางสื่อสาร เครื่องมืออุปกรณ์เตือนภัยที่มีอยู่ของชุมชน เช่น วิทยุ ชุมชน หอกระจาดฯ ฯ หอเตือนภัย โทรทัศน์ เป็นต้น (๓) ข้อมูลการแจ้งเตือนภัยต้องขัดเจน ทันเวลา อุกต้อง และเข้าใจง่าย บ่งบอกถึงอันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้นกับชีวิตและทรัพย์สิน วิธีการปฏิบัติของ ประชาชน รวมทั้งวิธีการแจ้งเหตุ โดยต้องแจ้งเตือนจนกว่าสถานการณ์ภัย จะลืมสูญ (๔) ในการมีเกิดไฟฟ้าดับ การสื่อสาร เครื่องมือ สัญญาณเตือนภัย ไม่สามารถใช้ได้ ให้ใช้สัญญาณการเตือนภัย เช่น ระ นกหวัด หรือการเตือน ภัยอื่นที่ได้มีการซักซ้อมความเข้าใจกับประชาชนไว้แล้ว เป็นต้น	ส่วนอำนวยการ	งานป้องกันฯ โทร. ๐-๓๘๔๔-๐๔๐๓

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบุเบอร์โทรศัพท์)
๙	อพยพผู้ประสบภัย กรณีเกิดไฟไหม้ หรืออุบัติเหตุทาง交通事故 ณ ภายในพื้นที่ และมีผู้อุดมความคิดเห็นพื้นที่นั้น จะเกิดอันตราย โดยอพยพเฉพาะเหตุที่จำเป็นแก่การป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย พร้อมทั้งรายงานผู้อำนวยการท้องถิ่น ผู้อำนวยการอำเภอ ตามลำดับ รายละเอียดปรากฏตามข้อ ๔๗	ส่วนปฏิบัติการ	งานป้องกันฯ โทร.๐๘๘-๘๘๘๘๘๘๘
๑๐	กำหนดพื้นที่เตรียมปฏิบัติการ (Staging Area) เป็นพื้นที่เตรียมปฏิบัติการจัดตั้งขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่จัดเก็บและพักรอ ชั่วคราวของทรัพยากร (วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรกล ยานพาหนะ) ที่ได้มานำมาพร้อมใช้ เพื่อรองรับการสั่งให้เข้ารับภารกิจ	ส่วนปฏิบัติการ	กองช่าง
๑๑	ระดมทรัพยากรเข้าสนับสนุนการจัดการสาธารณภัย (๑) ระดมทรัพยากร ทั้งกำลังคน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร มาอย่าง จุติรวดเร็วตามทรัพยากรเพื่อรับภารกิจที่ได้รับมอบหมายภารกิจ ให้พร้อมใช้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง เพื่อรองรับการสั่งให้เข้าสนับสนุนการปฏิบัติการในพื้นที่ประสบภัย (๒) ระดมทรัพยากรเข้าพื้นที่เตรียมปฏิบัติการ (Staging Area) หรือทั้ง จัดเตรียม เครื่องจักรกล ยานพาหนะ วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ แตะ พังงาน เพื่อจัดการสาธารณภัย	ส่วนสนับสนุน	กองคลัง, กองการศึกษา, กองสาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม
๑๒	กำหนดและแบ่งโฉนดพื้นที่ในการสนับสนุนการเมืองเหตุ ออกเป็น ๒ โฉนด ประกอบด้วย โฉนที่ ๑ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๑,๕ มีผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑,๕ รับผิดชอบ พื้นที่ โฉนที่ ๒ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๓,๕,๖ มีผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓,๕,๖ รับผิดชอบ พื้นที่ หมายเหตุ : สามารถปรับโฉนดพื้นที่ได้ตามสถานการณ์และขนาดของ พื้นที่	ส่วนอำนวยการ	งานป้องกันฯ โทร.๐๘๘-๘๘๘๘๘๘
๑๓	จัดซื้อปฏิบัติการเคลื่อนที่เรือเข้าปฏิบัติการจัดการสาธารณภัย สั่งให้หน่วยยังชีพผู้ด้อยโอกาสเข้าปฏิบัติการในพื้นที่ประสบภัย เพื่อควบคุม สถานการณ์ในให้ออกความพยายามด้วยตัวให้เข้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่งาน และอาสาสมัคร ต่างๆ ที่มาร่วมปฏิบัติงานเข้ารายงานตัวพื้นที่ก่อนยื่นปฏิบัติการอุบัติเหตุ เหตุศาสตร์ ท่านอธิการฯ ก่อนรับมอบภารกิจและพื้นที่รับผิดชอบไปปฏิบัติ รวมถึง เครื่องมือ อุปกรณ์ในการเข้าสนับสนุนจัดการสาธารณภัย	ส่วนปฏิบัติการ	กองช่าง

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบุเบอร์โทรศัพท์)
๑๙	<p>การเผยแพร่เหตุ</p> <p>(๑) การปฏิบัติการระยะ ๒๔ ชั่วโมงแรก ให้ความสำคัญในการค้นหาผู้รอดชีวิตเป็นลำดับแรก ต่อตัวยการรักษาพยาบาลผู้บาดเจ็บ นี้แนวทางปฏิบัติ ดังนี้</p> <p>(๑.๑) กำหนดเขตและกันเขตพื้นที่ประสบภัย ห้ามมิให้ผู้ที่ไม่มีหน้าที่และความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องเข้าพื้นที่ประสบภัยโดยเด็ดขาด</p> <p>(๑.๒) สนับสนุนกำลังเข้าปฏิบัติการค้นหาช่วยเหลือผู้บาดเจ็บภายในพื้นที่ประสบภัย</p> <p>(๑.๒.๑) สังการให้หน่วยรักษาดูแลผู้บาดเจ็บที่มีศักยภาพเข้าปฏิบัติงานในพื้นที่ประสบภัย</p> <p>(๑.๒.๒) สังการให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเครื่องมือ เครื่องจักรที่จำเป็นในการกู้ชีพผู้บาดเจ็บ เข้าปฏิบัติงานในพื้นที่ประสบภัย</p> <p>(๑.๒.๓) อนุมัติรายชื่อพนักงานและสัทบุรุษที่มีความสามารถทำงานในสถานการณ์ภัย</p> <p>(๑.๒.๔) กรณีพื้นที่ไม่สามารถเข้าพื้นที่โดยทางเดินเรือได้ ให้ประสานขอรับการสนับสนุนเชลิคอปเตอร์จากหน่วยงานทหารหรือตำรวจในพื้นที่ หรือพื้นที่ใกล้เคียงเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยอย่างเร่งด่วน</p> <p>(๑.๒.๕) จัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราวแก่ผู้ประสบภัยที่บ้านเรือนเดียวอยู่อย่างเร่งด่วนเป็นลำดับแรก และจัดเตรียมศูนย์พักพิงชั่วคราวพร้อมทั้งลงทะเบียนผู้อยู่อาศัย</p> <p>(๑.๒.๖) ระดมกำลังแพทย์และพยาบาลจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลใกล้เคียง เข้าช่วยปฏิบัติงานในพื้นที่ประสบภัย</p> <p>(๑.๒.๗) กรณีโครงสร้างพื้นฐานได้รับความเสียหายให้เร่งซ่อมแซมเดินทางตามน้ำดม ระบบสื่อสาร ไฟฟ้า และประปา แล้วแต่กรณี ให้สามารถใช้การได้หรือจัดทั่ราชบุรส์สำรองเพื่อให้ชุดปฏิบัติการสามารถปฏิบัติงานในพื้นที่ได้</p> <p>(๑.๒.๘) จัดเตรียมเครื่องอุปกรณ์ภารกิจพื้นฐาน หลอดฉนวนหัวอาหารที่ปรุงสำเร็จ น้ำดื่มน้ำ เครื่องอังชี้พื้นที่จำเป็นให้แก่ประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ประสบภัยให้เพียงพอและทั่วถึง</p> <p>(๒) การปฏิบัติการระยะ ๒๔ – ๗๒ ชั่วโมง (๑ – ๒ สัปดาห์) ให้ความสำคัญในการค้นหาผู้รอดชีวิตและทรัพย์สิน การสืบหาอยุติ การจัดตั้งศูนย์พักพิงชั่วคราว การรักษาพยาบาล การจัดการศพ อาหาร น้ำดื่ม ยารักษาโรค เครื่องครัว ข้อมูลสถานการณ์ นี้แนวทางปฏิบัติ ดังนี้</p> <p>(๒.๑) สำรวจความต้องการของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น เพื่อกำหนดมาตรการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องในช่วงระหว่างเกิดภัยและจัดทำบัญชีการช่วยเหลือผู้ประสบภัย</p>	ส่วนปฏิบัติการ	กองช่าง

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบุเบอร์โทรศัพท์)
	<p>(๒.๖) จัดเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านการรักษาพยาบาล และเวบกันที่ที่จำเป็นมาอีกที่นึ่งที่ประสนภัยและเตรียมสถานพยาบาลสำรองให้เพียงพอ</p> <p>(๒.๗) จัดส่งปัจจัยสีที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต เช่น อาหาร น้ำดื่ม เครื่องนุ่งห่ม และยาารักษาระดับ เป็นต้น มากยังศูนย์พักพิงชั่วคราว</p> <p>(๒.๘) ตรวจสอบเดินทางคนนำความที่ได้รับความเสียหายจากสาธารณภัย พร้อมทั้งติดป้ายเตือน หรือวางแผนปิดกั้นช่องทางจราจรให้ประชาชนผู้ใช้เดินทางทราบ จัดเจ้าหน้าที่สำรวจหรืออาสาสมัครอันวยความสะดวกการจราจรในชุดอันตราย</p> <p>(๒.๙) รักษาความสงบเรียบร้อยและจัดการจราจรในพื้นที่ประสบภัย และศูนย์พักพิงชั่วคราว</p> <p>(๒.๑๐) ตั้งศูนย์ข้อมูลผู้ประสบภัย เพื่อร่วบรวมและเป็นแหล่งข้อมูลในการติดต่อประสานงานให้ประชาชนสามารถสอบถามข้อมูลผู้บาดเจ็บและเดินชีวิตได้</p> <p>(๓) การปฏิบัติการระยะ ๔๔ - ๓๗ ชั่วโมง (๒ - ๓ วัน) ให้ความสำคัญกับการค้นหาผู้อยู่อาศัยอย่างต่อเนื่องจากปฏิบัติการระยะ ๒๔ - ๔๔ ชั่วโมงแรก การสืบหาญาติ การรักษาพยาบาล การจัดการศพ การลงเคราะห์เบื้องต้น อาหาร น้ำดื่ม ยาารักษาระดับ เป็นชุดพิเศษ การค้นหาทรัพย์สิน และข้อมูลการให้ความช่วยเหลือ มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้</p> <p>(๓.๑) กรณีมีผู้เสียชีวิตจำนวนมากให้จัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์เก็บรักษาศพในระยะแรก (วัดและซุ้มเชศพ) พร้อมทั้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจเชิงสูตรเบื้องต้น บันทึกข้อมูลศพ การเก็บรักษาหลักฐาน และเตรียมข้อมูลทั้งหมดเพื่อการตรวจสอบที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>(๓.๒) การจัดหน่วยบริการประจำกันสังคมเคลื่อนที่และให้บริการทางการแพทย์</p> <p>(๓.๓) การประเมินสถานการณ์ภัยอย่างใกล้ชิด ตลอดจนประสานการช่วยเหลือ รับเรื่องราวร้องทุกข์ ประสานรับข้อมูลความเสียหายเบื้องต้น ความต้องการเบื้องต้น</p> <p>(๓.๔) การปฏิบัติการระยะ ๗๗ ชั่วโมง (๑ วัน) ขึ้นไป ให้พิจารณาสนับสนุนการปฏิบัติการค้นหาระยะ ๒๔ ชั่วโมงแรก (๑ วัน) เป็นลำดับแรกก่อน การปฏิบัติการค้นหาระยะ ๔๔ - ๗๗ ชั่วโมง (๑ - ๒ วัน) และการปฏิบัติการค้นหาระยะ ๗๗ - ๓๗ ชั่วโมง (๒ - ๓ วัน) ตามลำดับ โดยเน้นการช่วยเหลือชีวิตคนก่อน ตามด้วยทรัพย์สิน พร้อมทั้งสนับสนุนการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมและทั่วถึง ตลอดจนการสับเปลี่ยนกำลังพลเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง</p>		กองช่าง
๓๓	ปกป้องสถานที่สำคัญ เช่น โรงพยาบาล โรงเรียน วัด เขตพระราชฐาน แหล่งโบราณสถาน (ถ้ำมี) เป็นต้น และปกป้องระบบสาธารณูปโภค เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบประปา เป็นต้น	ส่วนปฏิบัติการ	กองช่าง

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบุหน่วยหรือศูนย์)
๑๕	การจัดตั้งและบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว (กรณีที่มีการอพยพ) รายละเอียดตามห้อง ๒.๑๐	ส่วนสนับสนุน	กองคลัง, กองการศึกษา, กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๑๖	ลงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัย ลงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยและจัดทั่งปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อาหาร น้ำดื่ม และเครื่องอุปโภคบริโภค เป็นต้น ไปยังพื้นที่ประสบภัย	ส่วนสนับสนุน	กองคลัง, กองการศึกษา, กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
๑๗	การประเมินความเสี่ยงหายและความต้องการความช่วยเหลือในปัจจุบันและกิตภัย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่สำรวจและจัดทำข้อมูลความต้องการของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น และรายงานให้อำเภอเพื่อประกอบการร้องขอการสนับสนุน และนำไปดำเนินมาตรการและแนวทางในการช่วยเหลือ เช่น ความช่วยเหลือ ด้านอาหาร น้ำดื่ม การรักษาพยาบาล สุขอนามัยและการกำจัดสิ่งปฏิぐูล เป็นต้น	ส่วนอำนวยการ	สำนักปลัดเทศบาล โทร. ๐-๓๔๘๔-๐๔๐๙
๑๘	จัดตั้งศูนย์ข้อมูลประชาสัมพันธ์ร่วม (Joint Information Center : JIC) ท่าน้ำที่ประสานข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรม การจัดการเหตุฉุกเฉิน และเป็นศูนย์ที่อยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ สามารถเข้าถึงข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ซึ่งเป็นศูนย์กลางของการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงข่าวสารทุกประเภทที่ได้รับการถ่ายทอด และรับรองข้อมูล เพื่อกระจายข้อมูลข่าวสารให้เกิดความถูกต้อง รวดเร็ว เป็นปัจจุบัน และต่อเนื่อง โดยให้เจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะเข้ามาร่วมกันใน ศูนย์ประสานข้อมูลร่วม	ศูนย์ข้อมูลประชาสัมพันธ์ร่วม	สำนักปลัดเทศบาล โทร. ๐-๓๔๘๔-๐๔๐๙
๑๙	- กรณีมีผู้ได้รับบาดเจ็บจำนวนมาก จัดให้มีการพิสูจน์เอกสารเดินบุคคลให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่การปฏิบัติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหรือ คำบันทึกข้อกล่าวหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - กำหนดให้มีสถานที่รองรับคน เก็บรักษาศพ (วัดและศูนย์ศพ) และการเคลื่อนย้ายศพ หรือนำศพไปตรวจพิสูจน์เอกสารเดินบุคคลตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวกับอุบัติเหตุ	ส่วนปฏิบัติการ	กองช่าง
๒๐	เมื่อสาธารณะที่เกิดขึ้นในพื้นที่อุตสาหกรรม ให้ผู้อำนวยการท้องถิ่นรายงาน สถานการณ์สาธารณะให้ผู้อำนวยการอำเภอทราบ และเมื่อมีการประกาศหรือยืนยันสถานการณ์สาธารณะภายในพื้นที่ยุติลงแล้ว ให้ดำเนินการอพยพประชาชนกลับที่ตั้งของบ้านประจำ	ส่วนอำนวยการ	สำนักปลัดเทศบาล โทร. ๐-๓๔๘๔-๐๔๐๙
๒๑	อพยพกลับ กรณีสถานการณ์สาธารณะยุติ เมื่อได้รับแจ้งช่าวาระยกเลิก สถานการณ์สาธารณะยังคงเดิม ให้ผู้นำบ้านหมู่หรือกลุ่มผู้ป่าอพยพรีบแจ้ง	ส่วนปฏิบัติการ	กองช่าง

ลำดับที่	การปฏิบัติ	ส่วนงานที่รับผิดชอบ	หน่วยรับผิดชอบ/ ผู้รับผิดชอบในพื้นที่ (ระบุเบอร์โทรศัพท์)
	ผู้อพยพเพื่อเตรียมความพร้อมในการอพยพกลับไปสู่ที่อยู่อาศัยต่อไป โดยจัด ระเบียบและล็อกก่อนหลังการอพยพกลับ พร้อมทั้งประสานงานกับ เจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการควบคุมตุลาการอพยพกลับ		
๒๙	หากสถานการณ์สาธารณภัยมีความรุนแรง และหรืออาจจะเกิดสาธารณภัย ขึ้นอัน เกินขีดความสามารถของ อปท. ให้ร้องขอรับการสนับสนุนจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียงหรืออำเภอให้ประสานขอรับการ สนับสนุนจากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลต้านลบ ทับข้าง, องค์กรบริหารส่วนตำบลอพยพชาว ฯลฯ และกองอำนวยการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยอำเภอโดยขอความเห็นชอบดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ต่อไป	ส่วนอำนวยการ	สำนักปลัดเทศบาล โทร. ๐-๓๘๔๔-๐๔๐๙

กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างระบบและแนวปฏิบัติในการบรรเทาทุกข์

(๑) แนวทางปฏิบัติในการขอใช้เงินทุนรองรับการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

เมื่อเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในพื้นที่ใด ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการประจำการให้ท้องที่นั้นเป็นเขต
การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการที่ได้กำหนดไว้ โดยมีวัตถุประสงค์บรรเทาความ
เดือดร้อนเฉพาะหน้าของผู้ประสบภัยพิบัติ และมีได้รับหมายที่จะชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้ใด ทั้งนี้ ต้องเป็น
ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการด้ำรชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน หรือเป็นการซ่อมแซมให้คืนสู่สภาพเดิม
อันเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า โดยได้กำหนดดวงเงินทุนรองรับการขอส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
สำหรับให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไว้ในระเบียบนี้ และให้การขอใช้จ่ายเงินทุนรองรับราชการดำเนินการตาม
วิธีการและทักษะเกณฑ์ที่กำหนดให้ไว้ในระเบียบให้ถูกต้อง

(๒) แนวทางปฏิบัติในการประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือ

Damage and) Need Assessment : D ANA (

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลอพยพชาว ฯ ประเมินสถานการณ์
ความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือภายในพื้นที่ประสบภัยตามหลักการด้านมนุษยธรรมในเบื้องต้น
(Early Recovery) เป็นการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยในช่วงของการจัดการ
ในภาวะฉุกเฉิน ขณะที่สถานการณ์สาธารณภัยกำลังดำเนินอยู่ โดยมีการประเมินความเสียหายทางกายภาพ
และการประเมินความต้องการรับความช่วยเหลือของผู้ที่ได้รับผลกระทบ (Damage and Need Assessment)
หรือ DANA เพื่อให้ม渥างานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือให้ด้วยครอบคลุม รวดเร็ว และ
ตรงกับความต้องการของผู้รับความช่วยเหลือในระยะระยะเวลาสั้น ๆ เพื่อให้ผู้ประสบภัยสามารถดำรงชีวิตใน
สถานการณ์สาธารณภัยตั้งแต่การได้อายุปกติ จนถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ประสบภัย ในการตอบโต้
สถานการณ์ฉุกเฉินด้วยตนเอง รวมทั้งความต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากหน่วยงานภายนอก เช่น ความ
ช่วยเหลือด้านอาหาร น้ำดื่ม การรักษาพยาบาล สุขอนามัยและการกำจัดสิ่งปฏิกูล ความช่วยเหลือด้านสุขภาวะ
ที่พักพิง อุปกรณ์ยังชีพ เป็นต้น การประเมินนี้เป็นกระบวนการที่สำคัญในการปฏิบัติงานด้านมนุษยธรรมและ
การช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้อยู่รอดปลอดภัย โดยมีหลักการปฏิบัติ ดังนี้

(๒.๑) การประเมินเพื่อวิเคราะห์ผลกระทบเบื้องต้น (initial assessment) ให้ดำเนินการภายใน ๓ ชั่วโมงแรก โดยรวมรวมทั้งมูลความประเมินและวิเคราะห์ผลกระทบเบื้องต้น (ข้อมูลก่อนเกิดภัย ข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ รายงานจากศืดต่อๆ กัน เอกสารสรุปข้อมูลสำคัญ)

(๒.๒) การประเมินแบบรวดเร็ว (rapid assessment) ให้ดำเนินการทันทีภายหลังจากเกิดสาธารณภัย ต่อเนื่องไป ๗๒ ชั่วโมง โดยเป็นการประเมินเพื่อรวมข้อมูลความต้องการทรัพยากรที่จำเป็นทุกๆ ด้านทั้ง ผู้ประสบภัย โครงสร้างพื้นฐาน สิ่งแวดล้อม และสิ่งที่ควรปฏิบัติหลังจากเกิดภัย ล่าด้วยความสำคัญก่อนและหลังในการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น เพื่อให้การดำเนินความช่วยเหลือมีประสิทธิภาพและทันต่อความต้องการในภาวะฉุกเฉิน โดยให้ความสำคัญกับการช่วยเหลือเป็นความเร่งด่วนในลำดับแรก

(๒.๓) การประเมินแบบละเอียด (detailed assessment) ให้ดำเนินการเมื่อภาวะฉุกเฉินสิ้นสุด ลง หรืออย่างน้อยภายใน ๖ สัปดาห์ ขึ้นอยู่กับการเข้าถึงที่มีที่ประสบภัย ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อใช้ในการที่นับพู ระยะห้า ระยะกลาง และระยะยาวได้อีกด้วย โดยต้องประเมินมูลค่าความเสียหายในมิติต่างๆ ทางกายภาพ โครงสร้างทางสังคม ประมาณการด้านการเงิน และเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ที่จะต้องให้ในการให้ความช่วยเหลือ อย่างต่อเนื่องตามความจำเป็น ทั้งนี้ จำเป็นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญในแหล่งสาขาดำเนินการประเมินความเสียหาย และความต้องการความช่วยเหลือในแต่ละด้านเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือ จะต้องมีความเข้มข้น ยัง กับการตอบสนองความต้องการของผู้ที่ได้รับผลกระทบตามหลักมาตรฐาน โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านต่างๆ เช่น อายุ เพศ เชื้อชาติ ศาสนา กลุ่มประชากร

เมื่อประเมินความเสียหายและทราบความต้องการความช่วยเหลือแล้ว ให้นำข้อมูลที่ได้มาทำ การวิเคราะห์ความสามารถของผู้ประสบภัยในการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินด้วยตนเองและจัดทำรายงานสรุป เสนอผู้อำนวยการห้องฉุปเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดความสมดุลและท่วงทีรวมถึงการขอรับ ความต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากหน่วยงานภายนอก เช่น ความช่วยเหลือด้านอาหาร น้ำดื่ม การรักษาพยาบาล อุปกรณ์และเครื่องมือที่ขาดหายไป ฯลฯ ที่สำคัญ อุปกรณ์ยังคง เป็นต้น

ทั้งนี้ ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติในการประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือ (Damage and Need Assessment : DANA) ตามภาคผนวก ๔ (ตัวอย่าง) แบบประเมินภัยพิบัติ ทั้งต้น ระยะที่ ๑ (Initial Disaster Assessment Form)

(๓) แนวทางปฏิบัติในการรับบริจาค

หากกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทราษฎร์ฯ หัวหน้าหน่วยงานฯ หัวหน้าหน่วยการรับบริจาคเงินหรือทรัพย์สิน เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้ดำเนินการ ตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

(๑) รายเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับบริจาคและรายการให้ความช่วยเหลือ ผู้ประสบภัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) รายเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียกขอหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๕

(๓) รายเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๖๖

(๔) รายเบียบกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการว่าด้วยการรับบริจาคสิ่งของเหลือใช้ของ ศูนย์รับบริจาคเพื่อการส่งเคราะห์ผู้เดือดร้อน พ.ศ. ๒๕๕๘

กรณีที่บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรให้จัดตั้งศูนย์รับบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยที่บุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรนั้นไม่ได้รับมอบการกิจให้ฯ จากการอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลทราษฎร์ฯ ให้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการขนส่งและลงมูลสิ่งของบริจาคเอง

(๔) แนวทางปฏิบัติในการรายงานข้อมูล

เป็นการรายงานข้อมูลข่าวสารกรณีเกิดสาธารณภัย ให้ผู้รับผิดชอบจัดทำรายงานพร้อมทั้งรายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นทั้งด้านสถานการณ์สาธารณภัย ด้านการปฏิบัติการระจับบรรเทาสาธารณภัย ด้านการให้ความช่วยเหลือ และด้านอื่น ๆ ที่จำเป็น โดยให้คำนึงถึงความถูกต้อง ความชัดเจน และรวดเร็ว ตามแนวทางปฏิบัติต่อไปนี้

(๔.๑) ให้ผู้นำเข้ามายังสำราญความเสียหายและความต้องการเบื้องต้น แล้วรายงานให้ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ และรายงานความเสียหายและความต้องการเบื้องต้น

(๔.๒) ให้ศูนย์บัญชาการอุกเดือนเทคโนโลยีด้านลุทธิฯ รายงานสถานการณ์สาธารณภัยต่อ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ/จังหวัด ตามลำดับขั้นที่เหนือขึ้นไป

(๔.๓) เทคบາลด้านลุทธิฯ รายงานสถานการณ์สาธารณภัยต่อกองอำนวยการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยอำเภอ/จังหวัด ตามลำดับขั้นที่เหนือขึ้นไป

(๕) แนวทางปฏิบัติในการบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว

ศูนย์พักพิงชั่วคราวเป็นสถานที่ซึ่งได้จัดเตรียมไว้สำหรับผู้ประสบภัยที่จำเป็นต้องย้ายออกจาก ที่อยู่อาศัยเดิมเนื่องจากได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยจนไม่สามารถอาศัยอยู่ได้ ผู้บัญชาการเหตุการณ์จะ สั่งการให้ดำเนินการเปิดศูนย์พักพิงขึ้น โดยผู้ประสบภัยจะขออาศัยอยู่ชั่วคราวจนกว่าสถานการณ์จะสงบ หรือ ที่อยู่อาศัยเดิมจะได้รับการที่นับฟุ้มมีการซ่อมสร้างให้สามารถอยู่พักได้

ทั้งนี้ การบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราวให้เป็นไปตามมาตรฐานของแผนการบริหารจัดการ ศูนย์พักพิง โดยจะต้องสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานให้แก่ผู้ประสบภัยได้อย่างพอเพียงทั้งจากการบริการ ด้านโภชนาการอาหาร ฉลุยน้ำดื่ม ความปลอดภัย คุณภาพชีวิตรักษาอนามัย รวมถึงสุขาภิบาลและสุขอนามัย โดยจะต้องดำเนินการ ดังนี้

๕.๑ การเปิดศูนย์พักพิงชั่วคราว

-การทำทางเบี่ยงผู้อพยพย้ายลงและอพยพโดยคำนึงถึงกลุ่มบุคลากรทางสังคม เพื่อให้ทราบ ข้อมูลส่วนบุคคล และรายงานให้ศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ทราบ

-จัดให้มีอาหาร น้ำดื่ม และน้ำหนักสำหรับเด็กห้าก

๕.๒ การบริหารศูนย์พักพิงชั่วคราว

(๑) ตัดต่อสถานที่ตั้งศูนย์พักพิง โดยคำนึงถึงความปลอดภัย ไม่เสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมขึ้น อีก ต้องมีการคงความสะอาด มีความพร้อมของสาธารณูปโภค เช่น ประปา ไฟฟ้า เป็นต้น เป็นพื้นที่ที่อยู่เหนือ ระดับน้ำท่วม และต้องมีพื้นที่ที่เป็นคลังสินค้าของบริษัท ที่นี่ที่สำหรับศูนย์นิปิคและสำนักงาน

(๒) การบริหารจัดการข้อมูลในศูนย์พักพิงเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็นที่สุดของการบริหาร จัดการศูนย์พักพิง โดยข้อมูลที่จำเป็นต้องเก็บบันทึก ประกอบด้วย ข้อมูลประชากรผู้อพยพ ข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้อพยพ ข้อมูลด้านธุรการ

(๓) การจัดทำเบี่ยงศูนย์พักพิงชั่วคราวและการดำเนินการป้องกันภัย

(๓.๑) ประสานงานกับหน่วยงานที่เป็นเจ้าของสถานที่ป้องกันภัยสำหรับการอพยพ ใน การจัดพื้นที่ให้เหมาะสมกับจำนวนประชากรที่จะอพยพเข้ามา หากบ้านที่ไม่เพียงพอจะต้องจัดหาสถานที่ ปล่อยภัยแห่งอื่นไว้รองรับ โดยศึกษาจากฐานข้อมูลประชากรในชุมชนหรือหมู่บ้านเป็นราย

(๓.๒) จัดเตรียมสถานที่ให้ไว้ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้แก่ผู้อพยพทางมาตรฐานขั้นต่ำ

(๓.๓) จัดแบ่งพื้นที่ให้เป็นสัดส่วนของแต่ละครอบครัวหรือของแต่ละบุคคลให้เป็นระเบียบ เพื่อให้เกิดความสะดวกในการสื่อสาร การลงทะเบียนและการเก็บข้อมูล

(๓.๔) ศัตรูเป็นภัยร้ายโดยอาจประสาณงานของลังจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่หรือใช้กำลังจากหน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนหรือจัดหาอาสาสมัครจากประชาชนผู้อพยพ เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยบ้านเรือนของผู้อพยพ

(๔) การคุ้มครองความปลอดภัยบ้านเรือนของผู้อพยพ

ศูนย์พักพิงชั่วคราวควรประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่เพื่อจัดทำลังสายตรวจปูดและบ้านเรือนของผู้อพยพเป็นระยะๆ หากกำลังเข้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอศูนย์พักพิงชั่วคราวอาจขอรับกำลังสนับสนุนจากหน่วยอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนหรือจัดหาอาสาสมัครจากประชาชนผู้อพยพแต่สิ่งสำคัญที่สุดคือข้อมูลสถานการณ์ภัยพิบัติที่เป็นปัจจุบัน ภายหลังจากเสร็จภารกิจควรนำข้อมูลกลับมารายงานหัวหน้าศูนย์พักพิงชั่วคราว เพื่อแจ้งข้อมูล/ข่าวสารแก่ผู้อพยพโดยเร็วจะทำให้ผู้อพยพหมดความกังวลในความปลอดภัยในทรัพย์สินของตน

(๕) การอำนวยความสะดวกความปลอดภัยแก่ผู้อพยพ

ศูนย์พักพิงชั่วคราวต้องให้ถูกสุขาลักษณะ จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น น้ำบริโภค น้ำอุบไปก็ กระแสไฟฟ้า ให้เพียงพอสำหรับความต้องการ จัดสัดส่วนพื้นที่รักษาพยาบาล พื้นที่ซักล้าง พื้นที่ตากแดด พื้นที่ห้องน้ำ ที่สันทนาการ พื้นที่ประกอบศาสนกิจให้สอดคล้องกับจำนวนผู้อพยพ และการจัดระบบรับของบริจาค โดยจัดให้มีสถานีรับบริจาค สำรวจความต้องการรับของบริจาค ตามลำดับความสำคัญสำหรับแต่ละครอบครัว หรือแต่ละกลุ่ม เมื่อมีข้อมูลริบารณาจึงให้หมายความกราดจายแก่ผู้อพยพตามความต้องการอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

(๖) การแจ้งความเคลื่อนไหวของสถานการณ์

ศูนย์พักพิงชั่วคราวติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์อย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง จากการสื่อทุกทางและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วนำข้อมูลข่าวสารต่างๆ มาแจ้งแก่ผู้อพยพทุกรายละเอียด เพื่อให้ผู้อพยพมีองค์ความรู้ความติดต่อและเมื่อมีข่าวสารอื่นอย่างเด็ดขาดจากศูนย์บัญชาดึงการยกเลิกสถานการณ์ให้รับแจ้ง ผู้อพยพเตรียมพร้อมในการอพยพกลับสู่ที่ทึ่งแห่งไป

กำหนดให้กองบังคับการและสังคมที่ออกของสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม (กรมอุตสาหกรรม) หรือส่วนราชการอื่นๆ ที่สั่งให้ดำเนินการตามที่ได้กำหนดไว้ ให้เป็นหน่วยรับผิดชอบหลักในการบริหารศูนย์พักพิงชั่วคราว และประสานงานที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนภาระหนาแน่น เครื่องมืออุปกรณ์ ระบบสื่อสาร ระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งประสานงานกับกองอำนวยการบังคับและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอและจังหวัด เพื่อประสานการปฏิบัติในการจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราว

๔.๙ การปิดศูนย์พักพิงชั่วคราว

(๑) การแจ้งการปิดศูนย์พักพิงชั่วคราวให้ผู้อพยพทราบทราบพื้นที่ พร้อมจัดท้าท่าและเบียนผู้อพยพกลับบ้านอย่างเป็นระบบ

(๒) ประสานการเตรียมความพร้อมอพยพกลับบ้านแผนการส่งกลับ

(๓) ให้มีแจ้งประกาศปิดศูนย์พักพิงชั่วคราวอย่างเป็นทางการ พร้อมทั้งรายงานให้ศูนย์บัญชาดึงการเหตุการณ์ที่รับผิดชอบทราบ

ทั้งนี้ ในทุกระยะการดำเนินการให้รายงานข้อมูลให้ศูนย์บัญชาดึงการเหตุการณ์ทราบเป็นระยะ เพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารจัดการเหตุการณ์ จนกว่าเหตุการณ์จะยุติ

ให้อปฯ เป็นหน่วยรับผิดชอบหลัก ในการจัดทำคู่มือการบริหารศูนย์พักพิงชั่วคราว โดยขอความร่วมมือจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดในการให้คำแนะนำในการจัดทำคู่มือการบริหารศูนย์พักพิงชั่วคราวให้เป็นไปตามมาตรฐาน

บทที่ ๖

การปฏิบัติหลังเกิดภัย

บุคลาศาสตร์ที่ ๓: การเพิ่มประสิทธิภาพการพื้นฟูอย่างยั่งยืน

หลังจากภาวะอุบัติจากสาธารณภัยได้บรรเทาลงหรือได้ผ่านทันไปแล้ว จะเข้าสู่การจัดการสาธารณภัย ในระยะที่น้ำท่วม โดยใช้กระบวนการรักษาสภาพ (Rehabilitation) และซ่อมสร้าง (Reconstruction) ซึ่งเป็นการดำเนินการ เพื่อปรับสภาพระบบสาธารณูปโภค การดำรงชีวิตและสภาพวิถีความเป็นอยู่ของชุมชน ที่ประสบภัย ให้กลับสู่ภาวะปกติ หรือพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิมตามความเหมาะสม โดยแบ่งระยะเวลาในการดำเนินการออกเป็น ๓ ระยะ ได้แก่

(๑) ระยะสั้น เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากการดับเพลิงและการบรรเทาหรือการช่วยเหลือในภาวะอุบัติจากภัยได้ผ่านทันไปแล้ว เป็นการให้ความช่วยเหลือเพื่อการตับบิชีวิต และเพื่อถอนสนองความต้องการของผู้ที่ได้รับผลกระทบ รวมถึงการจัดมาตรการรักษาความปลอดภัยในที่เกิดอันตรายหรือสาธารณภัยขึ้นอีก การประเมินความเสียหายที่น้ำท่วม ภาระที่ต้องมาดูแลชั่วคราว และการให้บริการสาธารณูปโภค

(๒) ระยะกลาง เป็นการดำเนินการประสานและสนับสนุนชุมชนที่ประสบภัยให้ขึ้นในที่น้ำท่วม ที่ปิดตัวภัย ที่น้ำท่วมหรือสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตขึ้นใหม่ การพื้นฟูเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสภาพจิตใจ ร่างกาย และสังคมของผู้ประสบภัย

(๓) ระยะยาว เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากระยะกลาง เช่น การซ่อมสร้างโครงสร้างพื้นฐาน ต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งอาจจะใช้ระยะเวลาในการดำเนินการนานๆ นับจากเกิดสาธารณภัยไปจนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ และต้องว่าหรือปลดภัยภัยไว้เดิน

๖.๑ แนวคิดในการพื้นฟู

๖.๑.๑ แนวคิดการหัตถนาให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer)

การจัดการความเสียจากสาธารณภัยที่เป็นมาตรฐานได้นำแนวคิด “การพัฒนาให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer)” มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการต่าง ๆ นั่นให้ความสำคัญกับการลดความเสี่ยงเดิมที่มีอยู่และป้องกันความเสี่ยงใหม่ให้เกิดขึ้น เพื่อมุ่งสู่การเป็นชุมชนหรือสังคมที่มีความพร้อมรับและฟื้นกลับเร็วที่สุดภัยอย่างยั่งยืน (Resilience) ประกอบด้วย แนวทางมาตรการต่าง ๆ ทางด้านการพื้นฟู ได้แก่

(๑) การป่วยเหลือผู้ประสบภัยให้สามารถช่วยเหลือตันเองได้ เพื่อให้การดำเนินชีวิตกลับเข้าสู่ภาวะปกติ โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากภายนอกแต่เพียงอย่างเดียว

(๒) ผู้ประสบภัยมีส่วนร่วมในกระบวนการรักษาภัยด้วยสิ่งที่มีอยู่และป้องกันความเสี่ยงใหม่ให้เกิดขึ้น ที่จะดำเนินการ

(๓) การพิจารณาประดิษฐ์ความเสียจากสาธารณภัยในการดำเนินการพื้นฟูสภาพ และการสร้างใหม่เลื่อน โดยมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงเดิมที่มีอยู่และป้องกันความเสี่ยงใหม่ให้เกิดขึ้น

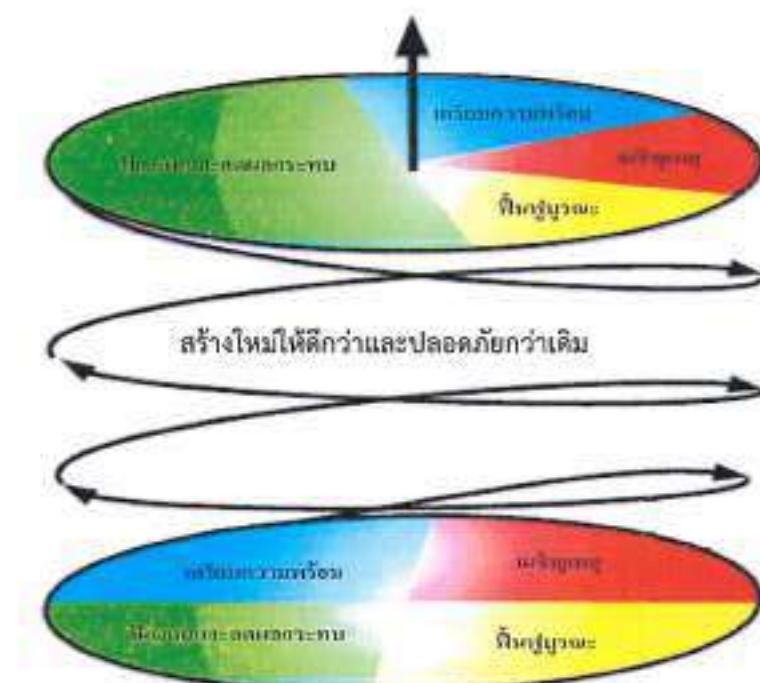
(๔) การดำเนินการซ่อมสร้างให้เร็วที่สุดเพื่อที่สามารถทำให้เพื่อสอดคล้องกับภัยที่จะเกิดตามมาโดยเฉพาะทางด้านการดำเนินชีวิต (Building Back Faster)

(๕) การสร้างใหม่ให้มีความมั่นคงแข็งแรงกว่าเดิม (Building Back Stronger) เพื่อให้สามารถทนต่อสาธารณภัยในอนาคตได้อย่างนานขึ้น

(๖) การให้ความสำคัญกับการซ่อมสร้างแก่กลุ่มเสี่ยงที่มีโอกาสได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยมากที่สุด (Building Back Inclusively)

(๗) การปรับวิธีชีวิตที่ไม่คุ้นเคยให้เป็นสิ่งปกติใหม่ (New Normal) ในการรับมือสาธารณภัย รูปแบบใหม่ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ หากรู้ความสามารถดำเนินการพื้นฟูได้ตามแนวทางดังกล่าวแล้ว จะส่งผลต่อการใช้งบประมาณในการลงทุนด้านการพื้นฟูที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่าอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม การพื้นที่ที่ดีกว่าและปลดภัยกว่าเดิม โดยเฉพาะในกระบวนการพื้นที่ทาง และการซ่อนสิ่งเป็นการดำเนินการที่ต้องใช้เวลาในการดำเนินการรายงาน และมักจะถูกกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่ง ในแผนพัฒนาประเทศ ซึ่งถือเป็นมาตรการทางด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่รัฐจะต้องให้ความสำคัญ ในการดำเนินการเป็นลำดับต้น ๆ เพื่อสร้างความพร้อมรับและทันกลับเร็วให้แก่ประเทศ ดังแผนภาพที่ ๖-๑

แผนภาพที่ ๖-๑ วงจรการจัดการสาธารณภัยสู่การพัฒนาให้ดีกว่าและปลดภัยกว่าเดิม

๖.๓.๒ เครื่องมือในการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ดีกว่าและปลดภัยกว่าเดิม

การประเมินเป็นกิจกรรมสำคัญที่กำหนดให้ไว้ในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านมนุษยธรรม เพื่อให้ได้ข้อมูลความต้องการความช่วยเหลือของผู้ประสบภัยที่สามารถนำไปมาวิเคราะห์ ประมวลผลและนำไปประกอบในการดำเนินมาตรการความช่วยเหลือต่อไป ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยกระบวนการประเมินความหลักสำคัญ แบ่งเป็น ๒ ระยะ ได้แก่

๑) ก่อนเกิดภัย หรือระยะ ๐ ในช่วงนี้จะเป็นการเตรียมพร้อมการประเมินและการวางแผน ในการรวบรวมข้อมูลก่อนเกิดภัย

๒) หลังเกิดภัย ประกอบด้วย ระยะที่ ๑ - ระยะที่ ๕ โดย ในระยะที่ ๑ เป็นการประเมินเพื่อ วิเคราะห์ผลกระทบเบื้องต้น (Initial Assessment) ภายใน ๓ วันแรก โดยใช้ข้อมูลดูภัยมีเป็นส่วนใหญ่ ระยะที่ ๒ เป็นการประเมินอย่างรวดเร็ว (Rapid Assessment) ต่อจากระยะที่ ๑ เนื่อยไปประมาณ ๒ สัปดาห์ เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบและดำเนินการให้ความช่วยเหลือบรรเทาทุกข้อบ่งชี้เร่งด่วน ซึ่งในระยะที่ ๑ - ระยะที่ ๒ นี้ จะใช้แนวทางการประเมินความเสียหายและความต้องการความช่วยเหลือ (Damage and Need Assessment : DANA) เป็นเครื่องมือในการประเมิน ทั้งนี้จะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลปัจจุบันเพื่อ拿来ใช้ในการ สำรวจภาคสนาม หลังจากนั้น ในระยะที่ ๓ - ระยะที่ ๕ เป็นการประเมินแบบเชิงลึก (In-depth Assessment) คือเนื่องมาจากระยะที่ ๒ ในรายละเอียดของแต่ละสาขาหรือภาคส่วนที่ได้รับผลกระทบ เพื่อนำข้อมูลการ

ประเมินที่ได้ไปสู่กระบวนการวางแผนพื้นฟูต่อไป โดยจะใช้แนวทางการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (Post-Disaster Need Assessment : PDNA) เป็นเครื่องมือในการประเมินตัวแสตงในแผนภาพที่ ๖-๒

ต้นแบบจาก : UNDAC Field Handbook. (๒๐๐๙). ๖th Edition.

แผนภาพที่ ๖-๒ กระบวนการการประเมินเพื่อการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

๖.๒ เป้าประสงค์

๖.๒.๑ เพื่อที่พื้นที่ผู้ประสบภัยได้รับการลงเรื่องที่ป่วยเหลืออย่างรวดเร็ว ทั่วถึง ต่อเนื่อง เป็นธรรม ลดความรุนแรงความจำเป็นในการให้ความช่วยเหลือ และสามารถกลับไปดำรงชีวิตได้ตามปกติ

๖.๒.๒ เพื่อให้พื้นที่ประสบภัยได้รับการพื้นฟูให้กลับคืนสู่สภาพปกติหรือให้ดีกว่าและปลอดภัย กว่าเดิม

๖.๓ กลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพการพื้นฟูอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย
(Post - Disaster Needs Assessment : PDNA)

การประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (Post-Disaster Needs Assessment : PDNA) เป็นเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูลในรายละเอียดของแต่ละภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปปรับเปลี่ยนและวางแผนในการดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อพื้นฟูอย่างยั่งยืนตามความจำเป็น โดยใช้ข้อมูลความเสียหาย ความสูญเสีย ผลกระทบ และความต้องการในการพื้นฟู

(๑) แนวทางปฏิบัติในการจัดทำมาตรฐานแบบประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (PDNA) เพื่อใช้เป็นกรอบการประเมินความต้องการของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ก้องขึ้นว่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลต้าบlothรายขาว สำรวจความต้องการของผู้ประสบภัยและความเสี่ยหายน้ำปีงดันภัยในพื้นที่ประสบภัยจนถึงระดับครัวเรือน โดยวิเคราะห์ผลกระทบจากความเสี่ยหายน้ำที่เกิดขึ้นจากสาธารณภัยเพื่อประเมินแล้ววิเคราะห์ความสามารถของผู้ประสบภัยในการตอบโต้สถานการณ์ฉุกเฉินด้วยตนเอง ความต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมจากหน่วยงานภายนอก เช่น ความช่วยเหลือ ด้านอาหาร น้ำดื่ม การรักษาพยาบาล สุขอนามัยและการกำจัดสิ่งปฏิกูล เป็นต้น รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลการสำรวจความเสี่ยหายน้ำเพื่อเป็นข้อมูลในการพื้นฟูและกำหนดกรอบแนวทางในการสร้างคืนให้มีอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพโดยมีหลักการปฏิบัติ ดังนี้

(๑.๑) ขุมชน/หมู่บ้าน สำรวจความเสี่ยหายน้ำระบบสาธารณูปโภคและศึกษาภารณประযุท์ที่อาจถูกต้องน้ำป่าไหลหลาก รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลการสำรวจความเสี่ยหายน้ำ เพื่อเป็นข้อมูลในการพื้นฟูและกำหนดกรอบแนวทางในการสร้างคืนใหม่ให้อายุเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

(๑.๒) เทศบาลต้าบlothรายขาว สำรวจประเมินความจำเป็นในการพื้นฟูภายน้ำหลังการเกิดสาธารณภัย ดังนี้

(๑) ข้อมูลพื้นฐานด้านมนุษย์ หน่วยประชากร ทรัพย์สิน สังคม และวัฒนธรรม

(๒) ข้อมูลด้านความเสี่ยหายน้ำจากสาธารณภัย การจัดการในภาวะฉุกเฉินการช่วยเหลือจากภายนอก

(๓) ข้อมูลการวิเคราะห์ความสามารถในการเมืองชุมชน ความอ่อนแอดหรือความต่อแหน่งต่อสาธารณะภัยที่เกิดขึ้น

(๑.๓) สำรวจและประเมินความจำเป็นในการพื้นฟูภายน้ำหลังเหตุการณ์สาธารณภัยสำรวจข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลการพื้นฟูผู้ประสบภัย เช่น ด้านอาหาร การเงิน สิ่งของเครื่องใช้ ที่พักพิง สุขภาพ สุขากินบ้า และสิ่งแวดล้อมการประมงอาชีวะ และองค์ความรู้ (การช่วยเหลือภัยฉุกเฉิน สุขากินบ้าฯลฯ) โดยให้คำแนะนำถึงการพื้นฟูกู้ภัยเบรษฐ์ (กลุ่มเด็ก ศศรีมีครรภ์ คนชรา ผู้ป่วย และผู้พิการ) ที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยเป็นพิเศษ

(๒) ข้อมูลการพื้นฟูพื้นที่ประสบภัย เช่น ที่อยู่อาศัย สถาบันศึกษา โรงพยาบาล สิ่งก่อสร้างต่างๆ การตลาด ถนนทาง การขนส่ง การสื่อสาร อุตสาหกรรม ระบบสุขากินบ้า เป็นต้น

(๑.๔) กองข้อมูลการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลต้าบlothรายขาวจัดตั้ง คณะกรรมการประสานงานกับชุมชน/หมู่บ้าน ให้ตรวจสอบรายละเอียดความเสี่ยหายน้ำ การให้ความช่วยเหลือ และความต้องการเบื้องต้นของผู้ประสบภัยโดยเร็ว

(๑.๕) ดำเนินการพื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานที่เสียหายในเบื้องต้น โดยงบประมาณที่อยู่ในความรับผิดชอบ กรณีที่เกินขีดความสามารถให้ขอรับการสนับสนุนจากงบกลางขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจังหวัด ที่เกี่ยวข้อง

(๑.๖) รายงานสรุปการประเมินความเสี่ยหายน้ำและแนวทางการพื้นฟูไปยังกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอและจังหวัด เพื่อขอรับการสนับสนุนในการพื้นฟู ซ่อมแซม และบูรณะโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับความเสี่ยหายน้ำ (คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพื้นที่อำเภอ (ก.ช.ก.อ.) และคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพื้นที่จังหวัด (ก.ช.ก.จ.)) และคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพื้นที่จังหวัด (ก.ช.ก.จ.)

การประเมินความเสี่ยหายน้ำและความต้องการความช่วยเหลือ จะต้องมีความเชื่อมโยงกับการตอบสนองความต้องการของผู้ที่ได้รับผลกระทบตามหลักมาตรฐาน โดยคำนึงถึงปัจจัยพื้นที่ต่างๆ เช่น อายุ เพศ เชื้อชาติ ศาสนา ศศรีมีครรภ์ และผู้พิการ เพื่อประกอบการพิจารณา

(ทั้งนี้ ในการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัยให้แบบประเมินความภาคผันแปร ๑ และภาคผนวก ๑)

(๖) แนวทางปฏิบัติในการจัดตั้งระบบและกลไกในการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัย (PDNA) ให้ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลพหาราษฎร์ฯ จัดให้มีทีมประเมิน PDNA ในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติ (SOP) และคู่มือเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติการประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัยแบบบูรณาการที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาแนวทางบริหารจัดการด้านการพื้นที่

(๑) แนวทางปฏิบัติในการพื้นที่ด้านส่างๆ

กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลพหาราษฎร์ฯ จัดทำแผนพื้นที่ทั้งในระดับชั้น ระดับกลุ่ม และระดับยา โดยดำเนินการตามหลักการ ดังนี้

(๑.๑) การพื้นที่ร่วมจะสัน

เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากการดันดู การบรรเทาและการช่วยเหลือให้ถูกต้อง เพื่อสนับสนุนความต้องการที่จำเป็นของผู้ประสบภัย สร้างความเชื่อมั่นที่ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยในระยะเร่งด่วนหรือระยะสั้น รวมถึงการจัดมาตรการด้านการรักษาความปลอดภัยในที่เกิดอันตรายหรือสาธารณภัย ซึ่งอาจเกิด การประเมินความเสี่ยหายนะของโครงสร้างพื้นฐาน การจัดเตรียมที่พักอาศัยชั่วคราว และการให้บริการสาธารณูปโภค ดังนี้

(๑.๑.๑) การส่งเคราะห์และช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้น

เป็นการพื้นที่ด้านสมรรถภาพทางกายให้แก่ผู้ประสบภัย เช่น การตรวจรักษา ป้องกันควบคุมโรค และการพื้นที่ความแข็งแรงทางร่างกาย เป็นต้น รวมถึงการพื้นที่ด้านสภาพจิตใจและจิตสังคมของผู้ได้รับผลกระทบ ตลอดจนการช่วยเหลือให้เกิดการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงตามความจำเป็น โดยให้โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำที่ด้านคุณภาพและคุณธรรม ดำเนินการให้กับผู้ประสบภัย ดังนี้

(๑) การช่วยเหลือและส่งเคราะห์ผู้ประสบภัย

- แจ้งให้บุบบาน/หมู่บ้าน สำรวจตรวจสอบข้อมูลผู้ประสบภัยและความเสี่ยหายนะ เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านๆ ตรงกับข้อเท็จจริงผลดุลจันสังผู้ประสบภัยกลับภูมิลำเนา

- ให้มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ และองค์กรภาคเอกชนในการส่งเคราะห์ผู้ประสบภัยให้เป็นไปอย่างมีระบบ รวดเร็ว ทั่วถึง และหลีกเลี่ยงความชำรุดในกระบวนการส่งเคราะห์ผู้ประสบภัย

- ให้บุบบาน/หมู่บ้าน จัดทำบัญชีรายชื่อผู้ประสบภัยและทรัพย์สินที่เสียหายให้เป็นหลักฐานเพื่อการส่งเคราะห์ผู้ประสบภัย พร้อมทั้งออกหนังสือรับรองให้ผู้ประสบภัยไว้เป็นหลักฐานในการรับการลงเคราะห์และพื้นที่

- จัดให้มีการรักษาพยาบาลแก่ผู้ประสบภัยอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะหายดี ตามที่ต้องการซึ่งได้ตามปกติ รวมทั้งจัดการที่พักอาศัยชั่วคราว และระบบสุขาภิบาลแก่ผู้ประสบภัย ในกรณีที่ต้องอาพาธจากพื้นที่อันตราย

- ให้การส่งเคราะห์แก่ครอบครัวของผู้ที่ประสบภัยอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวประสบภัยจนเสียชีวิตหรือไม่สามารถประกอบอาชีพต่อไปได้ โดยการให้ทุนการศึกษาแก่บุตรของผู้ประสบภัยจนจบการศึกษาภาคบังคับ และโดยการจัดหาอาชีพให้แก่บุคคลในครอบครัว

- เสิร์ฟจุดผู้ประสบภัยที่ไม่สามารถช่วยด้วยตนเองได้ในระยะแรก เช่น ดูแลเด็ก ก้าวเดิน นักศึกษา คนพิการ และผู้สูงอายุที่ประสบภัย

(๑.๑.๒) การบังคับ ผู้ช่วย และควบคุมโครงการฯ ทั้งคนและสัตว์
(๑.๑.๓) ประชาสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างขวัญและกำลังใจของประชาชนให้ศรี

สู่สภาพปกติโดยเร็ว

(๑.๑.๔) รายงานข่าวและประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่อสาธารณะให้ทราบ
สถานการณ์เป็นระยะๆ

(๒) การพื้นฟูพื้นที่ประสบภัย

เป็นการบูรณะที่อยู่อาศัย โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่ได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์สาธารณภัยให้กลับสู่สภาพที่สามารถใช้งานได้ ทั้งนี้ ควรให้ความสำคัญกับการพื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยความเหมาะสมกับสถานการณ์และการใช้งาน หากการบูรณะโครงสร้างและสิ่งก่อสร้างหรือการพื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ต้องพื้นฟูให้ดีกว่าเดิม อาจต้องใช้เวลาและงบประมาณในการพื้นฟู ควรกำหนดแผนงานไว้ในการพื้นฟูอย่างชัดเจน และการพื้นฟูพื้นที่ประสบภัยในระยะเริ่มต้นให้บูรณะ ดังนี้

(๑) ทำความสะอาดบ้านเรือน ชุมชน และอุปกรณ์สาธารณะโดยใช้ในพื้นที่ประสบภัย และขนย้ายขยะมูลฝอย

(๒) ให้เทศบาลด้านสุขาภัยที่เกิดเหตุดำเนินการพื้นฟูพื้นที่ประสบภัย ปรับสภาพภูมิทัศน์และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและน้ำท่วมที่เกิดขึ้น

(๓) กรณีที่เกินชีดความสามารถของเทศบาลด้านสุขาภัยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการสร้างพื้นฐานน้ำ ดำเนินการพื้นฟู ซ่อมแซม และบูรณะโครงการที่ได้รับความเสียหาย ดังนี้

- ทางหลวงแผ่นดินและเส้นทางคมนาคม
- ดำเนินการโดยแขวงทางหลวงจังหวัดบุรี และแขวงทางหลวงชุมชนท้องที่บุรี
- ระบบไฟฟ้าดำเนินการโดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดจังหวัดบุรีและ

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

- ระบบประปาดำเนินการโดยการประปาเทศบาลฯ การประปาหมู่บ้านและการประปาส่วนภูมิภาคสอยดาว

(๔) ให้รื้อถอนจากปรักหักพัง และซ่อมแซมสิ่งสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐาน และอาคารบ้านเรือนของผู้ประสบภัย เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพได้อีก

(๕) ซ่อมแซมสถานที่ราชการ โรงเรียน สถานศึกษา วัด โบราณสถาน สถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว และสาธารณูปโภคต่างๆ ให้กลับมาใช้งานได้ดังเดิม

(๖) พื้นที่ประสบภัย เช่น การเก็บข้าวปรักหักพัง การตรวจสอบความเสี่ยงแรงของอาคาร การออกแบบบัวร่วงผังเมือง การจัดทำแพลตฟอร์มน้ำอุบลราชธานี การจัดทำภูมิทัศน์ ดำเนินการโดยสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดจังหวัดบุรี โครงการคลบประทานจังหวัดจังหวัดบุรี องค์การบริหารส่วนจังหวัดจังหวัดบุรี และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๗) การพื้นฟูชุมชน/ชุมชน

(๗.๑) การพื้นฟูชุมชนเป็นการดำเนินการต่อเนื่องโดยการประสานและสนับสนุนชุมชนที่ประสบภัย พื้นฟู หรือสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตร่วมใหม่ การพื้นฟูเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสภาพร่างกาย จิตใจ และสังคมของผู้ประสบภัย โดยให้ปฏิบัติ ดังนี้

- การพื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น ประปา ไฟฟ้า ระบบโทรศัพท์ เป็นต้น

- การพื้นฟูและเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

ให้กองคงดังของ เทศบาลตำบลพาราษราขาว เป็นหน่วยหลักในการพื้นฟูและเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ให้สามารถรองรับภัยธรรมชาติได้แก่ หอการค้า สถาบันอาหาร สมาคมห้องเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจและการพาณิชย์ของเทศบาลตำบลพาราษราขาว

(๓.๒) สำหรับการพื้นฟูระบบทราษราขาว เป็นการดำเนินการคือเนื่องจากจะยกสถานที่เดือนหรือหล่ายเป็นบ้านจากหลังเกิดสาธารณภัย โดยมุ่งเน้นการกลับสู่สภาวะปกติ หรือให้ดีกว่าเดิม ให้ยกองซ่าง ทำการสำรวจและจัดทำแผนโครงการ เพื่อวางแผนการพื้นฟูที่เกิดภัย ให้สามารถรองรับสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม โดยมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

- ให้ เทศบาลตำบลพาราษราขาวเป็นหน่วยหลักในการวางแผนและดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาและร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมกับชุมชน เพื่อให้มีความพร้อมรับมือและพัฒนาอย่างรวดเร็ว เป็นการดำเนินงานพื้นที่ที่ต่อเนื่องจากการบรรเทาภัย ที่เกิดขึ้น การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการในการวางแผนพื้นฟู การระบุและติดตามการแก้ไขความชัดแจ้ง และการลดความแพลงค์ต่าง การประยุกต์ใช้หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนในการวางแผน และการกำหนดการประสานความต้องการที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ

- ให้มีการบูรณะและกำกับดูแลรักษาที่อยู่อาศัยที่ถูกทำลายและได้รับความเสียหายใหม่หรือพัฒนาที่อยู่อาศัยด้วย เพื่อเป็นทางเลือกใหม่ในการแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยที่จะรอรับโดยชุมชนมีส่วนในการเสริมสร้างความต้องการอย่างยั่งยืนและความต้านทานต่อสาธารณภัยของที่อยู่อาศัย ทั้งนี้ การพื้นฟูที่อยู่อาศัยมุ่งที่จะแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยให้สู่ประสบภัยหลังการเกิดสาธารณภัยเพื่อป้องกันและลดผลกระทบต่อสาธารณภัยที่จะเกิดขึ้นอีก

- ปักป้ายทราบภาระรวมขาดและสั่งเวทล้อมและห้ามพำนัชประจำตัวที่ต้องรับในภาระที่ต้องรับได้ และพื้นที่ที่เหมาะสม เพื่อที่จะสร้างอนุรักษ์ บูรณะและปฏิรักษาให้กับดินที่ดีสู่สภาพแวดล้อม หรือดีกว่าหรือปลอดภัยกว่าเดิม

กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างแนวทางการพื้นฟูที่ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer)

การพื้นฟูที่ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer) เป็นการนำมาตรการด้านการพื้นฟู พื้นที่ทาง แม่ชีและสั่งเวทล้อมและห้ามพำนัชประจำตัวที่มีอยู่เดิมและป้องกันไม่ให้ความเสื่อมให้เกิดขึ้นและการปรับวิธีชีวิตที่ไม่ดีก่อนเคยให้เป็นสิ่งปกติใหม่ (New Normal) รวมถึงการนำผลการศึกษาไว้ยับยั้งความไม่สงบและเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนในการพื้นฟูอย่างยั่งยืน ดังนี้

(๑) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการพื้นฟูชุมชนและการพัฒนาที่ดีกว่าเดิม

จัดให้มีการวางแผนและดำเนินกิจกรรมพื้นฟูอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมกับชุมชน เพื่อให้มีความพร้อมรับมือและพัฒนาอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นการดำเนินงานพื้นที่ที่ต่อเนื่องจากการบรรเทาภัย ที่เกิดขึ้น โดยจัดเวทีประชุมหารือเพื่อบูรณาการกระบวนการวางแผนการพื้นฟูให้มีสาระสำคัญ เช่น ระบุขอบเขต ลักษณะสำคัญของผลกระทบจากภัย การให้ความช่วยเหลือทางวิชาการในการวางแผนการพื้นฟู การระบุและติดตามการแก้ไขความชัดแจ้ง และการลดความแพลงค์ต่าง รวมถึงการประยุกต์ใช้หลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการวางแผน และการกำหนดการประสานความต้องการที่ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือ

(๒) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการพื้นฟูบริการด้านสุขภาพ และการบริการสังคม

เสริมสร้างความพร้อมที่จะรับมือ และการพื้นฟูกลับสู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็วของท้องถิ่น ในการบริการด้านสุขภาพ และการบริการด้านสังคมของบุคคลและชุมชนที่ประสบภัย ครอบคลุมถึงการสาธารณสุข สุขภาพจิต และการบริการทางการแพทย์

(๓) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการพื้นฟูที่อยู่อาศัย

จัดให้มีการบูรณะ แคลกระถางก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่ถูกทำลายและได้รับความเสียหายใหม่หรือพัฒนาที่อยู่อาศัยอ่าวฯ เพื่อเป็นทางเลือกใหม่ในการแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยที่จะรองรับความต้องการของทั้งชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยชุมชนมีส่วนในการเสริมสร้างความต่อเนื่องและความด้านทางศตวรรษเดียวกันที่อยู่อาศัย ทั้งนี้ การกิจสนับสนุนการพื้นฟูที่อยู่อาศัยมุ่งที่จะแก้ไขปัญหาด้านที่อยู่อาศัยหลังการเกิดสาธารณภัยเพื่อป้องกันและลดผลกระทบต่อสาธารณะภัยที่จะเกิดขึ้นอีก

(๔) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการพื้นฟูระบบโครงสร้างพื้นฐาน

เพิ่มศักยภาพในการดำเนินงานพื้นฟูระบบโครงสร้างพื้นฐานให้อุดหนาแน่น โดยจะเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีความเขียวขานด้านวิศวกรรมบริการและประชาชานในภาคส่วนโครงสร้างพื้นฐานหลากหลายภาคส่วน ซึ่งมีขอบเขตครอบคลุมโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนหลักและส่วนย่อยตั้งแต่ไปปืน พลังงาน น้ำ เนื่อง การสื่อสาร ระบบการขนส่ง การเกษตร (การผลิตอาหารและภัณฑ์) สถานที่ทำการของรัฐบาล สาธารณูปโภค การสุขาภิบาล วิศวกรรม การควบคุม และระบบอื่น ๆ ที่สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพด้านการสื่อสาร รวมถึงสถานที่ทำการสำหรับการให้บริการ ได้แก่ ความปลอดภัยสาธารณะ การบริการอุบัติเหตุ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

(๕) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการพื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และทรัพย์สินทางประวัติศาสตร์ในการดำเนินงานท่องเที่ยวและพื้นที่เน่าน้ำ เพื่อที่จะสงวน อนุรักษ์ บูรณะ และปฏิรักษาไว้ให้กับคนสืบสานเพิ่มเติมหรือติดกันหรือปลดปล่อยกันว่าเดิมตามที่ชุมชนร้องขอการสนับสนุน โดยเป็นการกระตุ้นให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในทุกระดับ รวมถึงหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เป็นเครือข่ายให้การสนับสนุนแผนงานและการกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการห้องฉันที่กำหนดให้ใช้ทรัพยากรและสมรรถนะเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนได้ตรงและเพียงพอ

(๖) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการพื้นฟูระบบเศรษฐกิจ

ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ รวมถึงด้านเกษตรกรรมคืนสู่สภาวะที่มั่นคง และพัฒนาโอกาสทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะส่งผลให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน และสามารถอุดหนุนให้กับเศรษฐกิจได้ ทั้งนี้ สาธารณะภัยไม่เพียงแต่สร้างความเสียหายต่อทรัพย์สินเท่านั้น แต่ยังเกิดความเสียหายให้กับตลาดสินค้าและบริการทั้งหมดอีกด้วย ดังนั้น ความรวดเร็วและประสิทธิผลในการพัฒนาพื้นที่ชุมชนให้สามารถรองรับความต้องการของชุมชน รวมถึงการสนับสนุน ทางการเงิน ในการพื้นฟูด้านอื่นๆ ที่มีความจำเป็นต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ การตั้งคุณภาพของการลงทุนจากภายนอก และบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนเป็นประเด็นสำคัญ ที่ไม่อาจละเลยได้ในช่วงที่เป็นภาคฤดูร้อนที่สำคัญสำหรับการพื้นฟูเศรษฐกิจ

บทที่ ๗

อุทธาสตร์ที่ ๔ : การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศ ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะภัย

จากผลิติสาธารณะภัยของโลกและคงให้เกิดแนวโน้มการเดินทางเดินทางภัยที่มีความรุนแรงและความตื้นมากขึ้น ทั้งการเกิดอาชญากรรมรุปแบบเดิม และภัยคุกคามรุปแบบใหม่ ก่อให้เกิดความเสี่ยงหายากที่วิตและทรัพย์สิน ทำให้การพัฒนาต่อไป หยุดชะงัก ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว ประชาคมโลกจึงตระหนักรถึงความสำคัญในการยกระดับความร่วมมือในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะภัย (Strategic Partnership) เพื่อดำเนินการไปสู่เป้าหมายร่วมกัน (Common Goals) ในการลดความเสี่ยงจากสาธารณะภัย

ในขณะเดียวกันประเทศไทยจึงเป็นตัวอย่างความเป็นหุ้นส่วนการจัดการสาธารณะภัยและประสานความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการให้ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมในทุก ๆ ระดับร่วมกับประเทศต่าง ๆ และหน่วยงานภาคีเครือข่ายในระดับสากล โดยการนำแนวคิดครอบคลุมการพัฒนาที่ตั้งใจให้เกิดข้องเห็น การลดความเสี่ยงจากสาธารณะภัย การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการพัฒนาที่อ้างอิง เป็นต้น มาเชื่อมโยง (Coherence) และปรับใช้กับแผนพัฒนาทุกภาคส่วนเพื่อการลดความเสี่ยงจากสาธารณะภัยตามบริบทของประเทศไทยสู่การปฏิบัติตั้งแต่ระดับชาติจนถึงระดับชุมชน (Localization) รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของชุมชนให้เกิดความอัธิบายและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ อังค์ต้องส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในการจัดการสาธารณะภัยที่จะระบบของประเทศไทยผ่านการเรียนรู้ร่วมกัน สร้างระบบการ บูรณาการทรัพยากรที่เหมาะสม สนับสนุนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) เพื่อสร้างความร่วมมือ ความรู้ความเข้าใจที่มีความเสี่ยง และนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อลดความเสี่ยง (Risk-Informed) ให้เกิดความตระหนักรใน การลงทุนที่คำนึงถึงความเสี่ยงและประโยชน์ที่ได้รับอย่างรอบด้านและสมดุล อันจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๗.๑ แนวคิดการส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนระหว่างประเทศในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะภัย

การลดความเสี่ยงจากสาธารณะภัยเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาที่อ้างอิง ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือแบบเป็นหุ้นส่วน (Partnership) จากทุกภาคส่วนในทุกระดับอย่างครอบคลุม (Inclusive approach) โดยแพลตฟอร์มต้องเป็นแบบที่มีความร่วมกันในการวางแผนและดำเนินกิจกรรมที่คำนึงถึงความเสี่ยงจากสาธารณะภัย รวมถึงการประเมินภัย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การพัฒนาศักยภาพการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะภัยโดยได้รับความร่วมมือต่อไป ฯ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดผลลัพธ์อย่างเป็นรูปธรรมและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยการส่งเสริมบทบาทของประเทศไทยให้มีความมั่นคง (Security) มีความยั่งยืนและยั่งยืน (Sustainability) มีสถานะและเกียรติภูมิ (Status) มีมาตรฐานสากล (Standard) และมีเอกภาพมีพลัง (Synergy)

๗.๒ เป้าประสงค์

๗.๒.๑ เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีความตระหนักรและเข้าร่วมเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะภัยอย่างยั่งยืน

๗.๒.๒ เพื่อยกระดับมาตรฐานการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะภัยในระดับชุมชน ระดับชาติ และนานาชาติ

๗.๒.๓ เพื่อยกระดับการประสานความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมอย่างมีเอกภาพ

๗.๓ กลยุทธ์การส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะภัย

เพื่อเป็นการส่งเสริมศักยภาพ และพัฒนาความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐหรือช่วยตามแนวทางของกรอบการพัฒนาระดับโลก เทคบล็อกด้านสุขภาพสาธารณะที่ได้นำเสนอติดตามกรอบของประเทศไทยซึ่งมุ่งเน้นการส่งเสริมและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานระหว่างประเทศในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะภัย ที่สอดคล้องกับกรอบนโยบายต่างประเทศ ซึ่งต้องพิจารณาจากความเสี่ยงทางภัยและประสบการณ์ที่จะได้รับประโยชน์ร่วมกัน โดยเฉพาะความร่วมมือกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน ระดับภูมิภาค และระดับโลก มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติในการส่งเสริมการเป็นหุ้นส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะภัย

ทั้งนี้ เทคบล็อกด้านสุขภาพสาธารณะภัย การเป็นหุ้นส่วนด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะภัยทั้งแบบทวิภาคี และพหุภาคีความแนวยาจของประเทศไทย ดังนี้

(๑) ให้มีการจัดทำบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding : MOU) ความร่วมมือทางวิชาการด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณะภัยกับประเทศไทยเพื่อนบ้านที่มีข่ายแผนพิเศษกัน

(๒) จัดทำโครงการความร่วมมือเพื่อการพัฒนาการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะภัย โดยใช้เงินในภาคส่วนต่างๆ อาทิ ภาคเกษตร ภาคคุณภาพ ภาคการศึกษา ภาคสาธารณสุข เป็นต้น

(๓) ร่วมกับพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการป้องกันและลดผลกระทบ เช่น การจัดทำแผนที่เสี่ยงภัย การพัฒนาระบบแจ้งเตือนภัย การจัดทำกรอบและแผนการพัฒนาผู้หลังการเกิดสาธารณภัย การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะภัย เป็นต้น

(๔) เข้าร่วมประชุมสัมมนาเวทีโลกเปลี่ยน (Platform) องค์ความรู้ทางวิชาการ และการฝึกซ้อมด้านการจัดการสาธารณะภัย การฝึกการรับและให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมต่างประเทศ เป็นต้น

บทที่ ๔

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและประยุกต์ใช้แนววัตกรรม ด้านสาธารณภัย

ระบบบริหารจัดการ (Management System) และนวัตกรรม (Innovation) เป็นเครื่องมือที่ใช้เพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้เกิดความรวดเร็ว ความประทัยดี เพื่อพัฒนาสามารถในการทำงาน โดยการพัฒนาคน องค์กร หน่วยงาน รวมไปถึงการปรับปรุงในกระบวนการการทำงานที่มีอยู่เดิมให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพดี ยิ่งขึ้น ดังนั้น เพื่อให้การจัดการสาธารณะภัยของประเทศไทยเป็นศูนย์กลางเชิงนวัตกรรม นวัตกรรม ภัยได้กรอบแนวคิดการพัฒนาวัตกรรมอย่างยั่งยืน โดยใช้ฐานข้อมูล องค์ความรู้ เทคโนโลยี การลงทุน บุคลากร องค์กรที่เกี่ยวข้อง การวิจัยและการสร้างนวัตกรรมด้านสาธารณภัย การบทบาทและปัจจัย ให้กฎหมาย ตลอดจนการเรียนรู้ความเข้าใจความตระหนักรถเพิ่มศักยภาพของชุมชนในการป้องกันและจัดการสาธารณภัย เป็นเครื่องมือในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของประเทศไทยให้ดี ยิ่งขึ้น

๔.๑ แนวคิดการเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและสร้างนวัตกรรมด้านสาธารณภัย

สาธารณภัยที่เกิดขึ้นมีแนวโน้มทวีความรุนแรง มีความตื้นในการเกิดเพิ่มขึ้น มีลักษณะการเกิดที่ไม่แน่นอน ผันผวนตลอดเวลา มีความสับสน ทำให้การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยรูปแบบเดิมไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนการจัดการสาธารณภัยและการสร้างการจัดการสาธารณภัยรูปแบบใหม่ เพื่อตอบสนองต่อการจัดการสาธารณภัยที่มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้น โดยให้กรอบแนวคิดการเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการที่มุ่งเน้นการสร้างการมีส่วนร่วมการสร้างภูมิคุ้มกัน จำกัดภัยในทุกภาคส่วน โดยมีชุมชนเป็นฐาน (Community Based Disaster Risk Management : CBDRM) เป็นแนวทางและวางแผนรากฐานให้ชุมชนมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐอย่างเข้มแข็ง การพัฒนาศักยภาพให้ชุมชนหรือเมืองมีความสามารถด้านการจัดการภัยธรรมชาติ เช่น ไฟฟ้า น้ำ ห้องน้ำ ถนน ทางเดิน ฯลฯ การปรับเปลี่ยนแนวคิดการสร้างนวัตกรรมด้านสาธารณภัย โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาหรือประดิษฐ์สิ่งใหม่ๆ แทน การบริการ ผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการใหม่ๆ (Service, Product, Process) ที่มีคุณค่า (Value Creation) สามารถพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่ดีขึ้นเป็นมาตรฐานสากลและมีความยั่งยืน

๔.๒ เป้าประสงค์

๔.๒.๑ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของประเทศไทยโดยนำระบบอัจฉริยะในการสร้างระบบบริหารจัดการ การวิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยี และภูมิปัญญา

๔.๒.๒ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้วยการรู้เท่าทันภัยให้กับประชาชนทุกช่วงวัยอย่างเสมอภาค และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วน (Stakeholder)

๔.๓ กลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและสร้างนวัตกรรมด้านสาธารณสุข

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบสารสนเทศด้านสาธารณสุข

สารสนเทศด้านสาธารณสุขสามารถนำมายังการสนับสนุนการจัดการความเสี่ยงสาธารณสุข ด้วยการป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การจัดการในภาวะฉุกเฉิน และการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถเข้าถึงและเชื่อมโยงข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ไว้เป็นระบบเดียวกันและนำมาใช้ประโยชน์เพื่อใช้ในการตัดสินใจ การปฏิบัติงาน รวมทั้งการเผยแพร่สู่สาธารณะ

แนวทางปฏิบัติการพัฒนาฐานข้อมูลสาธารณสุขของ เทศบาลตำบลทรายขาว ดังนี้

(๑) แนวทางปฏิบัติในการใช้แพลตฟอร์ม (Platform) สารสนเทศด้านการจัดการความเสี่ยงจาก สาธารณสุขของเทศบาลตำบลทรายขาว โดยการจัดทำข้อมูลสารสนเทศสาธารณสุขภายใต้แพลตฟอร์มที่ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลางกำหนด เพื่อให้พัฒนาระบบสารสนเทศระหว่างหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง

(๒) แนวทางปฏิบัติในการจัดทำมาตรฐานชุดข้อมูลสาธารณสุขของเทศบาลตำบลทรายขาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลด้านสาธารณสุขเพื่อให้ทุกหน่วยงานสามารถนำระบบมาตรฐานกลางฐานข้อมูล ไปดำเนินการจัดทำ พัฒนา ปรับปรุงระบบฐานข้อมูลของแต่ละหน่วยงานให้เป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งสามารถเชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานได้ ฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

(๑) ข้อมูลด้านพื้นที่เสี่ยงภัย

(๒) ข้อมูลด้านทรัพยากร เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องสำอาง ผู้เชี่ยวชาญ

(๓) ข้อมูลข้อมูลทางสังคม ข้อมูลทางสาธารณสุข ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน ข้อมูลทางเศรษฐกิจ

(๔) ข้อมูลด้านการให้ความช่วยเหลือ ความเดือดร้อนและการพัฒนา

(๕) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาระบบบริหารจัดการและประเมินผลข้อมูลฐานข้อมูลสาธารณสุข

สนับสนุนระบบการตัดสินใจ (Decision Support System : DSS) ในการจัดการความเสี่ยง สาธารณสุขด้านการป้องกันและลดผลกระทบ การเตรียมความพร้อม การจัดการในภาวะฉุกเฉิน การพัฒนา ที่มีความถูกต้อง แม่นยำ รวดเร็วบนพื้นฐานหลักวิชาการทั้งมิติด้านเศรษฐกิจและสังคม และนำไปใช้ในการ จัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุขในพื้นที่ ภายใต้แพลตฟอร์ม (Platform) สารสนเทศ ด้านการจัดการ ความเสี่ยงจากสาธารณสุข ภายใต้ระบบที่กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลางกำหนด

(๖) แนวทางปฏิบัติในการจัดทำระบบนำเสนอข้อมูลการเข้าถึงข้อมูล สนับสนุนการให้ประชาที่บ้าน จากการใช้ระบบสารสนเทศด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข เช่น ระบบสืบค้น การตัดกรอง วิเคราะห์ การแสดงผลด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณสุข ภายใต้แพลตฟอร์ม (Platform) สารสนเทศที่ กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลางกำหนด

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาการจัดการองค์ความรู้ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสารเคมี

การจัดการความเสี่ยงจากสารเคมีให้มีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานตามหลักสากล จำเป็นต้องใช้องค์ความรู้จากการศึกษา วิจัย นวัตกรรม เทคโนโลยี นาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้จะเป็นต้องมีกระบวนการเผยแพร่ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสารเคมี ให้เพิ่มขึ้นความสามารถให้บุคลากรด้านการจัดการความเสี่ยงจากสารเคมีมีทักษะในการปฏิบัติงาน รวมถึงประชาชน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำไปสู่การเรียนรู้ความพร้อมรับมือจากสารเคมีที่อาจจะเกิดขึ้น

เทศบาลด้านสิ่งแวดล้อม น้ำ นิเวศฯ ปฏิบัติในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการความเสี่ยงจากสารเคมี ดังนี้

(๑) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมให้มีการวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยี

กำหนดให้มีการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันในภาครัฐ เอกชน ในพื้นที่ เพื่อประยุกต์ใช้ในงานด้านการจัดการความเสี่ยงจากสารเคมี เพื่อให้เกิดการสร้างและ การใช้ห้องทดลอง ทดสอบผลิตภัณฑ์ ทอยอดคุณภาพสูง ต้องดี และการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่อกร่างแผนบังคับและลดผลกระทบ ให้อย่างเหมาะสมตามบริบทของพื้นที่และการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ภัยในอนาคต

(๒) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมให้บุคลากรได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ในด้านการจัดการความเสี่ยงจากสารเคมี

กำหนดให้มีการสนับสนุนให้บุคลากรเข้าใจในบทบาทหน้าที่ โดยการส่งให้มีการฝึกอบรม พัฒนา องค์ความรู้ในด้านการจัดการความเสี่ยงจากสารเคมี รวมทั้งการแลกเปลี่ยนบุคลากรในการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงาน

(๓) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมกระบวนการจัดการความรู้ด้านสารเคมี

กำหนดให้มีการถ่ายทอดองค์ความรู้สารเคมีด้วยวิธีการต่างๆ อาทิ การจัดเวทีเสวนา สัมมนา อบรม หรือออนไลน์ ตลอดจนส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ สังเคราะห์บทเรียน แนวปฏิบัติที่ดี (best practice) การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้สารเคมีในพื้นที่ เพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านสารเคมีแก่ทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐทุกระดับ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และอาสาสมัคร

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาการสื่อสารความเสี่ยงจากสารเคมีที่มีประสิทธิภาพ

การสื่อสารเป็นกลไกสำคัญที่สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงจากสารเคมีให้บรรลุเป้าหมาย ได้อย่างรวดเร็ว ทั่วถึง คุ้มค่า โดยเฉพาะสื่อสารให้เกิดการปฏิบัติระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการความเสี่ยงจากสารเคมี รวมถึงเป็นเครื่องมือในการแจ้งข่าวสารและเผยแพร่ข้อมูลสารเคมีแก่ประชาชน ให้รับทราบอย่างทั่วถึงสามารถติดตามความสูญเสียด้านชีวิตและทรัพย์สิน ทั้งนี้ ภาระน้ำหนักต้องร่วมกันและเทคโนโลยี นาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบสื่อสารจะเพิ่มประสิทธิภาพ การติดต่อสื่อสาร การกระจายข้อมูลข่าวสาร นำไปสู่การสร้างมาตรฐานการสื่อสารการจัดการความเสี่ยงจากสารเคมี

เทศบาลต้าบลหาราษฎร์ฯ มีแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการสื่อสารความเสี่ยงจากสาธารณภัย ที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

(๑) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาและสร้างรูปแบบการสื่อสารความเสี่ยงจากสาธารณภัย สู่สาธารณะ

กำหนดให้มีการพัฒnarูปแบบ สื่อประชาสัมพันธ์ ที่มีความรวดเร็ว ครอบคลุม ทันท่อ สถานการณ์ เช่น การสร้างเพ้อออนไลน์เพื่อให้ข้อมูลความเสี่ยงจากสาธารณภัย เกมส์ แอพพลิเคชัน Smart Phone เว็บไซต์รวมถึงเป็นช่องทางในการได้ติดตาม รับและส่งข้อมูลความเสี่ยง โดยความร่วมมือภาครัฐ และภาคเอกชน ในอัจฉริยะทุกอย่าง รวมทั้งทุกหน่วยงาน แต่ละหน่วยงานที่เข้าใจได้ง่ายและสามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการวางแผนหรือรับมือจากสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้น และในระหว่างเกิดสาธารณภัย

(๒) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาการแจ้งเตือนภัยแบบครบวงจร (End-to-End Early Warning System) ที่สามารถแจ้งเตือนภัยที่หลากหลายประเทศภัย (Multi-Hazard)

กำหนดให้มีการแจ้งเตือนสถานการณ์สาธารณภัย ช่วงสารข้อมูล แนวทางการปฏิบัติตามเมื่อเกิดสาธารณภัยให้ประชาชนในพื้นที่รับทราบ โดยต้องมีความแม่นยำ รวดเร็ว ครอบคลุม ช้าสุด ทุกพื้นที่ และเหมาะสมกับประเภทสาธารณภัยที่เกิดขึ้น

กลุ่มที่ ๔ ส่งเสริมการลงทุนด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยแบบมีส่วนร่วมจากภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน

การลงทุนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย สามารถดำเนินการได้ทั้งมาตรการด้านโครงสร้างและด้านไม่ใช่โครงสร้าง เป็นระบบโครงสร้างพื้นฐาน มาตรการทางการเงิน ฯลฯ และให้กระบวนการสร้างความเป็นศูนย์รวมเข้ามาเป็นกลไกในการขับเคลื่อนให้เกิดการลงทุนเพื่อการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อสร้างรากฐานให้มีความมั่นคงและยั่งยืน

เทศบาลต้าบลหาราษฎร์ฯ มีแนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีการลงทุน ดังนี้

(๑) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีการลงทุน

กำหนดให้มีการส่งเสริมให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีการลงทุนด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยแบบมีส่วนร่วมด้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย โดยการนำผลงานวิจัย นวัตกรรมและเทคโนโลยีด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยมาเป็นต้นมูลพัฒนาประเทศ กองกรอบการลงทุน ดังนี้

(๑.๑) **ภาครัฐ** ส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในต่างประเทศ จัดสรรงบประมาณในการป้องกันและลดความเสี่ยงด้วยการลงทุนในการบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานเดิมและก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานใหม่ด้วยวัสดุที่ทนทาน ที่ตอบโจทย์การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย เช่น การก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วม ระบบชลประทานสำหรับภัยแล้ง

(๑.๒) **ภาคเอกชน** ส่งเสริมให้หน่วยงานภาคเอกชนในพื้นที่ลงทุนด้านโครงสร้างเพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงของตนเอง เช่น สร้างคันป้องกันน้ำร่องน้ำ ถนนในระบบด้านการป้องกันอัคคีภัย ด้านพลังงาน

(๑.๓) **ภาคประชาชน** ส่งเสริมให้ประชาชนสร้างพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่ทำการของตนเองให้มีความปลอดภัย

(๒) แนวทางปฏิบัติในการเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน

กำหนดให้มีการสนับสนุนเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยทั้งในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเป็นเจ้าของร่วมกันในการดำเนินการผลประโยชน์ และความรับผิดชอบ เช่น ส่งเสริมให้ภาคเอกชนและชุมชนร่วมดำเนินโครงการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๓) แนวทางปฏิบัติในการกำหนดกลไก/มาตรฐานทางการเงินและการคลัง เพื่อการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

กำหนดให้มีการกำหนดกลไก/มาตรฐานทางการเงินและการคลัง เพื่อการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เช่น การจัดตั้งกองทุนการจัดการสาธารณภัยในระดับชุมชน มาตรการให้ อปท. ยกเว้นหรือลดภาษีสำหรับผู้ประกอบการและประชาชน เพื่อจูงใจให้ระดับบังคับสากลสามารถภัยที่อาจจะเกิดขึ้น เช่น การสร้างสิ่งปลูกสร้างเพื่อร่องรับสาธารณภัย การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการที่คำนึงถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

(๔) แนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมธุรกิจประกันภัยเพื่อลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย และขยายขอบเขตให้ครอบคลุมธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ให้ทั่วถึงและเป็นธรรม

กำหนดให้มีการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ และประชาชนทำประกันภัยเพื่อกระจายความเสี่ยง และลดภาระที่เกิดจากผลกระทบจากสาธารณภัย

กลยุทธ์ที่ ๔ เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม โดยสร้างข้อความสัญญาในการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างสอดคล้องเป็นไปในพิศทางเดียวกัน รวมถึงการสร้างชุมชนที่มีภูมิคุ้มกันจากสาธารณภัยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาไปสู่สังคมที่มีความปลอดภัย

เห็นชอบด้วยที่ปรึกษา ว่าแนวทางปฏิบัติเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ดังนี้

(๑) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน อาสาสมัคร และอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานเข้าหน้าที่รัฐ โดยส่งเสริมการร่วมมือ ร่วมดำเนินการ ร่วมวางแผนในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย ดังนี้

(๑.๑) สร้างจิตสำนึกการทำงานร่วมกันและการแสวงหาผู้ร่วมทำกิจกรรม โดยการเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการจัดการสาธารณภัย โดยการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการจัดการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แก่ผู้นำชุมชนรวมถึงคนในชุมชน เพื่อกระตุ้นให้ทุกuhn ทราบบังคับสากลความเสี่ยงในพื้นที่และเข้ามามีส่วนร่วมในทุกภาคส่วนทุกทิศทางของการจัดการสาธารณภัย

(๑.๒) สร้างข้อตกลงและร่วมกันวางแผน (Partnership Agreement & Action Planning) โดยสร้างแนวทางการบริหารจัดการสาธารณภัยระดับชุมชน โดยมุ่งเน้นการวางแผนให้กับกลุ่มกิจกรรมการลดความเสี่ยงจากในรูปแบบคณะกรรมการ โดยมีชุมชนเป็นศูนย์กลางในการวางแผนเพื่อมารับมือป้องกัน จัดการบรรเทาและพื้นฟูความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(๑.๓) กำกับ ติดตาม และประเมินผล เพื่อให้เป็นเครื่องมือหน่วยงานพัฒนาการดำเนินงาน การดำเนินการร่วมกัน ว่ามีความก้าวหน้าหรือประสบผลลัพธ์ตามที่กำหนดไว้ และนำผลจากการติดตามและประเมินผลมาใช้พัฒนาแนวทางการพัฒนาความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพต่อไป

(๑.๔) สร้างความเข้มแข็งและความต่อเนื่องของเครือข่ายอย่างยั่งยืน โดยใช้งานวิจัยในการแล้วหานทางเลือกในการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมความลั่นทัณฑ์และการแล้วหานน้ำเครือข่าย เช่น การฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแบบมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง การสร้างระบบฐานข้อมูลจากการจัดทำทรัพยากรับสนับสนุนอย่างพอเพียงในการให้ความช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหา

(๒) แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาศักยภาพชุมชนหรือเมืองให้มีขีดความสามารถในการรับมือสถานการณ์ภัย

(๒.๑) การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน (*Community Based Disaster Risk Management : CBDRM*) เน้นการอาชีวุฒิชุมชนเป็นศูนย์กลางในการป้องกัน แก้ไข บรรเทา และที่นี่คือความเสี่ยงจากสาธารณภัย โดยให้ชุมชนเป็นผู้ร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ กำหนดแนวทาง แก้ไขภัยใน การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เพื่อลดความเสี่ยงภัยของชุมชนและ เพิ่มขีดความสามารถในการให้คนในชุมชนมีศักยภาพในการรับมือภัยได้ด้วยตนเองในระดับหนึ่งก่อนที่หัวเราะภัยจะเข้าไปให้ความช่วยเหลือซึ่งเป็นเครื่องมือในการเตรียมป้องกัน/ชุมชน ให้มีความพร้อมที่จะเผชิญภัยและได้รับผลกระทบห่อหุ้มและหารือสืบให้น้อยที่สุดรวมทั้งเป็นการสร้างภารกิจเครือข่ายภาคประชาชนในรูปแบบอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลืองานเจ้าหน้าที่ในขั้นตอนการเตรียมความพร้อม เช่น การศึกษาข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลภัย การแจ้งเตือนภัย การจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของชุมชน/หมู่บ้าน การฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการประเมินผล

เทศบาลตำบลบ้านทรายขาว ได้ดำเนินการฝึกอบรมประชาชนที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยให้มีความพร้อมรับมือภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นได้ด้วยชุมชนเองก่อนที่หัวเราะภัยจะเข้ามาให้ความช่วยเหลือ ตามที่ก่อการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน (*Community Based Disaster Risk Management: CBDRM*) ร่วมกับสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเป็นประจำทุกปี

(๒.๒) การพัฒนาศักยภาพชุมชนหรือเมืองให้มีขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวกับสถานการณ์สาธารณภัยที่เปลี่ยนแปลงไป (*Smart Community/City*) โดยเสริมสร้างศักยภาพการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของชุมชนและเมือง (*Community Base Disaster risk Management*) ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ บนกรอบแนวคิด “ความพร้อม รับมือและทึบกันเร็ว (Resilience)” ที่นี่มีแนวปฏิบัติทางการสร้างเมืองปลอดภัยอย่างยั่งยืนของสำนักงานลดความเสี่ยงภัยพิบัติแห่งสหประชาชาติ ๑๗ ประการ ดังนี้

(๒.๓) จัดตั้งองค์กรเพื่อสร้างการรับรู้ ความตระหนัก และเตรียมความพร้อมด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยในระดับพื้นที่อย่างมีส่วนร่วมกับภาคส่วนต่างๆ

(๒.๔) จัดสรรงบประมาณและ การสร้างแรงจูงใจทุกระดับในสังคมให้มีการลงทุน เพื่อการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(๒.๕) ปรับปรุงข้อมูลภัยและข้อมูลความเปราะบางให้เป็นปัจจุบัน รวมทั้งมีการประเมินความเสี่ยงจากสาธารณภัยเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจและวางแผนทั้งหมดเมื่อย้ายเมือง

(๒.๖) ลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยคำนึงถึงปัจจัยทางด้านการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(๒.๗) ประเมินและปรับปรุงสถานศึกษาและสถานพยาบาลให้มีความปลอดภัยจากสาธารณภัย

(๒.๘) บังคับใช้กฎหมายควบคุมอาคาร การวางผังเมือง และจัดสรรงบพื้นที่ที่มีความปลอดภัยจากสาธารณภัยอย่างเท่าเทียม

(๒.๙) อนุรักษ์ระบบนิเวศวิทยา และจัดให้มีแนวป้องกันลดผลกระทบจากภัยพิบัติ โดยใช้โครงสร้างทางธรรมชาติ

(๒.๑๐) พัฒนาระบบการแจ้งเตือนภัยล่วงหน้าและเริ่มสร้างศักยภาพเรื่องการจัดการในภาวะฉุกเฉิน รวมทั้งการฝึกอบรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๒.๑๑) ประเมินความต้องการหลังเกิดสาธารณภัยเพื่อเป็นข้อมูลในการดำเนินการฟื้นฟูฯ และซ่อมสร้างที่อยู่อาศัย และสภาพที่วิสดารเป็นอยู่ของผู้ได้รับผลกระทบ รวมทั้งเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางมาตรการที่สามารถสนับสนุนการจัดการในภาวะฉุกเฉินในอนาคต

บทที่ ๙

การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ของ เทศบาลตำบลothyawa ไปสู่การปฏิบัติ

การขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ เทศบาลตำบลothyawa ไปสู่ การปฏิบัติ ประกอบด้วย การขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตามประเมินผล การวิจัยและพัฒนา การทำงานแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลothyawa

๙.๑ การขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ

แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลothyawa พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐ ได้จัดทำขึ้น โดยใช้กรอบแนวคิดให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ พ.ศ.๒๕๖๔ และแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐ การจัดทำแผนเป็นยุทธศาสตร์ แนวคิดการบริหารแบบมุ่งผลลัพธ์ การมองอนาคต การทำงานสถานการณ์ต่าง ๆ ในนโยบาย กฎหมาย และ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ ตลอดจนแนวโน้ม สถานการณ์ทางสังคม รวมทั้งการประเมินผลแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ดำเนินมา เป็นแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยใช้กระบวนการการแบบมีส่วนร่วม ของภาคทุกภาคส่วน โดยการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

๙.๑.๑ กลไกการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาล ตำบลothyawa พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐

กลไกหลักในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลothyawa พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐ ไปสู่การปฏิบัติเป็นไปตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพื้นที่มีหน้าที่ป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยในเขตที่ต้องดูแลของตน โดยมีผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่นั้นเป็น ผู้รับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการห้องดิน

๙.๑.๒ แนวทางการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐

แนวทางการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาล
ตำบลothyawa พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐ มีกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อปท. เป็นกลไกสำคัญ
ในการกำกับดูแลยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีแนวทางการขับเคลื่อน ดังนี้

(๑) เสริมสร้างและพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการในการ
ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลothyawa พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐ นโยบายการป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัยและยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย เช่น การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ
การสื่อสารและถ่ายทอดแผน โดยการจัดประชุมสร้างความเข้าใจ การอบรม และซักข้อมูลการปฏิบัติจากการ
จำลองจากห้องเรียน เป็นต้น และการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในทุกรายดับ โดยสร้างความเป็น
เจ้าของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลothyawa พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐ (Sense of Belonging) เช่น พลังดันแผนงาน โครงสร้างแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นต้น

(๒) จัดทำแนวทางปฏิบัติของยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยตาม
แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสู่การปฏิบัติผ่านแผนงาน โครงการ ฉลุยการรัฐภัยให้
แผนปฏิบัติการระดับหน่วยงานสู่ระดับที่นั่นที่ โดยการ陌生化 (Mainstreaming) การกิจกรรมของหน่วยงานที่มี
เป้าหมายและตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(๓) ผลักดันให้เป็นบประมาณเชิงบูรณาการต้านการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยของทุกหน่วยงาน โดยการจัดประชุมหารือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนววางแผนทางวิธีการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐ รวมทั้งงบประมาณตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของหน่วยงาน และการจัดสรรงบประมาณให้แต่ละคัดพื้นที่

(๔) จัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนแม่ดินใหญ่ให้สอดคล้องกัน รวมทั้งแผนจัดหารัสตุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะ เครื่องหมาย สัญญาณหรือสิ่งอื่นใดในการแจ้งให้ประชาชนได้ทราบถึงการเกิดหรือจะเกิดสาธารณภัย และสำหรับใช้ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และบรรจุไว้ในแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นกรอบในการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่

(๕) กำหนดบทบาทหน่วยงานและภาคีเครือข่ายทุกรายตัวในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่กำหนดให้ไว้ในพระราชบัญญัตินี้ของกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๖๐ รวมทั้งนโยบายและกฎหมายต่างๆ โดยมีแนวทางดำเนินการซึ่งแท้จริงและภาคส่วน ดังนี้

ตารางที่ ๙-๑ : แนวทางดำเนินงานในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ

ลำดับที่	การดำเนินการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
๑	ดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐ รวมทั้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ของตนเอง เพื่อสร้างความตระหนักรักภารกิจในการป้องกัน ฝุ่นในหมู่บ้าน อาสาสมัคร คนในชุมชน/ห้องถิ่นได้รับรู้ รับทราบ เพื่อใช้ประโยชน์อย่างดีที่เกี่ยวข้องกับสาธารณภัย และสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและภาคเอกชนในพื้นที่	- เทศบาลตำบลทรายขาว - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒	จัดให้มีการประชุมกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว อย่างน้อยทุก๒ เดือน อย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นกลไกและเวทีในการบูรณาการการกำกับฯ งานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่การกิจด้านการป้องกัน การลดผลกระทบ และการเตรียมความพร้อม การร่วมมิตร化ที่ประณีตความเสี่ยงจากสาธารณภัยในพื้นที่	- เทศบาลตำบลทรายขาว - หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓	มีส่วนร่วมกับอาเภอสอยดาว และจังหวัดจันทบุรี อย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มการทำงานอย่างประสานสอดคล้อง โดยจัดประชุมและเปลี่ยนข้อติดต่อในการดำเนินการกิจกรรม เช่น ร่วมสำรวจประเมินภัยธรรมชาติที่เดินทางเข้ามายังพื้นที่เดียวกัน ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดภัย เป็นต้น	- เทศบาลตำบลทรายขาว - สันนະปะจ้ว, จันทบุรี - ศูนย์ฯ ปภ. เทศ. ๑๗ จันทบุรี
๔	การจัดทำแผนเผชิญเหตุสาธารณภัยของ เทศบาลตำบลทรายขาว การร่วมมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรอันวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระดับตำบล เพื่อทดสอบและฝึกความชำนาญ ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	- เทศบาลตำบลทรายขาว - สันนະปะจ้ว, จันทบุรี - ศูนย์ฯ ปภ. เทศ. ๑๗ จันทบุรี

ลำดับที่	การดำเนินการ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
		- หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับ การป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย
๕	จัดทำแผนงานโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนิน การกิจ ที่น จบัณฑ์ฯ จ บพัฒนาจังหวัด จ บพัฒนาส านักงานกองทุน สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) กองทุนความปลอดภัยในการ ใช้รถใช้ถนน ภาคเอกชน และภาคประชาสัมพันธ์ องค์กรสาธารณูปถัlod โดยได้รับเงินเบี้ยจังหวัดและค่าเดินทาง	- เทศบาลตำบล ทรายขาว - หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับ การป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย
๖	พิจารณาแผนงาน/โครงการที่ได้มีการประเมินความเสี่ยงในพื้นที่ที่มีภัยเงียบ การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพรวมอย่างมี ส่วนร่วมแบบบูรณาการ ซึ่งรัฐบาลได้มีความสำคัญกับการเตรียมพร้อม แห่งชาติ ประกอบกับให้มีความเชื่อมโยงและส่งผลต่อที่พำน พัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ตามภารกิจของอำเภอ/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้แผนพัฒนา ท้องถิ่น เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้บรรจุในแผนปฏิบัติราชการประจำปีจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่เป็นการอน แผนงาน/โครงการในแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดต่อไป	- เทศบาลตำบล ทรายขาว - หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับ การป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย
๗	ให้ความรู้แก่ภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งด้านวิชาการและภารกิจ สร้างองค์ความรู้เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายทั้งระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับที่น บดี	- เทศบาลตำบล ทรายขาว - สพป..... - สพม.....
๘	สนับสนุน กำกับ ติดตาม ให้คำแนะนำในการจัดทำแผนการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยขั้นตอน/กฎบ้าน เพื่อเป็นกรอบปฏิบัติงานในระดับที่น บดี ให้มีความเชื่อมโยงกับแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว	- เทศบาลตำบล ทรายขาว
๙	การติดตามและประเมินผล โดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานทั่วๆ ทั้งส่วนกลางและระดับที่น บดี การกำหนดให้จัดทำรายงานผลการดำเนินงาน ให้ผู้อำนวยการจังหวัดเพื่อรายงานผลต่อไปยังผู้อำนวยการกลางและ ผู้บังคับบัญชา rate ดับเบลน้อยขึ้นไปทราบเป็นประจำทุกปี รวมทั้งการติดตาม และประเมินผลการนำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว ไปสู่การปฏิบัติในชั้นกลางแผนและปลายแผน พร้อมทั้งพัฒนานาแนวทางปรับปรุงแผนฯ	- เทศบาลตำบล ทรายขาว - สนง.ปภ.จว. จันทบุรี - ศูนย์ ปภ. เชต. ๑๗ จันทบุรี - สำนักงานจังหวัด จันทบุรี

โดยมีกระบวนการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว
พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ ไปสู่การปฏิบัติ ดังแผนภาพที่ ๕-๑

๙.๒ การติดตามและประเมินผล

การเข้ามายื่นแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ ไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด จึงเป็นต้องมีกลไกในการกำกับ ติดตามและประเมินผลเชิงยุทธศาสตร์ที่มีกระบวนการและการจัดการให้เกิดการบทวนทั่วทั้งด้านการจัดการ (Management Review) และการบทวนผลงาน (Performance Review) ที่เหมาะสมและทันต่อสถานการณ์ แนวทางการติดตามและประเมินผล

แนวทางการติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย หลักการประเมินผลสัมฤทธิ์ โดยวิเคราะห์ การบรรลุถึงเป้าหมายการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะ หลักการติดตามเหตุผล เพื่อไม่ใช้ความล้มเหลว เสี่ยงหาเหตุผลและผลลัพธ์ไปสู่ผลลัพธ์และผลกระทบด้วยข้อมูล รวมถึงเหตุผลเชิงประจักษ์ที่เชื่อถือได้ และหลักความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และภาคส่วนต่างๆ ในสังคม พร้อมทั้ง กำหนดให้มีการจัดทำรายงานผลเสมอ คือคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ ทั้งรายปี กลางแผน และปลายแผน โดยให้คณะกรรมการจัดทำแผนฯ เป็นหน่วยรับผิดชอบหักตัวเบินงาน ความแนวทางการผลักดันประเด็นสำคัญไปสู่ปฏิบัติ โดยมีแนวทางปฏิบัติในการติดตามและประเมินผล ดังนี้

(๑.๑) คณฑ์ท่ามกลางติดตามและประเมินผลแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ ดำเนินงาน ดังนี้

- (๑) ติดตามและประเมินผลประจำเดือนการขับเคลื่อนที่สำคัญ
- (๒) ติดตามและประเมินผลระยะต้นยุทธศาสตร์
- (๓) ติดตามและประเมินผลภาพรวม

โดยให้จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลความเสี่ยงจากการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะ กระบวนการจัดการขับเคลื่อน และสรุปภาพรวมการติดตามและประเมินผล พร้อมทั้ง จัดทำเป็นรายงานเสนอต่อคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ พิจารณาเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงหรือบทบทวนแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

(๑.๒) ครอบคลุมวงเวลากิจกรรมติดตามและประเมินผล

- (๑) การติดตามและประเมินผลรายปี
- (๒) การติดตามและประเมินผลในระยะกลางแผนฯ
- (๓) การติดตามและประเมินผลในระยะปลายแผนฯ

โดยให้จัดทำรายงานผลการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ ไปสู่การปฏิบัติเพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะ ให้มีประสิทธิภาพ ยกระดับไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล ตลอดจนนำไปสู่ทางอุปสรรคและข้อเสนอแนะ ไปปรับปรุงแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ ดังนี้

(๑.๓) กลไกการติดตามและประเมินผล ให้คณฑ์ท่ามกลางติดตามและประเมินผลแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ เป็นกลไกในการประสานการปฏิบัติ ติดตาม และประเมินผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐ ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว พ.ศ. ๒๕๖๔-๒๕๗๐

ขั้นตอนการติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย

กำหนดกรอบการติดตามและประเมินผล โดยสร้างความเข้าใจในสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาวน้ำท่วมลึกที่น้ำท่วมสูงไปปูร์ การปฏิบัติ รวมทั้งแผนงานโครงการในการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย แล้วกำหนดปริมาณและตัวชี้วัด การประเมินผลลัพธ์ข้อมูล เพื่อประกอบการวิเคราะห์ประเมินผลให้สะท้อนกระบวนการดำเนินงาน ผ่านอิเล็กทรอนิกส์

รวบรวมข้อมูลภายใต้กรอบการติดตามและประเมินผล ให้แก่ (๑) ข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการสำรวจ ภาคสนาม การระดมความคิดเห็น และชี้แจง รวมทั้งตรวจสอบกำหนดเป้าหมายและที่ที่จะเก็บข้อมูลที่ก่อให้เกิดและ (๒) ข้อมูลทุติยภูมิที่ได้จากการสำรวจและประเมินงานของหน่วยงาน

ประเมินผลและวิเคราะห์ข้อมูลตามหลักการที่ก่อ起 กระบวนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาวกำหนดชั้นมา

จัดทำรายงานสรุปผลการสำรวจ และข้อเสนอแนะ

นำเสนอรายงานสรุปผลให้ผู้บริหารระดับหน่วยงานพิจารณาให้ความเห็นชอบ

นำผลการประเมินเสนอให้ผู้อำนวยการพื้นที่

พิจารณาผลลัพธ์แผนงาน/โครงการการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยสูงแผนพื้นที่ท้องถิ่น

(๒) หน่วยงานและภาคีเครือข่ายดำเนินการติดตามและประเมินผล

ให้กองอ่านวิการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาวเป็นหน่วยรับผิดชอบหลักในการดำเนินงานตามแนวทางการผลักดันประเด็นสำคัญไปสู่การปฏิบัติ โดยให้จัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลภาพรวมที่บรรลุผลตามเป้าหมายการจัดการสาธารณภัย ประเมินผลกระทบ การขับเคลื่อนและสรุปภาพรวมการติดตามและประเมินผลให้ผู้อำนวยการอำเภอเพื่อรายงานผลต่อไปยังผู้อำนวยการแขวงหัวค์ ผู้อำนวยการกองกลางและผู้บังคับบัญชาภาระตับหนึ่งอัมพวา เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานต่อไป

การจัดทำรายงานผลการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว ไปสู่การปฏิบัติ เพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายการจัดการสาธารณภัยของ เทศบาลตำบลทรายขาวให้มีประสิทธิภาพ ยกระดับไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล ตลอดจนนำปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว ต่อไป

เป็นกระบวนการของการศึกษา การเรียนรู้ และการค้นหาแนวคิด แนวทาง และวิธีปฏิบัติ หรือสิ่งประทัชร์ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาเทคโนโลยี วิธีการ รูปแบบการดำเนินงาน หรือระบบการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยที่เป็นประโยชน์ทั้งแก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รวมทั้งการนำสิ่งที่ได้ มีการพัฒนาหรือค้นพบมาพัฒนา ออกแบบ เป็นสิ่งแผลง ผลการดำเนินงาน กระบวนการดำเนินงาน และการบริการให้มีลักษณะรูปแบบใหม่ หรือการปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม และสามารถดำเนินการร่วมกับการติดตามและประเมินผล โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลภัยได้กรอบการติดตามและประเมินผลในลักษณะของการทบทวนจากบทเรียนและการเรียนรู้ทั้งก่อนการดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และเมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการ โดยมีแนวทางการดำเนินการไว้จัดและพัฒนา ดังนี้

(๑) เทศบาลตำบลทรายขาว เป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานด้านการศึกษา ค้นคว้าและการวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร่วมกับสถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำองค์ความรู้และเทคโนโลยีมาพัฒนาและประยุกต์ใช้เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของ เทศบาลตำบลทรายขาวให้เหมาะสม

(๒) ศึกษาบทเรียนของเหตุการณ์สาธารณภัยสำคัญที่ผ่านมาของ เทศบาลตำบลทรายขาวเพื่อให้ทราบข้อมูลข้อเท็จจริงสำหรับนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการความเสี่ยงสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๓) จัดทำสรุปบทเรียน (Lesson Learned) ของการเกิดสาธารณภัยครั้งสำคัญที่ผ่านมาของเทศบาลตำบลทรายขาวเพื่อเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการในอนาคต

๙๔ การทบทวนแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลทรายขาว

พระราชนูญอุดรป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๔ กำหนดว่า ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาธารณภัยหรือการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ได้กำหนดไว้ในแผนดังๆ ตามพระราชบัญญัตินี้เปลี่ยนแปลงไป หรือแผนดังกล่าวได้ใช้ครบท้าปีแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนดำเนินการปรับปรุงหรือบททวนแผนที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ดังนั้น หาก เทศบาลตำบลทรายขาว ได้ดำเนินการตามกระบวนการที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐ และได้มีการติดตามประเมินผลลัมทุกชั้นของแผน หรือมีสถานการณ์สาธารณภัยที่ไม่ได้กำหนดไว้ในแผน หรือมีการวิจัยและพัฒนา พนักงาน กองที่ดิน กองทุนฯ หรือมีวัสดุกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ทันสมัยและเหมาะสมให้ เทศบาลตำบลทรายขาว พิจารณาบททวนปรับปรุงแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เทศบาลตำบลทรายขาว พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐ ได้ตามความเหมาะสมทุกปี

